

ŠTVRTOK, 26. MARCA 2009

PREDSEDÁ: PANI MORGANTINI

podpredsedníčka

1. Otvorenie rokovania

(Rokovanie sa začalo o 10.00 hod.)

2. Distribúcia potravín pre najodkázanejšie osoby (zmena nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (rozprava)

Predseda*júca*. – Ďalším bodom programu je správa (A6-0091/2009) pána Siekierského v mene Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka o distribúcii potravín pre najodkázanejšie osoby (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)).

Czesław Adam Siekierski, *spravodajca*. – (PL) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dnes rokujeme o mimoriadne dôležitej otázke – o programe distribúcie potravín pre najodkázanejšie osoby. Je dôležitá, pretože sa to týka miliónov ľudí, ktorí žijú v chudobe a potrebujú zvláštnu pomoc. Podporujeme návrh Európskej komisie na zvýšenie rozpočtu o dve tretiny, teda z 305 miliónov EUR na takmer 500 miliónov EUR ročne, a rozšírenie škály výrobkov dostupných v tomto programe.

Týmto programom sa, samozrejme, nevyrieši problém podvýživy a chudoby medzi občanmi Spoločenstva, ale určite prispeje k tomu, aby sa tento problém zmiernil. Sme proti návrhu okamžitého zavedenia – opakujem, okamžitého zavedenia – spolufinancovania vnútroštátnymi rozpočtami, pretože by to mohlo obmedziť, ba dokonca aj vylúčiť účasť určitých štátov v programe. Dotklo by sa to predovšetkým členských štátov s nízkym príjmom na obyvateľa alebo tých, ktoré majú ťažkosti s financovaním rozpočtu. Vzhľadom na súčasnú hospodársku krízu je to stále dôležitejšie. Verím, že Rada v tejto záležitosti dospeje ku kompromisu.

Takisto podporujeme návrh, aby potraviny určené na distribúciu v rámci programu pochádzali z Európskej únie. Pokiaľ by to bolo možné, malo by ísť o čerstvé potraviny z miestnej výroby. Zvýšením dopytu by sme teda podporili domácich výrobcov potravín. Zaisťujeme tak, že distribuované potraviny budú dobrej kvality.

Právny základ programu sprevádzalo veľa polemiky. Ako vieme, právne služby Rady spochybnili názor Komisie. Pani komisárka sa v tejto záležitosti môže spoliehať na podporu Parlamentu. Stotožňujem sa s názorom Komisie o stanovení jasných priorít a dlhodobom plánovaní. Predĺženie programu na tri roky pomôže zefektívniť výdavky z dostupných zdrojov.

Prijatím správy vyšle Parlament našim občanom pozitívny signál. EÚ poskytuje pomoc najchudobnejším štátom Afriky, čo, samozrejme, podporujeme, avšak nesmie zabúdať ani na vlastných občanov. Potravinový program EÚ pre najchudobnejších ľudí Európskej únie, ako napríklad programy „Ovocie v školách“ a „Mlieko pre školy“, mení prístup k EÚ a spoločnej poľnohospodárskej politike, ktorú mnohí tak veľmi kritizovali. Naši občania by mali vedieť, že potraviny, ktoré dostanú, pochádzajú z programov EÚ a prostriedkov EÚ.

Program potvrdzuje, že EÚ cíti zodpovednosť za svojich najodkázanejších občanov. Táto skupina zahŕňa najmä bezdomovcov, rodiny v ťažkej situácii, nezamestnaných, osoby samostatne vychovávajúce deti, migrantov, žiadateľov o azyl a starších ľudí či ľudí s nízkymi príjmami. Často sú to ľudia so zdravotným postihnutím alebo dokonca deti.

Treba mať na pamäti, že transformácia v štátoch, ktoré nedávno vstúpili do EÚ, priniesla výrazné nerovnosti v rozvrstvení príjmu v spoločnosti týchto štátov. V niektorých z týchto štátov sa rozdiely v príjmoch a životnej úrovni čoraz viac prehľbujú. Chudoba sa dotýka predovšetkým rodín žijúcich v malých mestách a osôb žijúcich na vidieku. Zvyšuje sa počet ľudí, ktorí si nemôžu dovoliť uspokojiť svoje základné životné potreby.

V Rade nastala patová situácia, keď každý čaká na názor Parlamentu, a som presvedčený, že prijatie mojej správy presvedčí Českú republiku, predsedníčku krajinu, aby obnovila rokovania a našla v Rade rozumný kompromis. Dúfajme, že legislatívna práca skončí v máji či júni tohto roku. Chcel by som vyzvať nezúčastnené členské štáty, aby sa k nám pridali. Na záver by som sa chcel poďakovať v mene miliónov ľudí, ktorým program pomáha, v mene charitatívnych organizácií, ktoré potraviny distribuujú, a vo svojom mene všetkým poslancom Európskeho parlamentu, nielen tým, ktorí podporili moju správu.

Mariann Fischer Boel, *členka Komisie*. – Vážená pani predsedajúca, predtým, ako sa začnem zaoberať obsahom tohto návrhu, by som sa chcela poďakovať spravodajcovi, pánu Siekierskému, a členom Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka za prácu na tejto správe.

Rada by som dnešnú rozpravu uviedla do kontextu, pretože tento návrh nie je o paragrafoch, politickej sile či sľuboch: je o ľuďoch. Ťažké hospodárske časy a rýchly rast cien potravín, ktorého sme svedkom od roku 2007, sa dotkli miliónov Európanov. Denne zápasí s nedostatkom vhodného jedla viac ľudí, než si uvedomujeme: 43 miliónov Európanov si nemôže dovoliť mať každý druhý deň mäso, kurča ani rybu. Myslím si, že je to výrazné číslo.

Program pre najodkázanejšie osoby sa zameriava na osoby v našej spoločnosti, ktoré potrebujú potravinovú pomoc: ľudí, ktorí sa obávajú, či zajtra dokážu užiť svoje deti, ľudí, ktorí nerozmyšľajú nad tým, čo budú jesť na večeru, ale či budú mať čo jesť, ľudí, ktorí vstúpia iba do jedálne *Resto du Cœur*.

S viac než 13 miliónmi chudobných ľudí, ktorým program pomáha, s 19 zúčastnenými členskými štátmi a s funkciou schémy ako stabilného odbytku intervenčných výrobkov tento program rozhodne dokázal svoju hodnotu. Parlament to uznal už v roku 2006, keď vyzval Radu a Komisiu, aby do budúcnosti pevne stanovili podmienky programu a rozšírili distribúciu potravín bez toho, aby sa obmedzili výlučne na výroby, na ktoré sa vzťahuje intervencia.

S potešením beriem na vedomie, že správa pána Siekierského schvaľuje prístup Komisie a súhlasí, že tento program treba ponechať ako súčasť spoločnej poľnohospodárskej politiky. Je to obzvlášť dôležité v čase, keď niektorí tvrdia, že zásobovanie ľudí potravinami nemá nič do činenia s našou poľnohospodárskou politikou.

Doteraz sa program financoval výlučne z rozpočtu Spoločenstva. Náš návrh teraz obsahuje spolufinancovanie. Je to výrazná zmena, ale myslím si, že je to zásadné zlepšenie schémy. Spolufinancovanie umožní, aby všetky prostriedky dostupné pre toto opatrenie boli viac v súlade s reálnymi potrebami, povzbudí členské štáty, aby prevzali väčšiu zodpovednosť za riadenie programu, a je to taktiež spôsob, ako posilniť prvok súdržnosti, keďže kohézne štáty budú mať nižšie spolufinancovanie.

Zároveň sa stotožňujem s názorom, že by sme sa nemali vystaviť riziku, že členské štáty vystúpia zo schémy. Navrhli sme preto postupné zavádzanie podielov spolufinancovania, aby sa zachoval rozdiel medzi kohéznymi a nekohéznymi členskými štátmi.

Súhlasím, že by sme mali spraviť viac pre zaručenie výživovej kvality distribuovaných potravín. Ako naznačil spravodajca, mohli by sa zahrnúť čerstvé potravinové výrobky prevažne z miestnej výroby. Ale nie je vhodné zakázať zahraničné výrobky alebo výrobky pochádzajúce zo štátov mimo Európskej únie, ako to navrhuje vaša správa. Znamenalo by to dodatočné a namáhavé kontroly. Mohlo by sa to považovať za prejav protekcionizmu EÚ a mohli by to dokonca spochybniť naši partneri WTO. Veľká väčšina distribuovaných potravín teda bude skutočne vyrobená v Európskej únii, bude pochádzať hlavne z intervenčných zásob a najpravdepodobnejšie z tendrov, ktoré práve uskutočňujeme, najmä v sektore mliekarstva.

Keďže v schéme sú silne angažované charity, náš návrh umožňuje uhradiť mimovládny organizáciám náklady na prepravu a správu. Navrhujete, aby boli náklady na skladovanie takisto pokryté. Som zásadne za túto myšlienku, ale nemôžem súhlasiť s vašim návrhom prenechať stanovenie miery úhrady na členské štáty. Potrebujeme stanoviť rovnaký maximálny rámec pre všetky zúčastnené štáty a v neposlednom rade zabezpečiť, aby program ostal rovnako účinný a zameraný na dodávku potravín.

Na záver mi dovoľte zdôrazniť, že Rada pred pokračovaním svojho rokovania čaká na výsledok dnešnej rozpravy a hlasovania. Dúfam, že ministri využili čakaciu dobu konštruktívne. Dnešná rozprava by preto mala vyslať jasné posolstvo: nezabúdajte na ľudí stojacich v rade vo verejnej kuchyni alebo čakajúcich na ďalší potravinový balík. Takže nečakajte príliš dlho. Pre túto schému potravinovej pomoci potrebujeme pevne stanoviť podmienky do budúcnosti.

Florencio Luque Aguilar, *spravodajca Výboru pre regionálny rozvoj požiadaného o stanovisko*. – (ES) Vážená pani predsedajúca, súčasná hospodárska kríza v celej Európe povedie v nasledujúcich rokoch k zvýšeniu počtu ľudí, ktorí sa ocitnú pod hranicou chudoby. Toto číslo už dosiahlo 80 miliónov, inými slovami, 16 % svetovej populácie.

V súvislosti s touto krízou je hlavne dôležité zabezpečiť kontinuitu poskytovania potravín pre ľudí v najväčšej núdzi. Intervenčné zásoby boli zatiaľ užitočným nástrojom na zásobenie najchudobnejších ľudí spoločnosti

potravinami a zároveň na zaručenie stability cien poskytovaných európskymi výrobcami. Tieto zásoby sa však postupne vyčerpávajú.

Bolo by vhodné, keby nový program pomoci pre najchudobnejších ľudí fungoval aj ako odbytko výroby Európskeho spoločenstva. Tým by sme pomohli poľnohospodárom ostať vo vidieckych oblastiach.

Návrh Európskej komisie nevyžaduje, aby potraviny v programe boli vyrobené výlučne v Spoločenstve, pretože to považuje za rozporné s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie. Chcel by som však Komisii pripomenúť, že Spojené štáty venujú nie menej a nie viac ako 67 % svojho poľnohospodárskeho rozpočtu na potravinové programy pre najviac znevýhodnených ľudí, čo zároveň slúži ako prídavok prednostnej pomoci ich poľnohospodárom a chovateľom.

Toto percento je v ostrom kontraste s výdavkami navrhnutými v novom programe Spoločenstva, ktoré by zodpovedali iba 1 % rozpočtu spoločnej poľnohospodárskej politiky (SPP).

Agnes Schierhuber, v mene skupiny PPE-DE. – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, tiež by som chcela vyjadriť úprimné poďakovanie pánu Siekierskému za správu. Dovolím si povedať, že vykonal mimoriadne dobrú prácu.

Európska únia má viac než dve desaťročia program na distribúciu potravín pre najodkázanejšie osoby. A tak bolo napríklad v roku 2006 možné poskytnúť podporu pomocou rozličných pomocných opatrení približne 13 miliónom ľudí z 15 členských štátov. Verím, že tento program – ako už dnes pani komisárka aj pán spravodajca spomenuli – bude zohrávať dôležitú úlohu v udržiavaní a podporovaní solidarity v rámci Európskeho spoločenstva, pretože podľa mňa EÚ je a ostane nielen spoločným hospodárskym trhom, ale v prvom rade spoločenstvom hodnôt a solidarity. Aj v kontexte moderného sociálno-ekologického trhového hospodárstva s tromi piliermi hospodárstva, životného prostredia a sociálnych vecí – všetky tri sú rovnako dôležité, aby sa všetky členské štáty mohli zúčastniť tohto programu – podporujem názor spravodajcu, aby program aj naďalej na 100 % financovala Európska únia.

Chcela by som zdôrazniť, že napriek tomu, že je pre nás dôležité použiť najmä výrobky vyrobené v Spoločenstve, v prípade potreby by použitie nemalo byť obmedzené výlučne na ne.

Na záver by som chcela povedať, že pre mňa osobne je samozrejmosťou pomáhať najchudobnejším z chudobných v rámci našich možností. Veľmi dúfam, že dnes, ako povedala pani komisárka, bude veľká väčšina hlasovať za túto správu, aby sme vyslali Rade jasné posolstvo.

María Isabel Salinas García, v mene skupiny PSE. – (ES) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, v prvom rade by som chcela zablahoželať spravodajcovi, s ktorým máme veľmi podobné názory na tento program, a ďalej by som chcela zablahoželať všetkým zúčastneným, pretože v čase hospodárskej krízy je zásadné zachovať takýto program s jasnými pozitívnymi sociálnymi účinkami.

Napriek tomu, že sa zúčastňujeme iba konzultačného postupu, v čase súčasnej hospodárskej neistoty musíme z Európskeho parlamentu vyslať jasné politické posolstvo. Musíme vyslať posolstvo z Bruselu a Štrasburgu, že sa nezaobráme iba alebo výlučne obnovou finančného systému, ale že sme si plne vedomí potreby rozvíjať našu sociálnu politiku, najmä politiku zameranú na podporu najodkázanejších, najchudobnejších ľudí Európskej únie.

Súhlasíme s Komisiou, že tento program distribúcie potravín by sa naďalej mal považovať za súčasť spoločnej poľnohospodárskej politiky z niekoľkých dôvodov: pretože európske poľnohospodárstvo má obrovský sociálny rozmer, pretože tento program je účinným nástrojom, pretože ho dnes potrebujeme ako nikdy predtým a pretože musí pokračovať v činnosti.

My v Socialistickej skupine v Európskom parlamente sme, rovnako ako spravodajca, proti tomu, aby sa program spolufinancoval Európskou úniou a jej členskými štátmi, pretože by to viedlo k diskriminácii určitých členských štátov na základe ich majetku, čo by mohlo viesť k situácii, keď by program nemohol fungovať v najviac znevýhodnených štátoch.

Je ťažké pochopiť, prečo chce Komisia v čase najväčšej potreby ušetriť peniaze Spoločenstva z najsociálnejšej strany SPP, najmä ak je v poľnohospodárskom rozpočte každý rok rozpočtový nadbytok.

Pre nás je zásadné úplné financovanie z prostriedkov Spoločenstva. Musíme zabezpečiť, aby sa tento program dostal do všetkých štátov, hlavne tých, ktoré ho potrebujú najviac. 43 miliónov potenciálnych príjemcov

tohto programu vyžaduje, aby sme vynaložili obrovské úsilie a v žiadnom prípade nešetrili na rozpočtových výdavkoch. Treba šetriť, ale nie tam, kde ide o najchudobnejších ľudí.

Program musí pokrývať celú distribúciu potravín, aby sa zabezpečilo, že sa dostanú k občanom vo všetkých členských štátoch. Na dosiahnutie tohto cieľa sme my v Skupine socialistov, pre ktorú som tieňová spravodajkyňa, predložili pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh, aby sa všetky náklady spojené s prepravou, skladovaním a správou uhradili z prostriedkov Spoločenstva.

Tiež súhlasíme s pánom spravodajcom, že potraviny by mali mať vysokú kvalitu a mali by pochádzať prednostne zo Spoločenstva. Tento prístup je v súlade so stanoviskom Parlamentu k podobným programom, o ktorých sme v pléne nedávno diskutovali, akým je napríklad plán rozdávania ovocia v školách.

Veľká vďaka, to je všetko. Dúfame, že Komisia pri hlasovaní zohľadní stanovisko Parlamentu a najmä dúfame, že čo najskôr spustí tento plán v rámci Únie.

Willem Schuth, v mene skupiny ALDE. – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, na úvod mi dovoľte ujasniť, že distribúcia potravín odkázaným osobám u mňa pri hlasovaní o správe pána Siekierského neprichádza do úvahy, najmä nie v týchto ťažkých hospodárskych časoch. Preto by som hneď na začiatku chcel objasniť, že nebolo ľahké nájsť spoločnú líniu v našej skupine. Rešpektujem preto osobné rozhodnutie každého člena skupiny odchýliť sa od nej a nepodporiť naše plánované odmietnutie správy.

Prečo nemôžem súhlasiť s výsledkom hlasovania výboru v tejto podobe? Existuje niekoľko dôvodov, ktoré nemajú vôbec nič do činenia s pomocou odkázaným ľuďom v Európskej únii v týchto ťažkých hospodárskych časoch. Práve naopak, pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy predložené pánom poslancom Buskom v mene Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu, ktoré sa, bohužiaľ, zhodnotili ako neprípustné, mali slúžiť na to, aby existujúci systém postavili na základ spôsobilý pre budúcnosť. Doterajší systém je prežitkom z čias poľnohospodárskej nadprodukcie, ktoré sú už našťastie minulosťou. Vďaka úspešnému zrušeniu priamych platieb sa intervenčné zásoby v posledných rokoch stále znižujú, a tak sa dnes musí 85 % potravín dokúpiť na voľnom trhu.

To však zmenilo základný charakter programu a viedlo k strate poľnohospodárskej dimenzie programu. Keďže teraz máme do činenia so sociálnym programom, potrebujeme preň vytvoriť vhodný právny základ. V tejto súvislosti súhlasíme s názorom právnych služieb Rady, že jediný možný právny základ namiesto článku 37 Zmluvy o ES o spoločnej poľnohospodárskej politike je článok 308, inak by jednoznačne išlo o zasiahnutie do kompetencií členských štátov. Vzhľadom na neprijateľnosť našich pozmeňujúcich a dopĺňujúcich návrhov je jediným možným riešením nový návrh Európskej komisie. Komisia by mala zvážiť princíp spolufinancovania, pretože to, či také programy majú význam pre všetkých, je možné uspokojivo posúdiť iba na miestnej úrovni.

Andrzej Tomasz Zapalowski, v mene skupiny UEN. – (PL) Vážená pani predsedajúca, v Európskej únii v súčasnosti čelíme rastúcemu sociálnemu rozvrstveniu. Milióny ľudí žijú v chudobe a ich počet neustále narastá. Deje sa to napriek tomu, že už niekoľko rokov sú vo vláde Spoločenstva i mnohých členských štátov socialisti, o ktorých sa hovorí, že sú vnímaví k chudobe a nerovnosti. Samotná EÚ mala byť regiónom všeobecného blahobytu. Mnohí ľudia boli naivní a verili tomu, ale prišiel čas reflexie.

Musíme pomôcť ľuďom v Európe, ktorí si nedokážu sami poradiť s chudobou a odmietnutím. Je mnoho takých ľudí v starých a ešte viac v nových členských štátoch EÚ. Okrem ničivých účinkov hospodárskej krízy sa prejavujú aj dôsledky niekdajšieho kolonizačného prístupu starých členských štátov EÚ voči podnikom a bankám v nových členských štátoch. Ešte stále zanikajú pracovné miesta, v Poľsku sme napríklad zničili lodiarsky priemysel.

Skvelá správa pána Siekierského sa zaoberá spôsobmi distribúcie potravín ľuďom v najväčšej núdzi. Plne s ním súhlasím, že pomoc najodkázanejším osobám by malo financovať Spoločenstvo ako celok a že potraviny by mali pochádzať výlučne zo štátov EÚ. Pomoc by sa mala dostať do sirotincov, stredísk pre bezdomovcov a hladným deťom v školách a mala by byť distribuovaná hlavne miestnymi orgánmi, pretože ony sú najlepšie informované o druhu a množstve potrebných potravín.

Witold Tomczak, v mene skupiny IND/DEM. – (PL) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, program potravinovej pomoci je dnes nevyhnutný. Ako uviedol pán spravodajca, v roku 2006 bolo v 25 členských štátoch EÚ 43 miliónov podvyživených ľudí a 79 miliónov ľudí ohrozených chudobou, čo je viac než 20 % celkovej populácie EÚ. Program pomohol jednému zo šiestich ľudí v núdzi. Problém je teda vážny a jav chudoby sa ešte zhoršil nedávnym rozšírením EÚ.

Štatistiky ukazujú, že program problém podvýživy iba zmierni, ale neodstráni ho. Je to program, ktorý rieši dôsledky, ale neodstráni príčiny. Nie je paradoxné, že sú to práve ľudia žijúci na vidieku, ktorých ohrozuje chudoba a podvýživa? Tí, ktorí by mali vyrábať potraviny, sú odkázaní na potravinovú pomoc, ale nie je to ich vina, skôr dôsledok politiky. Je to dôsledok nerozumnej poľnohospodárskej politiky, ktorá zapríčiňuje bankrot malých rodinných podnikov a zvyšuje počet ľudí odkázaných na potravinovú pomoc.

Udržateľný európsky model poľnohospodárstva z roku 1997 je mýtom propagandy. Malé rodinné podniky mali byť kľúčovým prvkom modelu, ale je to práve naopak. Práve tieto farmy sme vylúčili, i keď predstavujú 95 % všetkých fariem Európskej únie. Nie je paradoxné, že najviac peňazí v poľnohospodárstve poskytujeme tým, ktorí vyrábajú draho? Veľkým zvieracím farmám, ktoré škodia životnému prostrediu, kým farmy vyrábajúce lacno dostávajú symbolickú podporu? Obchodná politika EÚ nás vystavuje náhlemu zvýšeniu cien a politika hospodárskej súťaže viedla k monopolu na predaj a predraženiu. Je najvyšší čas na zmenu týchto politík. Tieto politiky sú dôvodom, prečo sa zvýšili ceny potravín a prečo počet chudobných a podvyživených občanov stále stúpa.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, lisabonská stratégia je veľkým úspechom aspoň v jednej oblasti: Európska únia sa stala najkonkurenčnejším regiónom na svete – v oblasti vytvárania chudoby. Dosiahli sme počet 80 miliónov chudobných ľudí a 43 miliónov hladujúcich Európanov. Toto číslo zahŕňa starých ľudí, ktorí možno zomrú rýchlejšie a znížia tak verejné výdavky, čo znamená, že dokážeme účinnejšie plniť maastrichtské kritériá.

Iba vo Francúzsku rozdá charitatívna organizácia *Restos du Cœur* každoročne 80 miliónov jedál. Od roku 1987 máme program distribúcie potravín pre chudobných s ročným rozpočtom 300 miliónov EUR. 300 miliónov EUR delené 80, delené 12, znamená distribúciu 25 centov jedla mesačne každému z 80 miliónov chudobných. Tieto potraviny pochádzali z intervenčných zásob, ale od reforiem v roku 1992, keď sa kritizovali hory masla, riekky mlieka a preplnené chladničky, sa zásoby minuli.

V rokoch 2010 – 2012 budeme v záujme WTO a boja proti protekcionizmu kupovať potraviny na trhu, na ktorom sa nachádzajú aj neeurópske výrobky. To znamená, že od roku 1962 sme naše stáda dobytky krmili dovážanými olejninami a od roku 2010 budeme kŕmiť naše chudobné obyvateľstvo takisto potravinami z dovozu. A to všetko je spolufinancované v mene univerzálnosti.

Problém, pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni – skutočný problém – je, že po 22 rokoch potravinového programu stále existuje 80 miliónov chudobných ľudí.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, pán Siekierski na tejto správe vykonal skvelú prácu a chcel by som mu za to úprimne poďakovať. Tiež sa stotožňujem s jeho názorom, že veľa ľudí čelí hrozbe chudoby, najmä v dnešnej hospodárskej kríze. Pre Európu by to bolo svedectvo chudoby, keby v nej ľudia museli trpieť hladom.

Nemôžem však súhlasiť s vytváraním dojmu, že potraviny zdraželi. Možno to tak je v istých štátoch, ale v Nemecku to zaiste neplatí. Aj pre zlé rozhodnutia na európskej úrovni sú napríklad ceny mlieka a masla také nízke, ako už dlho neboli, a dosiahli úroveň, keď je ohrozená existencia mnohých fariem.

Mám tu nejaké štatistiky, v ktorých sú uvedené ceny potravín. Priemyselný robotník v roku 1970 musel na kilogram bravčových rebierok, kilogram hovädzieho, kilogram tmavého pšenično-ražného chleba, desať vajec, 250 gramov masla, kilogram zemiakov a liter mlieka odpracovať 243 minút, v roku 2008 musel odpracovať iba 82 minút. To znamená, že na to, aby si mohol kúpiť tieto potraviny, potreboval iba jednu tretinu tohto času.

V dôvodovej správe sa uvádza, že iba v Nemecku čelí hrozbe chudoby 9 miliónov ľudí. Aj tu je potrebná oprava. V Nemecku má každý občan, každý človek, nárok na minimálnu štátnu podporu, a preto ani jeden z týchto 9 miliónov ľudí nemusí trpieť hladom.

Preto je dôležité, aby sa peniaze na potravinovú pomoc v Európe použili tam, kde ľudia naozaj čelia hrozbe hladu. Bola by to pre Európu hanba, keby sme tento problém neodstránili.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, rozprava, ktorej by som sa chcel zúčastniť, by bola taká, na ktorej by sme zrušili všetky pomocné opatrenia pre najodkázanejších ľudí, pretože by už boli zbytočné.

To, bohužiaľ, v súčasnosti nie je ten prípad v Európe ani na svete. Mnohé rodiny v Európskej únii dotknuté nezamestnanosťou či sociálnym vylúčením pocítili, že ich príjmy nestačia na pokrytie ich základných potrieb, a preto im dlhujeme našu solidaritu.

Návrh Komisie, o ktorom diskutujeme, si zaslúži naše prijatie o to viac, že ako v minulosti, tak aj teraz musíme nájsť ďalší jednoduchý spôsob, ako sa zbaviť prebytkov. Len o to však dnes nejde. Je dokonca opodstatnené, aby sa finančné prostriedky pre tento program zvýšili.

Takisto blahoželám Komisii k návrhu, aby pomoc bola financovaná z poľnohospodárskeho rozpočtu. Žiadna iná skupina nepreukazuje solidaritu viac než poľnohospodári a žiadna komunita nie je viac zapojená do vzájomnej pomoci než vidiecke komunity. Som presvedčený, že európski poľnohospodári budú veľmi pyšní na to, že sa s prostriedkami z poľnohospodárskeho rozpočtu podelia s tými, ktorí sú v najväčšej núdzi.

Moja skupina preto odmieta návrhy Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu, ktoré spochybňujú právny základ tohto nariadenia. Návrh Komisie je však možné a potrebné zlepšiť.

Správa pána Siekierského, ako aj pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý plénu predloží Socialistická skupina v Európskom parlamente, sú dobré príspevky, ktoré vylepšia návrh najmä pokiaľ ide o oprávnenosť nákladov na skladovanie a komplexné financovanie programu Spoločenstvom.

Preto vyzývam plénum, aby prijalo túto správu, a Komisiu, aby prijala príspevky Parlamentu.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Správu o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu nariadenia Rady o distribúcii potravín najodkázanejším osobám v Spoločenstve prezentuje Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka.

Chcela by som však zdôrazniť, že čeliac súčasnej finančnej a hospodárskej kríze naberať podpora najodkázanejších občanov Spoločenstva nový rozmer – rozmer sociálnej politiky.

Potravinová pomoc EÚ je veľmi dôležitá v čase krízy, keď počet nezamestnaných stúpa a existenčné minimum klesá.

Vo februári bol počet nezamestnaných v Litve 16-krát vyšší ako počet voľných pracovných miest. V súčasnosti sa odhaduje, že 20 % obyvateľstva Litvy žije v chudobe.

V roku 2006 dostalo v Európskej únii potravinovú pomoc 13 miliónov obyvateľov. Predpokladá sa, že v blízkej budúcnosti bude žiť 16 %, teda 80 miliónov, obyvateľov EÚ pod hranicou chudoby.

Správa pána Siekierského navrhuje ponechať súčasný proces financovania programu potravinovej pomoci a iba pridať prostriedky z rozpočtu EÚ, a odmietnuť návrh Európskej komisie financovať program z rozpočtov EÚ a členských štátov.

Návrh Komisie sa skutočne nezhoduje s hospodárskou realitou.

Pre mnoho chudobnejších štátov EÚ bojujúcich s dosahmi krízy, by bolo v súčasnosti ťažké prispieť k financovaniu programu potravinovej pomoci. Financovanie z rozpočtu EÚ, ako to bolo doteraz od roku 1987, by bolo účinnou podporou pre chudobnejších spoluobčanov a svedčilo by o skutočnej solidarite.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, ľudia si konečne uvedomujú, že nová poľnohospodárska politika vyprázdnila sklady a navyše, všetky prostriedky sa presunuli na priamu pomoc a rozpočet teraz použijeme na to, aby sme uživilí hladných ľudí.

Možno keby sme to boli upravili a získali trochu viac od tých dobre utajených osôb, ktoré ročne dostávajú viac než 300 000 EUR priamej pomoci, tak by sme dnes mali viac prostriedkov pre najodkázanejších občanov. Možno keby sme sa ešte pred výrobou rozhodli, čo vyčleníme pre odkázaných ľudí, minuli by sme oveľa menej, ako keď to kúpime na trhu, a vytvorili by sme politiku podpory určitých trhov v kríze, ako napríklad trhu mlieka. Možno keby sa nám podarilo použiť výrobky, ktoré sa vyhodia a iba zhnijú, pretože onedlho vyprší ich dátum spotreby, alebo sa nepredajú v predajniach, zabili by sme dve muchy jednou ranou.

Ani si nechcem predstaviť, ako pod rúskom šľachetných dôvodov rastie veľký trh s pomocou, siahajúc hlboko do vreciek európskych daňových poplatníkov navzdory tým chudákovi, ktorí umierajú od hladu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Vážená pani predsedajúca, nasýtenie hladných je základnou zásadou. Správne o tom hovoríme v kontexte tretích krajín, ale iba zriedkakedy si uvedomíme skutočný hlad v Európe. Sužujúci

hlad a vážne nedostatky vo výžive, i keď bez skutočného hladovania, sú skutočnosťou aj v tých najvyspelejších členských štátoch.

Hlad uprostred hojnosti je a vždy bol hanbou a v tejto správe sa pokúšame zlepšiť programy na jeho účinnejšie riešenie. Ako chudobná matka som mala dobrý dôvod byť vďačná za mlieko zadarmo poskytované rodinám s malými deťmi v sedemdesiatych rokoch 20. storočia a za zľavnené mlieko, ktoré dostávali deti v škole v osemdesiatych rokoch v Írsku.

Mala by som jeden návrh, avšak nie v rámci SPP. V dôsledku spoločnej politiky rybného hospodárstva sa pri našich pobrežiach cez palubu rybárskych lodí vyhodia tisíce ton mŕtvych jedlých rýb. Je čas ukončiť toto mrhanie. Mali by sme vytiahnuť tieto tzv. „vyraďené ryby“ a dať ich tým, ktorí ich potrebujú, ale nemôžu si dovoliť vysokokvalitné bielkoviny. Ťažko by sme našli lepšie a výživnejšie potraviny. Pani komisárka, mohli by ste hovoriť s pánom komisárom pre rybolov o rozšírení tejto schémy o ryby?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, dámy a páni, z celého srdca podporujem správu pána Siekierského o spoločnej organizácii poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach týkajúcich sa distribúcie potravín najodkázanejším osobám v Spoločenstve. Táto otázka je ešte dôležitejšia vzhľadom na finančnú krízu, ktorej dosahy sú citeľné na európskom hospodárstve.

Európsky parlament si uvedomuje naliehavosť uspokojenia potravinových potrieb najodkázanejších osôb a nalieha na Komisiu a Radu, aby pevne stanovili podmienky pre európsky program potravinovej pomoci. Dámy a páni, minulý rok v marci, keď sme prijali uznesenie o zvyšovaní cien v EÚ a rozvojových krajinách, sme v Parlamente vyhlásili, že právo na dostatočnú a pestrú stravu potrebnú pre zdravý a aktívny životný štýl je základné právo, ktoré treba trvalo zaručiť každému.

Myslím, že program distribúcie potravín pre najodkázanejšie osoby by naďalej mal byť dôležitým prvkom spoločnej poľnohospodárskej politiky práve pre tento dôvod, že SPP stabilizuje ceny, a tak chráni ľudí s nižšími príjmami pred kolísaním cien.

Nesúhlasím však s percentuálnym množstvom spolufinancovania navrhovaným v istých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch, pretože by mohli obmedziť účasť určitých členských štátov na programe. Preto odmietam pozmeňujúce a doplňujúce návrhy na zmenu právneho základu. Rád by som zdôraznil, že čo potrebujeme, je úplné financovanie programu potravinovej pomoci Európskou úniou, a preto podporujem prijatie návrhu legislatívneho uznesenia.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Vážená pani predsedajúca, dnes ráno ste v Parlamente počuli na túto otázku rozdielne názory. Samozrejme, blahoželám pánu Siekierskému.

V čase prehlbujúcej sa hospodárskej recesie a desiatok miliónov ľudí žijúcich v chudobe a hlade, samozrejme, musíme my, ako Parlament, nájsť spôsob, ako im pomôcť a poskytnúť im potravinovú pomoc. Ale ako zdôraznila pani komisárka, na projekte sa zúčastňuje 19 členských štátov. To znamená, že osem členských štátov sa ho nezúčastňuje. Veľká Británia je jedným z nich. Dôvodom je, že má vlastnú sociálnu politiku na poskytovanie pomoci chudobným. Z tohto programu vystúpila pred mnohými rokmi.

Otázka mnohých členských štátov a Komisie je: prečo používame SPP na financovanie sociálnej politiky? Bolo to úplne v poriadku, keď sme mali obrovské prebytočné zásoby – jazerá mlieka, hory masla a hovädzieho mäsa – a potrebovali sme tieto potraviny distribuovať chudobným, pričom sme rozpočet SPP použili na financovanie distribúcie. Avšak teraz, keď toho v intervenčných zásobách máme málo – a počujeme, že musíme kúpiť potraviny aj z krajín mimo EÚ a použiť rozpočet SPP na skladovanie a distribúciu týchto potravín – sa z tejto otázky stáva niečo, čím by sa radšej mala zaoberať sociálna politika členských štátov.

Keď zvážite, že v niektorých nových členských štátoch, napríklad v Rumunsku, žijú ľudia v úplnom odlúčení, mnohí z nich sú, mimochodom, samozásobiteľskí poľnohospodári, práve oni sú tí najchudobnejší. A my od nich možno berieme peniaze – peniaze z rozpočtu SPP, ktoré by im mohli pomôcť – na distribúciu tejto potravinovej pomoci, ktorej hlavnými príjemcami sú vlastne staré členské štáty ako Francúzsko, Taliansko a Španielsko. Pre distribúciu pomoci neboli vytvorené rovnaké podmienky a v budúcnosti by sme podľa mňa mali byť veľmi opatrní, ako v nej budeme pokračovať.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Vážená pani predsedajúca, podľa mňa je otázka distribúcie potravín najodkázanejším osobám mimoriadne aktuálna, ale myslím, že návrh Komisie nezodpovedá problému.

Trápi ma otázka spolufinancovania a myslím, že by sme mali skôr spochybniť otázku liberalizmu, ktorý v posledných rokoch riadil posúdenia SPP. Nepokoje v súvislosti so zvýšením cien potravín a náhle zmeny

cien potravín sú stále indikátory hraníc liberalizácie poľnohospodárskeho trhu. Taká liberalizácia prebieha vždy na úkor zraniteľných populácií, zraniteľných výrobcov a zraniteľných oblastí.

Preto žiadam, aby poľnohospodárska politika opäť získala svoje práva, obnovila kontrolu na európskej aj medzinárodnej úrovni v kvantitatívnom i kvalitatívnom zmysle, aby strategické oblasti poľnohospodárstva a potravín neboli riadené prísnyimi trhovými silami.

Je to, samozrejme, naliehavá záležitosť a správa pána Siekierského na túto naliehavosť reaguje, čo ma teší. Dúfam však, že v kontexte vznikajúcich diskusií o budúcnosti SPP sa zdôrazní, že hlavným cieľom je štrukturálny prístup k boju proti hladu a chudobe, s ktorými sa stretávame v celej Európe a na celom svete. Vidiecke oblasti sú pripravené uspokojiť naše potreby potravín dostatočným množstvom kvalitnej výroby. Musia sa im poskytnúť finančné a ľudské zdroje, aby dokázali prevziať túto veľkú zodpovednosť.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Vážená pani predsedajúca, potraviny a domácnosť predstavujú vyše 90 % výdavkov z rozpočtov mnohých ľudí. Udržiavanie cien potravín na čo najnižšej úrovni má obrovský sociálny a humanitárny význam. V Európskej únii bolo v roku 2006 chudobou a podvýživou dotknutých 79 miliónov ľudí. Výsledkom krízy a nárastu počtu občanov sa problém výrazne zhoršil a počet ľudí, ktorí potrebujú priamu pomoc, v roku 2009 určite prekročí 25 miliónov.

Pomoc je dôležitým prvkom spoločnej poľnohospodárskej politiky, pretože uvoľňuje intervenčné zásoby a zároveň zachováva dopyt po potravinách. Podporujem financovanie potravinovej pomoci, hlavne z prostriedkov EÚ, ale s podporou jednotlivých štátov podľa ich možností, určenie jasných zásad poskytovania pomoci, zvýšenie prostriedkov pomoci o najmenej 200 miliónov EUR v roku 2009, rozšírenie zoznamu potravinových výrobkov a určenie zásad nákupu potravín. Pomoc má obrovský politický význam, pretože potvrdzuje súdržnosť činnosti EÚ pre občanov. Blahoželám pánu Siekierskému ku skvelej správe.

Christa Klač (PPE-DE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka Fischerová Boelová, dámy a páni, program distribúcie potravín najodkázanejším osobám v Spoločenstve 22 rokov pomáha presadzovať mimoriadne dôležité ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky. Na jednej strane ide o stabilizovanie trhov znižovaním intervenčných zásob, na strane druhej o potravinovú podporu najchudobnejším vrstvám obyvateľstva v Spoločenstve. Iba v roku 2006 využilo pomocné opatrenia v rámci tohto programu 13 miliónov ľudí z 15 členských štátov. Je to vzácna pomoc, ktorú by sme mali zachovať.

Teraz však existujú opodstatnené obavy z návrhu Komisie, ktorý sa odkláňa od starých zásad a nechce pre program využiť iba potraviny z intervenčných zásob, ale aj potraviny zakúpené na voľnom trhu. Tu ide, pani komisárka, definitívne o sociálnu a nie poľnohospodársku politiku. Aj argument, že iba s dodatočným dokúpením potravín sa dokáže škála ponúkaných potravín postarať o vyváženú stravu, podľa mňa zachádza príliš ďaleko.

Spravodajca, pán Siekierski, teraz navrhuje vyškrtnutie spolufinancovania. To však iba znovu zdôrazní aspekt sociálno-politickej zodpovednosti, kvôli čomu podporujem spolufinancovanie. Európska únia sa musí jasne zamerať na blahobyt ľudí. Nesmie existovať hlad či núdza: to dnes ráno opäť zdôraznili všetci rečníci. Musíme však dbať o jasné určenie zodpovedností. Nejde o to, že by poľnohospodárska politika chcela zabrániť poskytnutiu pomoci a podpory chudobným. Ale v spravodlivom a správnom rozdelení úloh a pomoci spočíva aj veľká šanca koordinácie a optimalizácie.

Európska poľnohospodárska politika v súčasnosti čelí a aj bude čeliť veľkým výzvam. Zmeny v obsahu sa musia vždy vidieť v širších súvislostiach. Preto žiadam Komisiu a Radu o primerané rozhodnutia a koordináciu v zmysle sociálnej a poľnohospodárskej politiky.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Vážená pani predsedajúca, najprv by som chcela zablahoželať pánu Siekierskému za, podľa môjho názoru, skvelú správu, ktorá získala veľkú podporu vo Výbore pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka.

Ako všetci dobre vieme, intervenčné zásoby Spoločenstva sa používali na poskytovanie potravinovej pomoci ľuďom v najväčšej núdzi viac než 20 rokov. Problém je, pán Stevenson, že postupné reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky zásoby značne znížili.

Takisto by som tu rada zdôraznila, že ak potlačíme alebo sa pokúsime potlačiť tento program, vyšleme veľmi zlé posolstvo v tejto veľmi citlivej situácii, keď mnohí Európania nemajú dostatok jedla. V tomto ohľade je jasné, že keď sa minú zásoby, a ako som povedala, už sa postupne vyčerpávajú, budeme sa musieť obrátiť na voľný trh.

Chcela by som tu vyzdvihnúť niečo, čo považujem za veľmi pozitívny prvok správy: ak sa obrátíme na trh, mal by existovať záväzok, aby boli použité výrobky vyrobené v EÚ, z miestnych zdrojov a čerstvé. Podľa mňa by bolo tiež vhodné, aby bol program naďalej financovaný na 100 % z prostriedkov EÚ, pretože si myslím, že v dnešných časoch pomoc nemôže a nemala by závisieť od možností jednotlivých členských štátov, ak nechceme zísť do podrobností tých možností. Takisto by bol dobrý nápad rozšíriť trvanie programu na tri roky.

Na záver by som rada zdôraznila, že Európska komisia má ešte stále čas použiť intervencie všade tam, kde to je potrebné alebo možné, a že by to ocenil viac než jeden poľnohospodársky sektor. Myslím tu hlavne na výrobcov mliečnych výrobkov vo svojom regióne, Galícii, ktorým by taká intervencia pomohla vyriešiť ťažkú situáciu, ktorej čelia, a zároveň by pomohla poskytnúť potraviny najodkázanejším ľuďom.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Vážená pani predsedajúca, v Európskej únii žije v chudobe približne 80 miliónov ľudí, čo predstavuje 16 % obyvateľov EÚ. Pre hospodársku krízu hrozí zväčšenie tejto skupiny. Vo Varšave vidím každý deň rad ľudí čakajúcich na tanier polievky. Preto je také dôležité zachovať kontinuitu programu distribúcie potravín pre najodkázanejšie osoby v Spoločenstve. Priame dodávanie výrobkov zabezpečí pestrú stravu.

Návrh Komisie však obsahuje podmienku spolufinancovania, ktorá by v prípade najchudobnejších členských štátov mohla viesť k ich odstúpeniu z programu. Bolo by to v rozpore s dôvodom zavedenia programu, obzvlášť so znižovaním hospodárskych a sociálnych rozdielov medzi regiónmi, a zničilo by to zásadu solidarity. Dúfam, že pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy 17, 18 a 19 odstránia tento nedostatok. Apelujem na Komisiu, aby pripravila program, ktorý odstráni štrukturálne príčiny chudoby a nielen jej dôsledky, a aby sledovala, koľko pomoci sa dostane k chudobným a koľko zadržia sprostredkovatelia. Blahoželám spravodajcovi.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, pani komisárka, distribúcia potravín najodkázanejším osobám je veľmi dôležitá oblasť činnosti EÚ. Preto ďakujem Komisii za návrh v tejto záležitosti a pánu Siekierskému za správu, o ktorej dnes diskutujeme.

Členské štáty urobili veľké pokroky v zlepšení kvality života svojich občanov. Chudoba je však stále jedným z najzávažnejších problémov dnešnej Európy. Odhaduje sa, že 43 miliónom občanov EÚ hrozí podvýživa – je to zarážajúce číslo. Distribučný program pomáha mnohým z týchto Európanov. Viem, že sa program nepáči každému. Chápe, že je možné mať pochybnosti právneho, hospodárskeho alebo politického charakteru, ale chcel by som vedieť, aká by bola alternatíva k tomuto programu, najmä preto, že program distribúcie potravín má prospešný vplyv aj na poľnohospodársky trh, ktorý je vďaka nemu stabilnejší.

EÚ je svetovým lídrom v poskytovaní pomoci najchudobnejším ľuďom sveta. Je ťažké si predstaviť, aby Spoločenstvo zároveň prestalo pomáhať svojim vlastným obyvateľom čeliacim vážnym problémom, a preto dúfam, že Rada dospeje v tejto záležitosti k dohode.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Chcel by som zablahoželať Európskej komisii a spravodajcovi, pánu Siekierskému, k tejto skvelej iniciatíve potvrdzujúcej sociálnu citlivosť Európskej únie a Komisie.

Rád by som Európsku komisiu požiadal o dve veci. Prvá sa týka spolufinancovania: súhlasím so správou, ale chcel by som požiadať pani Fischerovú Boelovú, aby zvážila, že žiada spolufinancovanie od chudobnejších členských štátov s nižším rozpočtom, v ktorých potrebujú potraviny najviac.

Moja druhá žiadosť: náklady na dopravu by sa nemali určiť na 4,5 %, mali by sa nechať na členské štáty podľa zásady subsidiarity, pretože dopravu je možné pokryť aj lacnejšie.

A na záver, na etikety výrobkov by sa naďalej malo tlačiť logo EÚ, pretože ich poskytuje EÚ. Nepredpokladám, že ešte v rozpravách vystúpim, a preto by som sa na záver chcel poďakovať pani Fischerovej Boelovej za päť rokov angažovanosti. Zapísala sa do dejín európskeho poľnohospodárstva.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Ako rumunská poslankyňa Európskeho parlamentu spolu s kolegami podporujem návrhy spravodajcu a budeme za ne hlasovať.

Najviac dotknutá chudobou sú rodiny z malých miest a vidieckych oblastí. V súčasnej kríze je rozšírenie potravinového programu a jeho financovanie z rozpočtu Spoločenstva opodstatnené.

Všetci vieme, že opatrenia prijaté v roku 2008 a vyčlenený rozpočet neboli dostačujúce. Zachovanie programu ako súčasť spoločnej poľnohospodárskej politiky môžu odôvodniť poľnohospodárske a sociálne prvky.

V nových členských štátoch, ako napríklad v Rumunsku, treba, samozrejme, zlepšiť riadenie programu. Náklady na skladovanie výrobkov a správu treba spravovať účinne, aby neprevýšili 20 – 25 % trhovej ceny.

Na záver by som sa chcela poďakovať pánu Siekierskému a zablahoželať mu k návrhom, ktoré predložil.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, tento návrh – spravodajcu i Komisie – je v prvom rade dôležitou dohodou o poskytnutí prostriedkov na zmiernenie dosahu špirálového rastu cien potravín v Spoločenstve, ktorý dostáva stále viac ľudí do ťažkostí a zvyšuje náklady na dodávku potravinovej pomoci.

Vďaka tomuto novému opatreniu, ktoré podporujem, bude program účinnejší a aktuálnejší, pokiaľ ide o poľnohospodársku politiku a sociálne hľadisko. Ďalej súhlasím, aby iniciatíva ostala v rámci SPP, ako to navrhuje Komisia.

Ako vieme, SPP v súčasnosti poskytuje potravinovú pomoc tým skupinám obyvateľstva, ktoré žijú v zúfalých podmienkach. Opatrenie, ktoré sa chystáme uskutočniť, vždy podnieti široký konsenzus až natoľko, že v roku 2006 13 miliónov ľudí, v roku 2008 15 štátov, dokonca 19 štátov, myslím, že z tohto hľadiska... (Predsedajúca prerušila rečníka.)

PREDSEDÁ: PÁN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredseda

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Vážený pán predsedajúci, v tejto rozprave by som rád upozornil na tri problémy. Po prvé, chcel by som vám pripomenúť, že jedným z hlavných cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky je zabezpečenie dostupnosti potravín obyvateľom Európskej únie za primerané ceny a pre tých, ktorí majú nízke príjmy alebo nemajú žiadne príjmy, to znamená potraviny zadarmo.

Po druhé, príjmy obyvateľov EÚ, najmä nových členských štátov, nie sú dostatočné. Podiel obyvateľov všetkých nových štátov, ktorí majú príjmy nižšie ako 40 % priemeru EÚ, predstavuje až 50 %, a tak má skoro polovica obyvateľstva týchto štátov také nízke príjmy. Tieto údaje sú ešte z čias pred krízou. V dôsledku krízy sa situácia v nasledujúcich rokoch ešte zhorší.

Podporujem preto pokračovanie programu distribúcie potravín zdarma medzi najodkázanejšími ľuďmi, na ktorý EÚ v roku 2009 vyčlení približne 500 miliónov EUR, čo zahŕňa okolo 100 miliónov EUR pre moju vlasť, Poľsko. Dúfam, že české predsedníctvo dosiahne konsenzus o konečnej podobe programu v Rade... (Predsedajúci prerušil rečníka.)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Kým sme sa snažili odstrániť hlad v Afrike a iných zbedačených krajinách, hlad a chudoba nás zasiahli doma na vlastnom dvore.

Bolo to tak aj v mojej vlasti, Slovinsku, kde, žiaľbohu, napriek vysokej životnej úrovni rastie potreba solidárnej pomoci. Podľa správ v médiách sú zásoby potravín humanitárnych organizácií takmer vyčerpané.

Vzhľadom na skutočnosť, že väčšina členských štátov EÚ ešte stále má nadbytočné množstvá potravín, bolo by skutočne neľudské, keby naši občania mali trpieť, či dokonca umrieť hladom. Prežitie musí mať jednoznačne prioritu pred akoukoľvek investíciou, ktorá môže počkať, kým sa situácia nezlepší.

Ak členské štáty nie sú schopné zabezpečiť nové prostriedky na dodávky potravín, najvhodnejšie opatrenie by asi bolo uvoľnenie núdzových zásob. Podporujem tento program, ale zároveň by som nás všetkých i našich občanov chcela vyzvať, aby sme venovali pozornosť ľuďom v núdzi okolo nás.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, chcel by som sa poďakovať pánu Siekierskému za správu o programe distribúcie potravín najodkázanejším osobám v Spoločenstve, ktorý predstavuje hodnotný nástroj na regulovanie trhu, a musí preto ostať v rámci SPP.

Hoci kvalita života v Európskej únii patrí medzi najvyššie na svete, niektorí občania si nedokážu kúpiť dostatok jedla. Odhaduje sa, že v EÚ hrozí chudoba 43 miliónom ľudí a toto číslo v posledných rokoch postupne narastá.

Zvýšenie cien, ktoré už dlhší čas vidíme pri širokej škále tovaru, spôsobuje zdraženie poskytovania potravinovej pomoci, a preto je podpora poskytovaná európskym programom ešte naliehavejšia.

Mariann Fischer Boel, *členka Komisie*. – Vážení páni predsedajúci, rada by som sa každému poďakovala za pripomienky. Vo všeobecnosti počujem veľmi pozitívny prístup k návrhu pre najodkázanejšie osoby.

Páni predsedajúci, mohla by som sa zamerať na niektoré pripomienky, ktoré tu dnes zazneli? Po prvé, myslím si, že nesmieme zabúdať, že chudoba nie je obmedzená na určité oblasti či regióny členských štátov. Bohužiaľ, je to záležitosť, ktorej musia čeliť všetky členské štáty. Je pravda, že rozsah problému a dostupné prostriedky na jeho zmiernenie nie sú rovnaké v rámci celého Európskeho spoločenstva. Pri vyčlenení rozpočtu členským štátom, ako aj rozlíšení sadzby spolufinancovania pre kohézne a nekohézne štáty, sa, samozrejme, prihliada na finančnú spôsobilosť jednotlivých štátov. To znamená, že tzv. „novým“ členským štátom bude v podstate pridelených viac peňazí, ako je tomu dnes.

Čo sa týka rozpočtu, chcela by som vám pripomenúť, že sme zvýšili rozpočet programu pre najodkázanejšie osoby o dve tretiny – až 0,5 miliardy EUR – a myslím, že to spolu s novozavedeným spolufinancovaním pomôže zmierniť niektoré problémy. Myslím, že takisto nesmieme zabúdať, že táto schéma je dobrovoľná. Členské štáty, ktoré majú vlastný platný sociálny systém, nemusia túto schému použiť. Nechceme nahradiť sociálne politiky zavedené v členských štátoch, ktoré sú do určitej miery riadené aj mimovládny organizáciami. Naším zámerom je podporiť ich zásobením potravinami, čo stále považujem za hlavný cieľ poľnohospodárskej politiky.

Verím, že zmeny, ktoré sme navrhli, majú správny smer. Myslím si, že ustanovenia sú rozumné a vyvážené. Program – ak ho dnes, dúfajme, odhlasuje aj Parlament – bude schopný čeliť problémom budúcnosti. Bude ťažké byť proti alebo sa postaviť proti tomuto programu v čase, keď sa nezamestnanosť stále zvyšuje v celej Európe, čím sa výrazne zvyšuje počet ľudí ohrozených chudobou. Teším sa teda na hlasovanie tohto veľmi zodpovedného Parlamentu.

Czesław Adam Siekierski, *spravodajca*. – (PL) Rád by som reagoval na niektoré problémy, ktoré boli spomenuté. Po prvé, povedal som, že som proti spolufinancovaniu, ale tiež som zdôraznil, že sa nachádzame v čase hospodárskej krízy, keď počet chudobných a nezamestnaných stúpa. V roku 2011 alebo 2012 program zhodnotíme a potom rozhodneme, či budeme pokračovať v spolufinancovaní. Nechajme si čas a neriešme to počas krízy.

Po druhé, súhlasím s názorom pani komisárky, že je ťažké obmedziť sa na distribúciu potravín vyrobených výlučne v EÚ, pretože to zvýši náklady a rozšíri administratívnu časť programu. Po tretie, nasledujme príklad USA, kde v rámci farmárskeho zákona vyčlenili obrovské sumy na podporu poľnohospodárstva vo forme bezplatných potravinových poukázok. Po štvrté, vyzývam štáty, ktoré sa nepodieľajú na programe, aby sa pridali. Program je otvorený. Po piate, prostriedky vyčlenené na tento program neobmedzujú prístup poľnohospodárov k spoločnej poľnohospodárskej politike, pretože máme v rámci SPP úspory.

Na záver by som sa chcel vrátiť ku zdrojom. Ako vieme, ciele SPP boli sformulované v Rímskych zmluvách. Hovorí o potrebe zabezpečiť spoločnosti prístup k potravinám za dostupné ceny a zaručiť poľnohospodárom primeranú úroveň príjmov. Môžeme povedať, že toto sú v prvom rade výrobné úlohy určujúce objem nevyhnutnej výroby. Po druhé, sú to sociálne úlohy, pretože hovoríme o primeraných cenách, aby si spotrebiteľia mohli dovoliť potravinové výrobky. Tak Rímska zmluva stanovuje isté sociálne ciele. A po tretie, existujú tiež hospodárske ciele spojené so zabezpečením primeraných príjmov poľnohospodárom.

Keď hovoríme o dostupných cenách pre chudobných, často nezamestnaných spotrebiteľov, potraviny by mali byť dostupné za výrazne nižšie ceny alebo jednoducho dodávané zdarma, samozrejme, v rámci špeciálnych programov a za špeciálnych podmienok. Na záver treba povedať, že SPP takisto obsahuje určité prvky sociálnej politiky.

Predseda. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční o 12.00 hod.

Písomné vyhlásenia (článok 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), *písomne*. – (PL) Správa pána Siekierského o distribúcii potravín najodkázanejším osobám vyvoláva otázky zahrnuté v nariadeniach Rady, ktoré sa týkajú financovania spoločnej poľnohospodárskej politiky a špeciálnych ustanovení v tomto materiáli. Máme tu situáciu, ktorá dokazuje, že v Európskej únii existujú aj rozsiahle oblasti chudoby a núdze. Dotknutí sú najčastejšie ľudia žijúci na dedinách a v malých mestách, medzi nimi aj veľa detí. Podľa oficiálnych štatistík žije 80 miliónov Európanov pod hranicou chudoby. Treba sa obávať, že súčasná kríza a narastajúca nezamestnanosť toto alarmujúce číslo zvýši.

Fakt, že sa objem vyčlenených prostriedkov na program potravinovej pomoci najchudobnejším obyvateľom EÚ zvýši z 305 miliónov EUR na 500 miliónov EUR, je sám osebe pozitívny. Myslím si však, že treba zaviesť zmeny v systémoch členských štátov na odstránenie alebo aspoň výrazné obmedzenie tejto hanebnej situácie. Hlavnou príčinou je nezamestnanosť a prehnane vysoké ceny potravín (porovnajme len odmeny poľnohospodárov za ich výrobky s maloobchodnými cenami v obchodoch). Naš systém sociálnej starostlivosti tiež vôbec nie je dokonalý.

Na záver by som chcel veľmi jasne zdôrazniť, že je nevyhnutné, aby potraviny použité na program pomoci boli dobrej kvality, najlepšie čerstvé, a mali by pochádzať z miestnych fariem.

3. Kolektívne uplatňovanie nárokov (rozprava)

Predseda júci. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie Komisie o kolektívnom uplatňovaní nárokov.

Meglana Kuneva, členka Komisie. – Vážení páni predsedajúci, ako viete, od začiatku svojho mandátu som mala uplatňovanie nárokov na začiatku svojho zoznamu priorít. Myslím, že hmotné práva ukážu svoju silu, iba ak sú podložené vykonaním a účinným uplatňovaním nárokov spotrebiteľov. Veľký počet spotrebiteľov čoraz častejšie dopláca na rovnaké alebo podobné nezákonné praktiky predávajúceho a nedosiahne nápravu.

Komisia skúmala problém, ktorému čelia spotrebiteľia pri dosahovaní nápravy pri hromadnom uplatnení nárokov. Vypracovali sme štúdiu, diskutovali o záležitosti so zainteresovanými stranami, uskutočnili prieskumy a internetovú konzultáciu a nedávno sme vydali zelenú knihu, na ktorú sme dostali viac než 170 reakcií.

Hoci sa konzultácia oficiálne skončila 1. marca 2009, naďalej prichádzajú pripomienky a môžem vám povedať, že čím viac dôkazov zozbierame, tým viac sa potvrdí naše presvedčenie, že problém existuje. To je dôvod, prečo musíme v záujme spravodlivosti a zdravého európskeho hospodárstva nájsť riešenie.

Zelená kniha o kolektívnom uplatňovaní nárokov spotrebiteľov navrhuje niekoľko spôsobov riešenia tohto problému. Predbežná analýza získaných odpovedí ukazuje, že zainteresované strany uznávajú neuspokojivú súčasnú situáciu kolektívneho uplatňovania nárokov v členských štátoch. Existuje konsenzus o potrebe ďalších opatrení na dosiahnutie účinnej nápravy pre spotrebiteľov a obnovu dôvery spotrebiteľov v trh.

Spotrebiteľské organizácie podporujú záväzné opatrenia pre súdnu schému kolektívnych uplatňovaní nárokov vo všetkých členských štátoch v kombinácii s inými možnosťami, ako napríklad rozšírením existujúcich mechanizmov mimosúdnych vyrovnaní sporov (MVS) hromadného uplatnenia nárokov. Obchod by uprednostnil mechanizmy MVS.

O niekoľko týždňov, len čo riadne zanalyzujeme všetky reakcie, zverejníme odpovede spolu s vyhlásením o spätnej väzbe, ktorú sme dostali, a pred letom načrtneme rozličné spôsoby riešenia problému hromadného uplatňovania nárokov. Nebude to len zopakovanie štyroch možností zo zelenej knihy. Naše zmýšľanie sa rozvíja na základe reakcií na konzultáciu zelenej knihy. Komisia na základe výsledku všetkých konzultácií dôkladne preskúma hospodársky a sociálny dosah na zainteresované strany vrátane nákladov a výhod vyplývajúcich z prípadných možností. 29. mája uskutočníme vypočutie a podelíme sa o naše predbežné závery so zainteresovanými stranami.

Dovoľte mi zdôrazniť, že nech sa vydáme ktoroukoľvek cestou, nepôjdeme cestou skúseností USA. Namiesto toho budeme nasledovať európske právne kultúry a zohľadníme skúsenosti členských štátov. Len čo budú možnosti jasné, Európsky parlament, členské štáty a zainteresované strany budú, rovnako ako ja, presvedčené nielen o existencii problému, ale aj o tom, že musíme a môžeme nájsť účinné riešenie na európskej úrovni.

Prečo by mali uznávané obchody trpieť kvôli nečestnej konkurencii, ktorá profituje, keď spotrebiteľia nie sú odškodnení? Zdôrazňujem „odškodnení“. To je práve typ nápravy, ktorý chceme dosiahnuť. Prečo by sa mali spotrebiteľia vzdať oprávneného nároku na odškodnenie a prečo by sa spoločnosť mala zmieriť s medzerou v blahobyte a spravodlivosti?

Som presvedčená, že nájdeme riešenie, ktoré vytvorí správnu rovnováhu medzi zlepšením prístupu spotrebiteľov k dosiahnutiu nápravy a zamedzením nepodložených nárokov. Dosiahnutie účinnej nápravy obnoví dôveru spotrebiteľov vo vnútorný trh a v to, čo pre nich dokáže Európa spraviť. V krutej realite súčasnej hospodárskej a finančnej krízy je to obzvlášť dôležité. Ako viete, nasledujúce mesiace poznačia mnohé inštitucionálne zmeny, čo môže ovplyvniť načasovanie a realizáciu našej práce o kolektívnom uplatňovaní nárokov.

Čo sa týka iniciatívy Komisie o žalobách o náhradu škody za porušenie európskych antitrustových pravidiel, môžem vás uistiť, že Komisia súhlasí s názorom Parlamentu, že tieto dve iniciatívy spojené s kolektívnym uplatňovaním nárokov by mali byť jednotné. Jednotnosť naozaj neznamená, že rôzne politické iniciatívy musia používať rovnaké nástroje na dosiahnutie rovnakých cieľov. Takisto vás môžem ubezpečiť, že sa naďalej budem osobne venovať tejto otázke a budem na nej pracovať do konca svojho mandátu s rovnakou energiou a nasadením ako doteraz, samozrejme, s láskavou pomocou a podporou Parlamentu.

Malcolm Harbour, *v mene skupiny PPE-DE*. – Vážený pán predsedajúci, s radosťou opäť vítam pani komisárku Kunevovú v Parlamente. Pani komisárka, použijem vaše slová o energii a nasadení v presadzovaní záujmov spotrebiteľov, ktoré, myslím, táto strana Parlamentu a, samozrejme, všetci členovia nášho výboru obdivujeme a veľmi vás podporujeme, aby ste v tejto práci pokračovali.

Čo sa týka návrhu kolektívneho uplatňovania nárokov, myslím, že k nemu prístupujete tým správnym spôsobom. Sústavne hovoríme, že toto je mimoriadne zložitá otázka. Zahŕňa nielen opatrenia na európskej úrovni, ale tiež veľmi zložitú otázku o zapojení národného a regionálneho práva a najmä, ako ste naznačili, spotrebiteľ musí byť v jej centre.

Skutočne ste dôsledne hovorili, že dôvera spotrebiteľov vo vnútorný trh a cezhraničné nakupovanie je jednou zo základných otázok, ktoré musíme nastoliť, pretože inak spotrebiteľia nezískajú svoje práva na prístup a nebudú schopní využiť a uplatniť svoje rozhodnutie cez hranice. Myslím, že to ostáva v centre toho, o čom dnes hovoríte.

Predovšetkým si myslím, že načasovanie a zložitosť riešení sú dôležité, pretože ste tu spomenuli celý rad riešení, ale je jasné, že riešenia, ktoré by mohli súvisieť s určitými novými súdnymi mechanizmami na európskej úrovni, budú určite trvať oveľa dlhšie a možno budú kontroverzejšie, než prevzatie istých mechanizmov mimosúdneho vyrovnania sporov či použitie existujúcich zavedených opatrení spolupráce so spotrebiteľmi. Myslím, že si všetci v tomto výbore pamätáme, že posilnená spolupráca so spotrebiteľmi bola aspektom, ktorý vlastne presadil náš výbor v predchádzajúcom volebnom období, a radi by sme videli, ako sa stane efektívnejším. Myslím, že existuje prostriedok, ktorý je možné použiť na zabezpečenie takej nápravy spotrebiteľom, akú chceme dosiahnuť, nielen pri kolektívnych žalobách, ale aj pri cezhraničnom uplatňovaní nárokov. Ak dokážeme pochopiť zmysel priority, načasovania a schopnosti ponúknuť najlepšie riešenia rýchlo, myslím, že to je cesta, ktorú vám odporúčam na zváženie pri postupovaní.

Evelyne Gebhardt, *v mene skupiny PSE*. – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, ďakujem, že ste prijali iniciatívu Socialistickej skupiny v Európskom parlamente a venovali sa tejto téme, keďže je pre občanov dôležitá.

Mám tu pri sebe svoj mobilný telefón. Od mnohých mladých ľudí počujem, že majú veľa problémov, pretože pre nejaké zmluvy, ktoré uzavreli úplne nevedomky – napríklad na zvonenia – sa im mesačne po päť, šesť, sedem, osem mesiacov sťahuje určitá suma. Nikto nepôjde na súd kvôli 5 EUR, ale ak sa to stane miliónu ľudí, a podnik tak neoprávnene zinkasuje 5 miliónov EUR, potom ide o nečestnú hospodársku súťaž vo vzťahu ku konkurencii, ktorá sa v Európskej únii správa korektne. Preto je veľmi dôležité, aby sme sa tejto otázke venovali.

Pre ľudí, mladých ľudí, rodičov, ktorí sú tomuto vystavení, je však tiež dôležité, aby mali k dispozícii právne nástroje, aby skutočne mohli uplatniť svoje práva. V čase, keď sa Európa zbližuje, keď ľudia nakupujú na internete, je dôležité, aby sme tieto nástroje vytvorili ako cezhraničné, aby sa naozaj mohli primerane využívať. Preto treba podľa našej skupiny preskúmať práve možnosť skupinovej žaloby pomocou takýchto nástrojov, aby sme sa uistili, že sa dá použiť v Európskej únii. Ako ste však, pani komisárka, tiež povedali, tieto nástroje musíme vytvoriť tak, aby do nich neprenikli extrémny, ktoré vidíme napríklad v USA, a aby zodpovedali nášmu právnemu systému. Musíme na tom pracovať a v nasledujúcich mesiacoch to budeme sledovať.

Pani komisárka, viete, že v tejto veci stojíme na vašej strane. Keď ide o presadzovanie práv občanov, sme my, sociálni demokrati, vždy pri tom.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, ďakujem vám za príležitosť prispieť k tejto rozprave. Pani Kunevová, som rád, že ste na požiadanie Skupiny Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a európskych demokratov prispeli k tomu, aby sa návrh Generálneho riaditeľstva pre hospodársku súťaž o kolektívnom uplatňovaní nárokov, ktoré ho chcelo usmerniť podľa skúseností v USA, rozvíjal pomocou horizontálneho prístupu a naozaj zaobchádzal s každým v Európskej únii rovnako – malými a strednými podnikmi, spotrebiteľmi, robotníkmi a podnikateľmi. Je to dôležitý krok vpred, ktorý chceme veľmi konštruktívne a pozitívne podporiť.

Sme si vedomí toho, že v mnohých individuálnych prípadoch sa, samozrejme, nárok Spoločenstva na presadenie kolektívnych práv zdá byť úspešnejší, než individuálne presadenie. My sme však naďalej presvedčení, že najlepšia cesta na odstránenie zanedbateľných žalôb ochraňujúca spotrebiteľa nespočíva v kolektívnom uplatňovaní nárokov, ale vo verejno-právnom presadení takých nárokov, napríklad pomocou nároku na odňatie zisku, ako v nemeckom zákone o nespravodlivej súťaži. Každý jeden spotrebiteľ dobre zváži, či kvôli 4,99 EUR naozaj podá u právnikov skupinovú žalobu, alebo či by mu nepomohlo viac, keby napríklad štát priebežne kontroloval tento nárok pomocou ombudsmana a presadil by ho pomocou primeraných možností. Preto si myslím, že pri otázke, ako skĺbiť tieto dva elementy, musíme dobre zvážiť, ako dokážeme spotrebiteľom pomôcť najefektívnejšie, pretože spotrebiteľia často nemajú čas ísť k právnikovi, namiesto toho chcú rýchlu a jednoduchú pomoc.

Druhý bod, ktorý sa mi zdá byť dôležitý – a tu vykonalo vaše generálne riaditeľstvo tiež veľmi dobrú prácu – je, že najzaujímavejším elementom bola diskusia na bavorskom krajinnom zastupiteľstve v Bruseli, kde na otázku, či európskymi právnymi prostriedkami naozaj môžeme vylúčiť skupinové žaloby amerického typu, jeden zástupca vášho generálneho riaditeľstva jednoznačne odpovedal: „Nie, nemôžeme“. Z nášho pohľadu to znamená, že tento model nesmieme úplne stratiť z očí. Musíme o tom ďalej diskutovať, ale musíme diskutovať veľmi dôkladne a musíme zapojiť aj členské štáty a ich právne možnosti, aby sme napokon dosiahli to, čo všetci chceme: skutočný európsky model zvlášť príznačný pre spotrebiteľov, ktorý zároveň ochráni malé a stredné podniky.

Arlene McCarthy (PSE). – Vážený pán predsedajúci, viem, že pani komisárka si uvedomuje, že zajtra pôjde 4 000 spotrebiteľov na Najvyšší súd vo Veľkej Británii, aby získali odškodnenie za vážne alergické reakcie, hospitalizácie či smrť, ktoré spôsobilo použitie chemikálie v pohovkách a domácich spotrebičoch, ktorá sa teraz v EÚ zakázala. Francúzsko, Švédsko a Poľsko nahlásilo podobné prípady a zranenia. V celej Európe sú pravdepodobne tisíce spotrebiteľov, ktorí v dôsledku tejto toxikkej látky utrpeli vážne zranenia.

Verím, že obyvatelia podporia európsky zásah, keď vidia, že poskytuje skutočnú pomoc spotrebiteľom v riešení skutočných problémov. Skutočná pomoc v takýchto prípadoch znamená poskytnutie práva podniknúť kroky spoločne všade tam, kde kupujú tovar a služby. Náš výbor preto spustil online konzultáciu o návrhu Komisie o právach spotrebiteľov. Dostali sme veľa reakcií, z ktorých mnohé – od obchodníkov a spotrebiteľov – vyzdvihovali potrebu efektívneho prístupu k cezhraničným opravným prostriedkom a nápravám.

Myslím, že existuje veľa prípadov podobných prípadu toxických pohoviek s dostatočným množstvom presvedčivých dôkazov, ktoré potvrdzujú, že potrebujeme škálu možností na kolektívne uplatňovanie nárokov nie iba na zlepšenie prístupu k spravodlivosti, ale rovnako aj na zamedzenie nezákonných a nečestných obchodných praktík. Náš výbor chce spotrebiteľom, samozrejme, zabezpečiť prístup k lacným, dostupným možnostiam, ako sú napríklad mimosúdne vyrovnania sporov, ale myslím, že dnešná diskusia je v prvom rade o identifikácii praktických spôsobov poskytnutia skutočnej pomoci našim spotrebiteľom a občanom, aby sme zabezpečili, že získajú spravodlivú dohodu, skutočnú nápravu a skutočné opravné prostriedky.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, predovšetkým by som rád povedal, že v zásade aj my vítame návrh Európskej komisie a túto zelenú knihu.

Ako spomenuli predchádzajúci rečníci, niet pochyb o tom, že existuje „masový“ fenomén, v ktorom sa relatívne malé škody týkajú veľkého počtu ľudí. Individuálne škody sú malé, ale po zrátaní je výsledná suma vysoká. Potrebujeme nástroj na riešenie tohto problému. Podľa mňa je dobré, že sa o niečom takom uvažuje.

Aby sme ostali pri pozitívach, tiež veľmi vítam fakt, že Generálne riaditeľstvo pre zdravie a ochranu spotrebiteľov kladie vo svojej zelenej knihe veľký dôraz aj na otázku mechanizmov mimosúdneho vyrovnania sporov. Je to veľký rozdiel oproti bielej knihe Generálneho riaditeľstva pre hospodársku súťaž, o ktorej sme tiež včera diskutovali v Parlamente a ktorá zatiaľ úplne ignoruje možnosť mechanizmov mimosúdneho vyrovnania sporov. Myslím, že sa Generálne riaditeľstvo pre zdravie a ochranu spotrebiteľov vo svojej zelenej knihe dostalo ďalej ako členovia Generálneho riaditeľstva pre hospodársku súťaž.

Chcel by som však vyjasniť dve veci, ktoré by sa podľa mňa mali považovať za kritické pripomienky. O pár minút, napoludnie, prijme Parlament moju správu o bielej knihe Generálneho riaditeľstva pre hospodársku súťaž. S veľkou väčšinou v tomto Parlamente budeme požadovať, aby Európska komisia zvolila horizontálny prístup v riešení tejto otázky.

Nesmie sa stať, aby sme nakoniec mali sektorové nástroje: jeden pre oblasť ochrany spotrebiteľa, jeden pre antitrustový zákon, ďalší pre kapitálový trh, možno ďalší pre životné prostredie, možno ďalší pre sociálne veci, všetky navzájom si odporujúce, všetky zasahujúce do právnych systémov členských štátov a vedúce v konečnom dôsledku k právnym zmätkom, ktoré už nedokáže riadiť nikto. V minulosti sme často videli podobné príklady. Práve myslím na rozpravu o smernici o odbornej kvalifikácii, ktorú sme neskôr tiež zhrnuli do jedného nástroja, pretože tú roztrieštenosť už nebolo možné spravovať. Komisia by v tomto prípade nemala znova spraviť tú istú chybu. Od začiatku by mala podporovať horizontálny prístup. To je jasné stanovisko Parlamentu, ako sa o pár minút ukáže.

Na záver: Veľmi vítam fakt, že sme sa zhodli, že nechceme priemysel žalôb podľa amerického modelu s ročným ziskom 240 miliárd USD, z ktorého v konečnom dôsledku profitujú iba právnici a spotrebiteľia nedostanú nič. V Európe chceme skutočný právny poriadok a zachovanie nášho tradičného systému a chápania zákona.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, na trhu bez hraníc, akým je Európa, je dôležité, aby sme popri zabezpečení zdravej konkurencie rovnako zraniteľne chránili spotrebiteľov.

V priebehu posledných päťdesiatich rokov sa zrútili obchodné bariéry pre výrobky, ale tieto bariéry vo veľkej miere ešte stále stoja pred spotrebiteľmi.

Protiprávne obchodné praktiky spotrebiteľia často neohlásia a spotrebiteľské organizácie neoznamujú, pretože si uvedomujú, že je ťažké získať odškodnenie.

Ak je dotknutých veľa ľudí, kolektívne uplatňovanie nárokov ušetrí úsilie a ponúka lepšie šance na dosiahnutie dohody o odškodnení. Keďže veľká časť hospodárskych transakcií v Európskej únii je cezhraničná, právo kolektívnej žaloby sa nedá obmedziť na národné územia.

Potrebujeme skutočnú iniciatívu so záberom na celú Európu, ktorá, aby bola účinná, by mala priniesť určitú harmonizáciu alebo zosúladienie existujúcich národných systémov. Vybraný model musí mať za cieľ poskytnúť spotrebiteľom jednoduchý prístup k systému a musí sa vyvarovať prehnaným nákladom a byrokrácii.

Preto si myslím, že musíme uprednostniť postupy alternatívnych riešení sporov, pretože ponúkajú väčšiu flexibilitu, ako aj zjednodušené a menej nákladné postupy.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, v Parlamente je veľká zhoda, že spotrebiteľom musíme poskytnúť lepšiu ochranu najmä tam, kde veľký počet malých strát jednotlivcov zapríčiňuje problém, pretože nevidia žiadnu možnosť rozumnej individuálnej žaloby. Otázka je, ako by sa mala organizovať ochrana spotrebiteľa a jej zlepšenie. V tomto ohľade si myslím, že je veľmi dôležité – a som za to Komisii veľmi vďačný – že sme vedome vyhlásili, že chceme preskúmať všetky alternatívy a všetky aspekty tejto zložitej otázky a až po dôkladnom zvážení rozhodneme o riešeníach.

V tejto súvislosti by som sa chcel venovať jednému aspektu, ktorý sme ešte nespomenuli. Už teraz máme skúsenosť – a v budúcnosti to môže byť častejší prípad – že pre mnohé mimovládne organizácie a združenia ochrany spotrebiteľov sa možnosť organizácie hromadného uplatnenia nárokov stáva reklamným materiálom. Pri rozhodovaní by sme mali zohľadniť toto nebezpečenstvo, aby sme napokon nepomohli tým, ktorí pomoc nepotrebujú, a nenechali bez pomoci tých, ktorí ju potrebujú.

Meglana Kuneva, členka Komisie. – Vážený pán predsedajúci, rada by som vám poďakovala za hodnotné názory. Istým spôsobom poznám všetky, pretože sme bod po bode prediskutovali najdôležitejšie časti vašich obáv a nádejí, čo sa týka kolektívneho uplatňovania nárokov v Európe.

Rada by som ešte raz zopakovala, že som úplne na vašej strane a nechcem, aby sa do európskej kultúry zaviedli opatrenia amerického typu. Viem, že to je jedna z vašich najväčších obáv. Ako spomenula aj pani McCarthyová, ide o škody. Vo Veľkej Británii sa to už deje, ale to nemá nič do činenia s tým, o čom diskutujeme a čo navrhujem ako naše budúce kroky v tomto smere.

V tejto súvislosti by som chcela zdôrazniť nasledovné. Kontrola, či existuje skutočná potreba kolektívneho uplatňovania nárokov? Áno, vykonávame ju a po zelenej knihe v nej budeme pokračovať. Rešpektovanie ústavných obmedzení? Áno. Vyhnutie sa opatreniam amerického typu? Áno. Zaručenie, aby sa nahradili škody vrátane všetkých nákladov, ktoré vznikli spotrebiteľovi, ale zároveň vylúčenie akéhokoľvek prvku represívnej náhrady škody? Áno, to máme na mysli. Odrádzanie od umelo vytvorených žalôb, ako spomenul pán Rack? Áno. Podporovanie schémy mimosúdnych vyrovnaní sporov? Samozrejme, pretože sú časovo menej náročné a jednoduchšie pre spotrebiteľov aj podniky a tiež rešpektujú subsidiaritu.

Týmito pár slovami by som chcela povedať, že si plne uvedomujeme problémy a sme pripravení čeliť im a vypracovať dobrý návrh, krok za krokom s vami dosiahnuť konsenzus a spoločné porozumenie.

Dnes si naozaj vážim, že si všetci uvedomujeme problém a že sme pripravení ho riešiť. Je to skutočne veľmi dobrý východiskový bod pre nasledujúcu fázu rozpráv. Keďže čelíme problému, chcela by som zvlášť zdôrazniť to, čo spomenul pán Lehne – spoločný prístup, horizontálny prístup s pani komisárkou Kroesovou. Pani komisárka Kroesová a ja, ako aj naše príslušné služby, veľmi úzko spolupracujeme, aby sme zaručili, že naše iniciatívy budú dôsledné a súčinné.

Zásada dôslednosti bezpodmienečne nevyklučuje, že špeciálne situácie vyžadujú špecifické riešenia. Obe iniciatívy majú odlišný zámer. Kým zelená kniha o spotrebiteľoch sa zaoberá nápravou za porušenie zákona na ochranu spotrebiteľov, biela kniha o hospodárskej súťaži je prísne iba o porušení práva hospodárskej súťaže. Ďalším hlavným rozdielom medzi dvomi iniciatívami je, že kým zelená kniha o spotrebiteľoch pokrýva iba nápravu pre spotrebiteľov, nápravny mechanizmus navrhovaný v bielej knihe o hospodárskej súťaži slúži zároveň spotrebiteľom aj podnikom.

Mojou úlohou je dosiahnuť účinnú nápravu našim spotrebiteľom a obnoviť tak ich dôveru v trh. Z predchádzajúcich diskusií viem, že Európsky parlament podporuje naše snahy dosiahnuť tento cieľ. Dovoľte, aby som znova zdôraznila, že Parlament sa spolu s členskými štátmi a zainteresovanými stranami presvedčí nielen o existencii problému, ale aj o tom, že musíme a môžeme nájsť jeho účinné a vyvážené riešenie na európskej úrovni.

Chcela by som vám poďakovať za plodnú rozpravu a hodnotné názory a teším sa na našu spoluprácu na tomto dokumente počas nasledujúcich mesiacov.

Predsedaajúci. – Rozprava sa skončila.

Písomné vyhlásenia (článok 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), písomne. – (RO) Chcel by som zablahoželať Európskej komisii za snahu zlepšiť spôsoby, akými môžu spotrebiteľia uplatňovať svoje práva v celej Európe. Možnosti prezentované v zelenej knihe sa musia podrobne prediskutovať. Avšak jedna vec, ktorá je už istá, je, že možnosť 4, ktorá by zaviedla skupinu opatrení typu „opt-out“ ponúkajúca spotrebiteľským organizáciám podiel náhrady škody, nie je udržateľná (životaschopná).

Ak chceme obnoviť dôveru spotrebiteľov vo vnútorný trh, potrebujeme zvážiť kombináciu možností 2 a 3. Inými slovami, musíme vytvoriť európsku sieť národných výkonných verejných orgánov, ktoré budú mať väčšie kompetencie účinne zasiahnuť do prípadov medzinárodných žalôb (v zahraničí). Ďalej musíme zrevidovať alternatívne mechanizmy na riešenie existujúcich sporov a v prípade potreby zaviesť nový mechanizmus umožňujúci účinnejšie uplatniť (využiť) práva spotrebiteľov aj mimo súdu.

Na záver by som chcel zdôrazniť, že musíme zaistiť, aby sme prijali horizontálny prístup v súvislosti s mechanizmom kolektívneho uplatňovania nárokov, vylúčiť tak roztrieštenie vnútroštátnych právnych predpisov a vytvoriť jeden spoločný nástroj pre všetky členské štáty.

(Rokovanie bolo prerušené o 11.35 hod. a pokračovalo o 12.05 hod.)

PREDSEDÁ: PÁN ONESTA

podpredseda

4. – Hlasovanie

Predsedaajúci. – Ďalším bodom programu je hlasovanie.

(Informácie o výsledku hlasovaní: pozri zápisnicu)

*

* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Vážený pán predsedaajúci, iba malá poznámka, kým sa poslanci ešte stále usádzajú.

Zmenili sme rokovací poriadok, pretože sa priveľa času venovalo neplodnej rozprave, a rozhodli sme sa neviest rozpravu o správe pani Aukenovej. Ničnerobením sme premárnili dobrú polhodinu, ktorú sme mohli využiť oveľa lepšie diskutovaním o texte, ktorý je pre občanov veľmi dôležitý.

Predsedajúci. – Vaša pripomienka sa odovzdá príslušným orgánom.

*

* *

4.1. Biela kniha o žalobách o náhradu škody za porušenie antitrustových pravidiel ES (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (hlasovanie)

4.2. Distribúcia potravín pre najodkázanejšie osoby (zmena nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania

Czesław Adam Siekierski, spravodajca. – (PL) Vážený pán predsedajúci, prijatím dnešnej správy o programe distribúcie potravín najodkázanejším osobám v Spoločenstve vyšleme našim občanom pozitívne posolstvo, že Európska únia podporuje najodkázanejších a najchudobnejších obyvateľov Spoločenstva potravinami zadarmo. Program distribúcie potravín, ako napríklad programy „Program ovocia v školách“ a „Mlieko pre školy“, mení prístupy k EÚ a vďaka tomu sa EÚ stáva priateľskejšou a približuje sa k dvom sociálnym skupinám – najodkázanejším a mladým ľuďom. Preto prosím o hlasovanie v prospech tejto správy. Dokážeme tým, že Európsky parlament stojí blízko pri ľuďoch a ich problémoch.

(potlesk)

4.3. Dohoda o voľnom obchode medzi Európskou úniou a Indiou (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (hlasovanie)

4.4. Sociálna zodpovednosť subdodávateľských podnikov vo výrobnom reťazci (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (hlasovanie)

4.5. Ceny potravín v Európe (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania

Katerina Batzeli, spravodajkyňa. – (EL) Vážený pán predsedajúci, najzaujímavejšie by bolo, keby sme mohli porovnať hlasovanie o správe Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka a o alternatívnych predložených návrhoch uznesení 40 poslancov a Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu. Zistili by sme:

- po prvé, že sa pozmenilo a doplnilo celkovo 15 návrhov bez akéhokoľvek posolstva,
- po druhé, že okrem kvantitatívnej otázky existuje aj politická otázka, že alternatívny návrh neobsahuje žiadnu zmienku o úlohe a zodpovednosti veľkých obchodných predajných a veľkoobchodných sietí,
- po tretie, že písomné vyhlásenie Európskeho parlamentu so 439 podpismi poslancov, ktorí chcú, aby porušenia boli vhodne kontrolované a riadené, prepadlo kvôli chybe, a
- po štvrté, že sa vymazala alebo prifarbila každá nečestná obchodná politika a že sa zachádza až tak ďaleko, že sa odmieta odporúčanie vytvoriť európsku databázu poľnohospodárskych vstupných cien a spotrebiteľských cien, ktorá by bola dostupná pre všetkých občanov a spotrebiteľov.

Cieľ Výboru pre poľnohospodárstvo a skupiny na vysokej úrovni je preskúmať praktiky hospodárskej súťaže a transparentnosť vnútorného trhu v potravinárskom odvetví. Dnes budeme hodnotení všetci.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, toto vyhlásenie je úplne ohromujúce.

Chcela som len povedať svojim kolegom poslancom, že patrím medzi autorov alternatívneho uznesenia. Sme v Európskej únii, nie v Sovietskom zväze.

(potlesk)

Predseda júci. – Pani Lullingová, som si istý, že tento detail poslancom Parlamentu neunikol, no dal som spravodajkyňi priestor, pretože počas rozpráv nemala príležitosť vyjadriť sa. Ako viete, má nárok na dve minúty a počas týchto dvoch minút má spravodajca úplnú slobodu. A toto sa dodržalo.

4.6. Vplyv rozsiahlej urbanizácie v Španielsku na individuálne práva európskych občanov, životné prostredie a uplatňovanie práva Spoločenstva (na základe prijatých petícií) (A6-0082/2009, Margrete Auken) (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania

Michael Cashman (PSE). – Vážený pán predseda júci, chcel by som Parlament informovať, že zo zásady chcem stiahnuť svoje meno z alternatívneho návrhu uznesenia Skupiny socialistov k správe pani Aukenovej. Po piatich rokoch práce na tejto téme chcem navyše poslancov informovať, že budem hlasovať proti obom alternatívnym návrhom uznesenia a hlasovať za správu pani Aukenovej.

(potlesk)

Margrete Auken, spravodajkyňa. – (DA) Vážený pán predseda júci, dámy a páni, občania EÚ, táto správa je výsledkom rozsiahlej práce vo Výbore pre petície, do ktorej sa zapojili aj poslanci zo všetkých politických skupín. Chcem poďakovať predsedovi aj tieňovým spravodajcom za ich vynikajúcu prácu. Ako spravodajkyňa výboru požadovaného o stanovisko som sa osobne bezvýhradne venovala tejto veci. Mala, samozrejme, obrovský vplyv na životy desiatok tisícov občanov EÚ žijúcich v Španielsku a ovplyvnila španielsky vidiek aj hospodárstvo. Výbor teraz schválil správu po jej prijatí dvojtretinovou väčšinou. Je to komplexný text, v ktorom sa rozlišuje mnoho rozdielnych aspektov urbanizácie v Španielsku.

Je tu problém základných práv európskych občanov, medzi ktoré patrí právo na zákonné nadobudnutie majetku. Európsky parlament sa už zaviazal rešpektovať tieto práva a všetky členské štáty sú týmito právami viazané. Je tu problém katastrofálneho vplyvu rozsiahlej urbanizácie na životné prostredie, najmä na pobrežné oblasti a španielske ostrovy, ale aj na iné oblasti, napríklad v okolí Madridu. Je tu problém opätovného zavedenia španielskeho zákona o pobrežných oblastiach z roku 1988, ktorý teraz zrazu môže odoprieť mnohým ľuďom právo žiť v ich vlastných domovoch a v určitých prípadoch dokonca viedol k zbúraní týchto domovov. Ďalej je tu problém toho, že tisíce údajne nezákonne postavených domov, ktoré boli postavené na základe súhlasu samosprávy, boli následne označené za nezákonné, následkom čoho sa nevinní kupujúci stávajú obeť korupčných postupov pri urbanizácii. A napokon je tu problém nedostatočnej právnej istoty a primeranej kompenzácie pre obeť škandálov týkajúcich sa majetku.

Nemám žiadne pochybnosti o tom, kto zodpovedá za toto rozsiahle narúšanie práv, a je mi ľúto, že toto porušovanie zo strany samosprávnych a regionálnych orgánov spochybnilo pokusy mnohých iných subjektov o vytvorenie udržateľného rozvoja, pri ktorom zdravé hospodárstvo ide ruka v ruku s dodržiavaním životného prostredia a kultúrneho dedičstva. Táto správa si zaslúži primeranú rozpravu, v ktorej si možno vypočúť všetky názory. Je nepripustné, aby tomu naše nové pravidlá bránili. Tieto pravidlá sa musia čím skôr zmeniť, najmä pokiaľ ide o správy, ktoré riešia sťažnosti od európskych občanov. Žiadam vás, aby ste zamietli obe alternatívne uznesenia. Vychádzajú síce z mojej správy, nie sú však nestranné. Nevyjadrujú podrobné a faktické hodnotenia, o ktorých hlasoval výbor.

4.7. Stav transatlantických vzťahov po voľbách v USA (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (hlasovanie)

4.8. Dočasná dohoda o obchode s Turkménskom (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania

Daniel Caspary, v mene skupiny PPE-DE. – (DE) Vážený pán predseda júci, dámy a páni, v súlade s článkom 170(4) žiadam v mene Skupiny Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a Európskych demokratov, aby bolo konečné hlasovanie o uznesení a správe odložené až do ďalšieho plenárneho zasadnutia.

Zo včerajšej rozpravy jasne vyplynulo, že väčšina Parlamentu by mohla podporiť podpísanie dočasnej dohody, aj keď to vyžaduje veľké úsilie. Mnoho poslancov dúfa, že po rokoch, keď situácia viazla na mŕtvom

bode, umožní dohoda novú kvalitu dialógu medzi Európskou úniou a Turkménskom. Pre väčšinu poslancov je však dôležité, aby sme nenechali Komisiu a Rade voľnú ruku. Ako Parlament potrebujeme záruky od Komisie a Rady, že v prípade pokračujúceho sa zhoršovania situácie v oblasti ľudských práv sa bude na žiadosť Parlamentu vážne uvažovať o prerušení dohody. Včera Komisia, bohužiaľ, súhlasila len podmienene a Rada nesúhlasila s touto žiadosťou vôbec. Preto v mene svojej skupiny žiadam, aby sa obe konečné hlasovania odložili, až kým od Rady a Komisie nebudeme mať takýto prísľub.

(potlesk)

Predseda júci. – V súlade s článkom 170(4) rokovacieho poriadku práve prehovorila politická skupina. Na základe postupu sa musí určiť, či si rečník želá vyjadriť sa za alebo proti.

Jan Marinus Wiersma, v mene skupiny PSE. – Vážený pán predseda júci, úplne súhlasím s naším kolegom, pánom Casparym, že by sme mali odložiť nielen konečné hlasovanie o uznesení, ale aj hlasovanie o jeho správe – súhlasnej správe – pretože zo včerajšej rozpravy je úplne zrejmé, že najmä Rada nie je pripravená dať Európskemu parlamentu dostatočnú príležitosť a možnosť skutočne monitorovať situáciu v Turkménsku a mať vplyv na situáciu v ňom na základe takejto dohody. Keďže sme nedostali dostatočné záruky, tiež podporujem návrh pána Casparyho na odloženie týchto hlasovaní.

Predseda júci. – Predložím žiadosť o odloženie hlasovania.

(Parlament rozhodol o odložení konečného hlasovania.)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Vážený pán predseda júci, žiadali sme len o odloženie konečného hlasovania, nie hlasovania o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch.

Predseda júci. – Túto informáciu sme v službách nedostali. Odloží sa teda len konečné hlasovanie. Zdôrazňujem, že budeme hlasovať najprv o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Vážený pán predseda júci, žiadal som o odloženie len dvoch konečných hlasovaní a aby sme hlasovali o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch, preto na niektorom z najbližších plenárnych zasadnutí budeme musieť vykonať konečné hlasovania.

Predseda júci. – Tak toto sa teda absolútne líši od toho, ako to pochopili služby. Budeme ale, samozrejme, postupovať v súlade so žiadosťou nášho spravodajcu.

Ak som teda pochopil správne, budeme hlasovať o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch k správe o Turkménsku, nie o našej správe. A potom sa zastavíme pred konečným hlasovaním.

– Pred hlasovaním o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 2

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Vážený pán predseda júci, vynikajúci pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý predložila moja skupina a ktorý by nám umožnil mať skutočný vplyv v oblasti ľudských práv, by sa ešte zlepšil, ak by sme nahradili výraz „šance na podpísanie dohody“ výrazom „šance na ukončenie procesu ratifikácie dohody“. Taká je totiž primeraná fráza.

Predseda júci. – Toto je právna poznámka.

Mohli by sa tí poslanci, ktorí sú proti tomu, postaviť, prosím?

Nevidím, že by stálo 40 poslancov. Preto zahrnieme to, čo povedala pani Flautrová, a tento odsek teraz zaznamenám ako odsek s ústnou zmenou a doplnením.

(Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh bol prijatý.)

4.9. Dočasná dohoda o obchode s Turkménskom (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (hlasovanie)

– Po ukončení hlasovania o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 1

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Vážený pán predseda júci, mám pocit, že ste odložili hlasovanie o správe pána Casparyho a pozmeňujúci a doplňujúci návrh predložený mojou skupinou bol zamietnutý. Ja sám som hlasoval proti, pretože som bol na zozname hlasovania pre predošlú správu. Myslím si, že by sme mali

znova hlasovať o správe pána Casparyho, ku ktorej bol len jeden pozmeňujúci a doplňujúci návrh, a potom neodkladať konečné hlasovanie.

(Parlament schválil žiadosť pána Goebbelsa znova uskutočniť hlasovanie.)

4.10. Posilňovanie bezpečnosti a základných slobôd na internete (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (hlasovanie)

– Pred začiatkom hlasovania

Stavros Lambrinidis, spravodajca. – Vážený pán predsedajúci, som vďačný všetkým za podporu. Je tu však jeden malý bod, ktorý ma mátie. Ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh je na zozname hlasovania, nikto sa však nepostavil, aby ho podporil. Znamená to, že prepadol a nebude sa o ňom hlasovať vôbec? Je to správne?

Predseda júci. – Môžem potvrdiť, že ak sa má ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh prijať, musí byť vyjadrený ústne. Napriek požiadavke k tomu nedošlo. Preto ste to pochopili dokonale.

4.11. Stratégia EÚ pre lepšiu demontáž lodí (hlasovanie)

Predseda júci. – Týmto končím hlasovanie.

5. – Vysvetlenia hlasovania

Ústne vysvetlenia hlasovania

– **Správa: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)**

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Program distribúcie potravín pre najodkázanejšie osoby v Spoločenstve prispel počas 22 rokov svojej existencie k realizácii dvoch hlavných cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky. Pomáha stabilizovať trhy znižovaním intervenčných zásob a zabezpečuje potrebné zásobovanie najchudobnejších obyvateľov Únie potravinami. Z tohto dôvodu som hlasovala za konzultačnú správu kolegu Siekierského, ktorá sa zaoberá novým programom poskytovania potravín pre najchudobnejšie osoby, ktorý navrhuje Komisia.

V tejto schéme mala byť v roku 2009 suma 500 miliónov EUR, ku ktorej by sa mali pripočítvať prostriedky členských štátov určené na spolufinancovanie. Pán predsedajúci, rovnako ako vaša matka a otec sledovali dnešné hlasovanie, dnešné hlasovanie sledovali aj návštevníci zo Slovenska, z Prešovského a Nitrianskeho kraja, ktorých vítam na pôde Európskeho parlamentu.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Vážený pán predsedajúci, hlasovala som za správu pána Czesława Siekierského a naše uznesenie o distribúcii potravín pre najodkázanejšie osoby v Spoločenstve.

Správa a uznesenie majú veľký význam v súvislosti s finančnou krízou a hospodárskou recesiou. Rastúca chudoba v EÚ – kde v niektorých krajinách chudoba zasahuje približne 20 % obyvateľstva – jasne ukazuje, že potreba potravinovej pomoci je celkom veľká. Na základe súčasnej situácie v plnej miere podporujem stanovisko Európskeho parlamentu, že program distribúcie potravín v EÚ, ktorým sa prideliť približne pol miliardy eur s cieľom zmenšiť mieru podvýživy a chudoby v EÚ, by mal byť úplne financovaný Spoločenstvom. Chcela by som zdôrazniť najmä význam návrhu Komisie na zlepšenie štruktúry výberu produktov dodávaných v rámci tohto programu. Potraviny by mali vyberať orgány členských štátov a distribuovať ich v spolupráci s partnermi v rámci občianskej spoločnosti.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Vážený pán predsedajúci, dať potravu hladným je základnou povinnosťou a my musíme nájsť spôsob, ako zabezpečiť, že žiaden človek, najmä nie dieťa, nepôjde do postele hladný.

Zdržala som sa však hlasovania o správe, pretože si myslím, že zmeny v tomto programe skutočne nemajú význam. Mať spoločnú poľnohospodársku politiku (SPP), podľa ktorej budeme nakupovať potraviny od tretích krajín – ktorých chudobní ľudia už sú hladní – aby sme dali potravu našim chudobným ľuďom, zatiaľ čo iné časti SPP bránia našim poľnohospodárom, aby vypestovali dostatok potravín na nasýtenie hladu

Európy, to skrátka nedáva zmysel. Musíme dať potravu chudobným, najmä počas tejto hospodárskej krízy, a budeme presadzovať zmeny v programe, ktorými sa tento cieľ dosiahne.

– **Správa: Sajjad Karim (A6-0131/2009)**

Philip Claeyss (NI). – (NL) Vážení pán predsedajúci, hlasoval som proti trom alternatívnym uzneseniam, pretože zastávam názor, že falšované tovary predstavujú vážny problém a že sa musíme pokúsiť poskytnúť európskej verejnosti najlepšiu možnú ochranu proti dovozu takýchto tovarov. To nehovorí nič o hospodárskych následkoch falšovaných tovarov. Európski colní kontrolóri musia mať právo na sledovanie lodí z indických prístavov smerujúcich do Európskej únie. Tým myslím, že by sa sledovanie malo uskutočňovať v indických prístavoch.

Zároveň považujem za poľutovaniahodné, že pri spomínaní vážnych teroristických útokov, ku ktorým došlo, sa v tomto Parlamente používa fráza „politické skupiny“, keď všetci vieme, že sa to týka islamských skupín.

Predsedajúci. – Myslím, že pán Tannock chcel prehovoriť. Dovoľte mi pripomenúť vám pravidlo. Neplatí tu to isté ako pri postupe „catch-the-eye“. Musíte sa zaregistrovať pred začiatkom vysvetlení hlasovania, ale môžem byť flexibilný.

Charles Tannock (PPE-DE). – Vážení pán predsedajúci, to som nevedel. Myslel som si, že stačí zamávať v pravú chvíľu.

Táto správa mala najlepšie predpoklady skvelej práce. Vypracoval som stanovisko vo Výbore pre zahraničné veci. India je najväčšou demokraciou na svete. Teraz vystupuje z mnohých desaťročí protekcionizmu a prijíma globálny voľný obchod. V globálnej finančnej kríze celkom dobre prežíva. Bolo by skvelé, ak by sa nám podarilo dosiahnuť dohodu o skutočnom voľnom obchode medzi Indiou a Európskou úniou, ktorá je tiež veľmi veľkým demokratickým politickým zriadením. Bol by to zároveň klinec do rakvy tým, ktorí hovoria, že protekcionizmus je cestou napredovania v globálnom obchode.

Preto veľmi ľutujem, že Socialisti túto správu zmenili a doplnili tak, že pre tých z nás, ktorí podporujeme voľný obchod, je neprijateľná a neprípustná. Aj India to hlboko ľutuje. Jej vláda venovala veľký politický kapitál myšlienke, že by táto dohoda prešla spôsobom, ktorý by bol dobrý pre Indiu aj pre Európu. Preto sme, bohužiaľ, museli hlasovať proti nej.

– **Správa: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)**

Jean Marie Beaupuy, v mene skupiny ALDE. – (FR) Vážení pán predsedajúci, srdečne vítam vašich rodičov, ktorí sú tu dnes prítomní. Potešilo by ma, ak by tu dnes boli aj moji rodičia, to však už nie je možné.

Práve sme prijali správu pána Lehtinena. Je to rozhodujúci krok z pohľadu našich legislatívnych opatrení a ja úprimne dúfam, že Komisia si v tejto súvislosti vypočuje Parlament. Všetci vieme, že na celom svete je do vývoja techník a rozvoja organizácií zapojených stále viac subdodávateľov. Preto je potrebná lepšia ochrana pre zamestnancov našich podnikov a pre subdodávateľské podniky musí platiť to isté, aby sme mali hospodárstvo, ktoré funguje v prirodzenej harmónii.

Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, práve preto úprimne dúfam, že Komisia a príslušné služby v jednotlivých členských štátoch budú čím skôr realizovať našu správu z vlastnej iniciatívy v záujme, opakujem, lepšieho plnenia potrieb zamestnancov na jednej strane a rovnováhy medzi subdodávateľskými podnikmi na strane druhej.

Elisabeth Schroedter, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážení pán predsedajúci, aj ja vítam skutočnosť, že pomocou alternatívneho uznesenia sme úspešne určili Komisii úlohu predložiť smernicu o všeobecnej zodpovednosti podnikov v celej Európe. Základom tohto rozhodnutia bola správa pána Lehtinena a veľa práce vykonanej vo výbore a v skupinách, v Skupine Aliancie liberálov a demokratov za Európu, v Socialistickej skupine v Európskom parlamente a v našej skupine, Skupine zelených/Európskej slobodnej aliancii, sa tak premenilo na toto rozhodnutie. Dôležitosť tejto otázky vyplýva zo skutočnosti, že lacnú pracovnú silu nájdete na staveniskách po celej Európe, pričom navyše dochádza k ohrozovaniu bezpečnosti, ako nám ukazuje príklad fínskej jadrovej elektrárne, kde subdodávatelia nedodržiavali normy bezpečnosti.

Preto naliehavo potrebujeme európsku smernicu. Zákony v ôsmich členských štátoch EÚ, ktoré obsahujú všeobecnú zodpovednosť podniku, totiž končia na národných hraniciach aj napriek tomu, že sú veľmi účinné. Ak súčasná Komisia nevydá takúto smernicu, my Zelení sme pevne rozhodnutí postaviť sa k tomu

ako k zásadnej otázke v čase, keď úrad preberie nová Komisia. Chceme totiž bezpečnosť pre občanov a minimálne normy pre pracujúcich. Dá sa to dosiahnuť len pomocou európskeho zákonného nariadenia, všeobecného plánu zodpovednosti podnikov. Dúfam, že Komisia vyhovie našej žiadosti a smernicu predloží. V opačnom prípade sa musíme opýtať, akú hodnotu má jej funkcia.

– Správa: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, hlasovala som proti správe pani Batzeliovej. Podľa mňa spochybňuje niektoré zo základov nášho hospodárskeho systému, ako napríklad voľná hospodárska súťaž a základné zásady sociálneho trhového hospodárstva.

Je jasné, že na zaistenie udržateľnej poľnohospodárskej produkcie potrebujeme vhodné opatrenia na stabilizovanie cien potravín. Praktiky, ktoré narušujú hospodársku súťaž, musia prestať. Celoeurópska databáza s referenčnými cenami produktov a vstupmi by však priniesla viac byrokracie a povinností vykazovania, teda náklady, ktoré by obchodníci preniesli na výrobcov alebo spotrebiteľov. Výsledkom by boli vyššie koncové a spotrebiteľské ceny a nižšie ceny pre výrobcov.

Úplná transparentnosť všetkých nákladových faktorov podniku, ako napríklad mzdy, náklady na energie, nákupné a predajné ceny a ziskové marže, by viedla k monitorovaniu a štátom riadenému hospodárstvu. A to nie sú ciele sociálnej a slobodnej Európy. Pozíciu poľnohospodárov v potravinovom zásobovacom reťazci možno posilniť len spoluprácou a zavedením spoločnej zodpovednosti.

Jim Allister (NI). – Vážení pán predsedajúci, vítam túto správu ako varovný výstrel na gigantické supermarketky. Tesco napríklad nedávno oznámilo zisk vo výške 2,8 miliardy GBP, pričom výrobcovia potravín v mojom voľičskom obvode bojujú o svoje živobytie. Veľké supermarketky zneužívajú svoju kúpnu silu na potlačenie cien pre dodávateľov na neudržateľné úrovne a na kladenie, musím povedať, nespravodlivých a jednostranných požiadaviek v záujme udržania zmluvy.

Ako poukázala Komisia pre hospodársku súťaž v Spojenom kráľovstve, z dlhodobého hľadiska to rovnako poškodí aj spotrebiteľov, pretože výber, dostupnosť a kvalita budú z trhu vytlačené. Preto podporujem výzvu na prešetrenie podielov marží v reťazci výroby a distribúcie. Niekomu sa niekde darí veľmi dobre, určite však nie výrobcovi.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Vážení pán predsedajúci, zdržal som sa hlasovania o správe pani Batzeliovej, ale myslím si, že správa je veľmi užitočným príspevkom k ďalšej práci na tému cien potravín. Maloobchodné ceny sa veľmi líšia od cien, za ktoré predávajú svoje výrobky výrobcovia. Maloobchod, ktorý spotrebiteľia vidia najlepšie, má veľmi obmedzený kontakt s poľnohospodármi a pri hľadaní lepších spôsobov stabilizácie cien potravín musíme analyzovať celý reťazec nákladov od výrobcu k spotrebiteľovi. Navrhovaný systém rokovaní je nereálny z pohľadu počtu subjektov, ktoré na trhu fungujú, a obmedzuje hospodársku súťaž.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Vážení pán predsedajúci, dámy a páni, hlasoval som proti správe o cenách potravín v Európe predloženej pani poslankyňou Batzeliovou. Táto správa je založená na predstave, že slobodná tvorba cien na trhu s potravinami je zlým riešením, a vyzýva na zavedenie cenovej regulácie v tomto sektore hospodárstva. Táto predstava je v rozpore so zdravým rozumom aj s historickou skúsenosťou všetkých postkomunistických štátov vrátane Českej republiky. My sme 100 % cenovú reguláciu zažili a dobre si pamätáme, že to nefungovalo. Slobodná tvorba cien je základom slobody a demokracie vôbec a akékoľvek jej obmedzovanie je cestou k totalite. Slobodná tvorba cien v sektore potravín priniesla v posledných rokoch skvelé výsledky v podobe relatívne sa znižujúcich cien potravín v celej Európskej únii. Priniesla aj rozsiahlu modernizáciu, ktorá ponúkla zákazníkom lepšiu kvalitu produktov za nižšie ceny. Návrhy regulačných opatrení zahrnuté v správe by tento pozitívny vývoj celkom zastavili a priniesli by len vyššie ceny potravín. To, že v tomto sektore prebieha ostrá hospodárska súťaž, je skvelou správou pre spotrebiteľov. Tí, ktorí majú vyššie náklady, než sú ceny na trhu, sa musia na túto situáciu vo vlastnom záujme adaptovať alebo trh opustiť. Je absurdné, aby ich straty hradili spotrebiteľia zo svojich daní. Z týchto dôvodov som hlasoval proti tejto správe.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Vážení pán predsedajúci, v prvom rade chcem povedať, že som hlasoval proti správe pani Batzeliovej. Počas jej čítania som si kládol otázku, či sme v Európskej únii alebo v Sovietskom zväze. Verím, že sme v Európskej únii. V zásade teda nemôžeme stanoviť reguláciu cien potravín týmto spôsobom v celej Európe.

Musíme pamätať na to, že musíme zaistiť to, aby sme mali dobré, bezpečné a vysokokvalitné potraviny. Zásada miestnych potravín je dôležitá a z toho vyplýva, že na národnej úrovni možno tieto otázky preskúmať bližšie.

Trápi ma, že sa náklady vstupov zvyšujú. Ceny za hnojivá a krmivo stúpili. Svoj podiel si berie úroveň obchodu a tak napríklad ražný chlieb na trhu stojí tri eurá, zatiaľ čo primárny výrobca, poľnohospodár, zaň dostáva len šesť centov.

Toto nie je smer, ktorým by sme sa mali uberať. Práve preto musíme uvažovať o týchto veciach národne a predovšetkým vytvoriť systém, v ktorom by poľnohospodári, výrobcovia potravín, dokázali prežiť a v ktorom si ľudia môžu kupovať kvalitné a zdravé potraviny za rozumné ceny. Práve zdravé potraviny sa musia stať jadrom tejto témy.

Martin Callanan (PPE-DE). – Vážený pán predsedajúci, v správe sa, samozrejme, nepodarilo vyjadriť skutočnú situáciu, že ceny potravín v EÚ sú umelo vysoké vďaka brutálnej kombinácii: na jednej strane je to nadmerná byrokracia EÚ a na druhej teraz neslávne známa spoločná poľnohospodárska politika. Poľnohospodárske dotácie zaisťujú, že neefektívni poľnohospodári získavajú finančnú podporu na úkor európskych daňových poplatníkov, a zároveň sa starajú o to, že ceny pre nás ako spotrebiteľov v obchodoch a supermarketoch za poľnohospodárske produkty zostávajú neúmerne vysoké.

Komisia by mohla urobiť jednu vec, aby vyriešila neúmerne vysoké ceny potravín, a to: zajtra oznámiť, že odstráni spoločnú poľnohospodársku politiku. To však, samozrejme, neurobí, pretože určité členské štáty, najmä Francúzsko, neúmerne ťažia z obrovských peňazí daňových poplatníkov, ktoré sa nalievajú do neefektívneho a výrazne neprimeraného odvetvia poľnohospodárstva. Túto jedinou vec by mala Komisia urobiť, ale, samozrejme, to neurobí.

Daniel Hannan (NI). – Vážený pán predsedajúci, Fidel Castro leží chorý na lôžku na svojom sparnom karibskom ostrove a pomaly slabne, hoci nemožno povedať, že predčasne. Keď napokon zomrie, na svete zostanú len dva marxistické systémy poľnohospodárstva: kolektívne poľnohospodárske podniky Severnej Kórei a spoločná poľnohospodárska politika Európy. Politika, ktorá je založená na udržiavaní cien, politika, ktorá je založená na skladovaní a ničení zásob potravín, pre ktoré neexistuje žiaden trh, politika, ktorá bezohľadne presúva náklady a nepotrebné trápenie na krajiny tretieho sveta, ktoré nemajú svoj vlastný prirodzený trh.

Sme penalizovaní dvakrát, ako spotrebiteľia a ako daňoví poplatníci – vysokými cenami a vysokými daňami – a pritom sú penalizovaní aj naši poľnohospodári. V mojom juhovýchodnom regióne Anglicka sa poľnohospodárstvo ako zmysluplná časť hospodárstva vytráca. Naše zvončekové háje, naše gaštanové porasty a naše chmelové polia postupne uvoľňujú cestu rozširujúcemu sa betónu. Je to už 50 rokov, čo boli naši spotrebiteľia a poľnohospodári odsúdení na platenie za túto byrokraciu. Čo je veľa, to je veľa.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Vážený pán predsedajúci, všetci sme pobúrení z úrovne cien potravín a spôsobu, akým sa tvoria. Produkty začínajú s hodnotou jedna v poľnohospodárskych podnikoch a ich cena stúpane na šesť v supermarketoch, soľa začne v Afrike cenou jedna a vo francúzskych obchodoch stúpane na 14 a výsledok sa dostaví o 20.00 hod.: supermarkety sa zatvoria a Európania sa prehrabávajú v odpadových košoch.

Tvárou v tvár takejto situácii, ktorá na dvoch koncoch reťazca jednak nerobí poľnohospodárov bohatšími, no ani pre spotrebiteľov nie je ľahké dať jedlo na stôl, však nestačí volať po transparentnosti ani kritizovať distribučné oligopoly.

Sú tu špekulácie v Ženeve s cenou ryže, sú tu špekulácie v Chicagu s cenou kukurice, je tu obrovský finančný zločin a je tu Medzinárodný trestný súd. Na stretnutí G20 by mali byť právomoci Medzinárodného trestného súdu rozšírené tak, aby pokrývali aj veľké finančné zločiny. Špekulácie s potravinami sú pritom veľkým zločinom, ktorý je na rovnakej úrovni ako zločin, ktorý vykonal prezident Bašír v Dárfúre.

Toto je skutočný signál, ktorý musíme vyslať.

Predsedajúci. – Nechcel som vás prerušovať uprostred vášho lyrického rozjímania.

– Správa: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Jim Allister (NI). – Vážený pán predsedajúci, dôrazne podporujem pani spravodajkyňu v jej správe a vzdávam hold jej vynikajúcej práci v mene práv občanov z celej Európy, ktorí doplatili na poburujúce praktiky s majetkom v Španielsku.

Právo na vlastníctvo a požívanie súkromného majetku je základným právom uznávaným v Európskom dohovore. Napriek tomu bolo niekoľko mojich voličov, ktorí použili svoje životné úspory na kúpu domova v Španielsku, okradnutých a zničených zákonmi, ktoré ich pripravili o majetok, a vymáhaním, ktoré ich stálo obrovské sumy peňazí, aby sa im podarilo udržať si svoj domov. Zdá sa, že občianske úrady v Španielsku v spojení s chamtivými developermi bez rozpakov terorizujú tých, ktorí si mysleli, že si legitímne kupujú domy a majetok, a ak táto správa pomôže pri riešení tejto situácie, môže to byť len dobré.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, prirodzene som hlasovala proti správe pani Aukenovej a rada by som tu uviedla, že správa, ktorá bola prijatá, je protiprávna. V žiadnom prípade nedodržiava zásady práva, ktoré Európska únia vyhlásila, a je absolútne desivé, že Európsky parlament dokázal schváliť dokument, ktorý právne služby charakterizovali ako dokument, ktorý nie je v súlade so zákonom a je plný nezákonností.

Správa navrhuje pozastavenie všetkých stavebných projektov, ako by to vyriešilo problémy. Práve to obhajuje Socialistická skupina v Európskom parlamente už niekoľko rokov. Tento dokument nerieši skutočné problémy, ktorým čelia ľudia. Tie sa do veľkej miery vyriešili zmenou zákona, ktorá už prebehla, a snahou španielskych orgánov o nápravu chýb, ku ktorým zjavne došlo.

Ak to mám zhrnúť, chcem poukázať na to, že búranie väčšiny nehnuteľností je dôsledkom slabého uplatňovania zákona o pobrežných oblastiach socialistickou vládou pána Zapatera, ktorá koná svojvoľne a svojvoľne zabavuje nehnuteľnosti len v jedinej oblasti Španielska.

Philip Claeys (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, hlasoval som za správu pani Aukenovej, pretože sa domnievam, že všetci občania v Európe majú právo na správne uplatňovanie všetkých právnych predpisov a že vlády všetkých členských štátov musia chrániť osobné vlastníctvo každého občana.

Mnoho ľudí sa stalo obeťou sporných rozhodnutí v Španielsku a mnohí z nich ich adresovali Výboru pre petície, podľa mňa správne. Napriek tomu mám zmiešané pocity. Myslím si totiž, že musíme byť opatrní pri prijímaní právnych predpisov, ktoré znamenajú zavádzanie ďalších zásahov Európy na úkor členských štátov. Konkrétnym príkladom je situácia vo flámskej periférii Bruselu, kde Európska únia začína zasahovať do politiky výstavby, ktorej cieľom je umožniť mladým flámskym rodinám naďalej žiť v ich miestnej oblasti.

Martin Callanan (PPE-DE). – Vážený pán predsedajúci, aj ja som podporil správu pani Aukenovej. Podporil som ju, pretože mnohí z mojich voličov v severovýchodnom Anglicku patria medzi tých, ktorí Parlamentu predkladajú petície týkajúce sa tohto nehanebného a do očí bijúceho zneužívania majetkových práv zo strany španielskej vlády a miestnych úradov. Nedávno boli aj témou televízneho dokumentu stanice ITV North East, ktorý poukázal na niektoré z týchto bolestných prípadov a preskúmal ich tak, aby o nich vedela aj verejnosť severovýchodného Anglicka.

Dúfam, že aj teraz, v tejto neskorej fáze, španielska vláda a španielski poslanci EP napravia chyby, ku ktorým došlo, a že nejakým spôsobom odškodnia ľudí, ktorým bol nezákonne odopretý ich majetok, a že uznajú, že to čo sa deje, je naozaj škandál. Je to korupčný škandál. Mnohé z obchodov, do ktorých sú zapojení developeri nehnuteľností a španielske miestne vlády, sú, otvorene povedané, výsledkom korupcie. Nikomu neposlúžime, ak neuznáme toto základné hľadisko. Španielska vláda musí konať. Úprimne ma desí napádanie zo strany španielskych poslancov, ktoré pokračuje v Parlamente, v snahe utajiť tieto praktiky.

Peter Skinner (PSE). – Vážený pán predsedajúci, aj ja som hlasoval za túto správu, pretože veľmi veľa mojich voličov, čo je vlastne prípad celej Európskej únie, veľmi nepríjemne zasiahol tento konkrétny problém. Požiadavka na právnu istotu pri kúpe nehnuteľnosti je základom a táto správa ju obsahuje, pričom sa snaží o poskytnutie určitých záruk, ktoré sú potrebné na dosiahnutie zmeny. Rieši aj konkrétne otázky sťažností týkajúcich sa nezákonných postupov miestnych staviteľov a niektorých miestnych úradov.

Hlasoval som za túto správu, pretože sa domnievam, že pomôže zaistiť formálny proces, upozorní na niečo, na čo som sa v minulosti pozeral len ako na hanlivé označenie, a to „španielske praktiky“. Rád by som sa postaral o to, aby tento výraz nikdy znovu neuzrel svetlo sveta, a rád by som videl Komisiu, Radu a španielsku vládu, ako tento problém riešia a postarajú sa o to, aby tí, ktorí prišli o majetok, dostali kompenzáciu, a aby sa tí, ktorí sú na tomto území, mohli cítiť bezpečne.

– Správa: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Vážený pán predsedajúci, pred tým, než začnem, dovoľte mi povedať, že ma teší prítomnosť vašich rodičov tu v Parlamente, nielen preto, že je príjemné mať publikum, ale aj preto, že môžu zistiť, ako ste si svojím spravodlivým predsedníctvom na týchto zasadnutiach získali rešpekt v celom Parlamente, dokonca aj u britských konzervatívcov.

Je pravda, aj keď to môže vyzeráť smiešne, že len o niekoľko dní príde do Štrasburgu prezident Obama. Ak sa pozrie na postavené barikády a ak vôbec premýšľa o Európskom parlamente, môže si pomyslieť, že politika dvoch sídiel je absolútne šialená a že je to úplné mrhanie peňazí. Alebo si pomyslí toto:

„A tak to ide stále dokola

a, och, nevieš o tom.

Je to hra, pre ktorú sme sem prišli.

A tak to ide stále dokola.“

Ale čoskoro odíde s pohľadom na beznádejnosť jednoliatych predpisov pre všetkých, ktoré ochromujú podnikanie EÚ, a nepochybne si pomyslí, že už neexistuje žiadne záchranné lano, ktoré by mohol hodiť.

A

„pretože nemá nič ďalšie pre teba,

a pretože je to jednoduchšie než pravda,

och, ak nie je nič iné, čo by mohol urobiť...“

Odletí preč, „poletí pre teba, preč z tohto miesta s pocitom, že si mal vždy veriť svojej duši.“ „Šťastie ho opustilo, ako tam tak stál.“

A velebme nebesá, že sa Spandau Ballet znova vrátil na scénu!

Philip Claeys (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, transatlantické vzťahy sú mi veľmi blízke a vo veľkej miere súhlasím so základným smerovaním správy pána Millána Mona. Napriek tomu som však hlasoval proti správe, pretože obsahuje množstvo významných nedostatkov. Výslovne napríklad očakáva, že Lisabonská zmluva vstúpi do platnosti – ako ďalší príklad toho, čo sa tu deje – keď daná Zmluva ešte nebola prijatá. Mali by sme rešpektovať írskych voličov.

Správa hovorí aj o problémoch, ktorým čelia Palestínčania, avšak bez zmienky o bezpečnosti Izraela. V neposlednom rade opakuje výzvu, aby členské štáty prijali niektorých väzňov z Guantánama, údajných teroristov. Považujem to za úplne neprijateľné. Zároveň je neprijateľné, že v správe sa jasne neuvádza, že Spojené štáty nemôžu zasahovať do politiky rozširovania EÚ a že Turecko preto nemá v Európskej únii čo robiť.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, transatlantické vzťahy sú pre nás Európanov veľmi dôležité. Vždy musíme pamätať na to, že Spojené štáty americké ako svetový vodca majú rovnaké hodnoty ako členské štáty Európskej únie: demokracia, ľudské práva a sloboda názoru. Dúfam, že tieto hodnoty, ktoré nás spájajú, zároveň posilnia naše vzťahy v budúcnosti.

Teraz, keď majú Spojené štáty novú administratívu na čele s prezidentom Obamom, venuje sa jej veľká pozornosť a vkladajú sa do nej veľké nádeje. Musíme si však pamätať, že ani Obama, ani jeho administratíva nedokážu zmeniť celý svet. Určite sa pokúsia urobiť všetko, čo bude v ich silách. Pred nami sú však obrovské úlohy, a preto musia byť očakávania realistické.

Spojeným štátom však musíme podať ruku, pretože stojíme pred spoločnými hrozbami. Týkajú sa medzinárodného terorizmu: islamského fundamentalizmu, ktorý vystrkuje rožky. Stojíme aj pred spoločnými environmentálnymi problémami a transatlantické vzťahy nám umožňujú spoločne čeliť týmto, ako aj ďalším problémom, ktoré sú naliehavé na celom svete.

Martin Callanan (PPE-DE). – Vážený pán predsedajúci, keďže mám tú príležitosť, dovoľte mi tiež vyjadriť úctu k spravodlivému a nestrannému spôsobu, akým ste vždy predsedali našim parlamentným zasadnutiam. Je smutné, že pán predseda Pöttering v tomto nenasleduje váš príklad.

Správa hovorí o Spojených štátoch a vzťahoch medzi Spojenými štátmi a Európskou úniou. Amerika je, samozrejme, naďalej základom bezpečnosti a prosperity Európy. V tomto Parlamente však nájdeme, bohužiaľ, veľa príkladov protiamerického cítenia. Všetci z nás v EÚ by sme mali byť nesmierne vďační za úlohu, ktorú USA vo svete zohrávajú, a najmä za úlohu, ktorú zohrávali v našej nedávnej histórii. Niekedy sa zasmejem pri náznakoch, že za 60 rokov mieru v Európe zodpovedá EÚ. Zdá sa, že všetci zabúdajú na to, v akej miere USA a, samozrejme, NATO prispeli k mieru v Európe. Amerika by nemala byť rivalom EÚ. Mala by byť partnerom a priateľom a mali by sme vytvárať užšie transatlantické vzťahy.

Charles Tannock (PPE-DE). – Vážený pán predsedajúci, britskí konzervatívci sú hrdí na mimoriadny vzťah našej krajiny so Spojenými štátmi a na spojenie medzi Amerikou a Európou. Podporujeme prísľub prezidenta Obamu angažovať sa v multilaterálnych vzťahoch s Európskou úniou.

Táto správa však spomína vykonávanie Lisabonskej zmluvy, proti ktorej dôrazne namietame. Zároveň vyzýva Spojené štáty, aby zrušili trest smrti, čo je pre nás osobnou otázkou svedomia. Vzhľadom na to, že britskí konzervatívci sú proti Medzinárodnému trestnému súdu, uznávame aj právo Ameriky nepodpísať Rímsky štatút. Zároveň nechceme byť zaviazaní tým, že musíme poskytnúť bydlisko pre nebezpečných teroristov z väzenského zariadenia v Guantáname.

Správa správne opakuje, že NATO je základom transatlantickej bezpečnosti a navrhuje nové transatlantické parlamentné zhromaždenie, ktoré posilní vzájomný záväzok voči našim spoločným hodnotám demokracie, slobody a ľudských práv. Preto celkovo britskí konzervatívci hlasovali za správu pána Millána Mona.

Peter Skinner (PSE). – Vážený pán predsedajúci, mimoriadne vítam túto správu a súhlasím s niektorými z bodov, ktoré boli práve prednesené. No možno by sme mali začať formálnou gratuláciou pánovi Obamovi k jeho zvoleniu za prezidenta. Nemyslím, že sme to tu dnes všetci urobili, ale jednoznačne je to závan čerstvého vzduchu a my dúfame, že výsledkom bude veľmi pozitívny vzťah so Spojenými štátmi.

Veľmi rýchlo poukazujeme na to, ako by nám tento vzťah mohol priniesť výhody, ale až tak často nehovoríme o tom, čo musíme urobiť, aby sa posilnil a fungoval v náš prospech. Obchod medzi nami je napríklad podľa OECD najväčší spomedzi všetkých obchodných vzťahov medzi dvomi obchodnými blokmi na celom svete. Je správne, že nás to núti zamyslieť sa poriadne nad reguláciou a dohľadom. Všetko, o čom sa rozhodneme, či už z ekonomického, alebo politického hľadiska, má veľký význam pre zvyšok sveta a často určuje globálne normy.

Ako člen delegácie pre vzťahy s USA fungujúcej v Transatlantickej hospodárskej rade dúfam, že môžeme napredovať s prácou, ktorú sme v nej už vykonali, a premeniť ju v tomto Parlamente na skutočné úsilie namiesto smiešnych snáh niektorých poslancov na témy, ako sú napríklad kurčatá, ktoré pomáhajú akurát ruiniť tento osobitný vzťah.

– Správa: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Vážený pán predsedajúci, je dobré, že pozmeňujúci a doplňujúci návrh 5 sme zamietli. Tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh sa snažil o odstránenie zásadnej časti zo správy. Zásadnej tým, že obhajovala slobodu prejavu. Veď napokon je základným princípom demokracie, že vyjadrenie kontroverzného politického presvedčenia nesmie byť stíhateľné. Sloboda prejavu musí byť absolútna a určite sa musí vzťahovať na politické názory aj na kontroverzné otázky, ako sú prisťahovalectvo a islam.

Pokiaľ ide o zvyšok tejto správy, považujem ju za veľmi vyváženú. Dosahuje dobrú rovnováhu medzi právami a slobodami a vyjadruje postoj proti cenzúre. Preto som ju s pevným presvedčením podporil.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, táto správa pána Lambrinidisa o posilňovaní bezpečnosti a základných slobôd na internete je veľmi dôležitou a aktuálnou témou. Stotožňujem sa s názorom, ktorý je v nej vyjadrený, že je dôležité zachovať slobodu prejavu. Patrí medzi naše základné práva a slobody. Vždy však musíme pamätať na to, že keď hovoríme o slobode prejavu, jej súčasťou je aj zodpovednosť. Zodpovednosť je v tomto prípade najdôležitejšou otázkou.

Keď sa dnes pozrieme na internetové stránky, musíme s ľútosťou priznať, že sa na nich nachádza veľa takých vecí, ktoré nerobia žiadne dobro pre spoločnosť ani rozvoj ľudstva. Mimoriadne obavy mám o deti a mladých ľudí, ktorí sú pre nás tým najcennejším, najcennejším pre našu budúcnosť. Musíme za nich teraz prevziať zodpovednosť a musíme konať takým spôsobom, ktorý im umožní získať najlepšie možné znalosti a vedomosti a rozvinúť u nich zdravé postoje. Internet je pritom pre nich jedným z kľúčových zdrojov informácií.

Práve preto dúfam, že sa nám podarí zlepšiť bezpečnosť detí prostredníctvom šírenia takých informácií na internete, ktoré ich môžu podnecovať, vzdelávať a rozvíjať, a nie tých, ktoré dnes vidíme, ktorých je, bohužiaľ, veľmi veľa a ktoré môžu poškodiť rozvoj celkovej osobnosti mladého človeka.

Písomné vysvetlenia hlasovania

– Správa: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písomne*. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, ak chceme zabezpečiť skutočnú spravodlivosť pre obete porušených pravidiel hospodárskej súťaže, EÚ a členské štáty musia vyvinúť spoločné úsilie. Biela kniha predstavuje množinu odporúčaní zameraných na zaistenie toho, aby osoby zasiahnuté týmto typom porušenia pravidiel mali prístup k skutočne účinným mechanizmom na získanie úplnej kompenzácie za utrpenú škodu.

V súčasnosti existujú vo väčšine členských štátov vážne bariéry, ktoré odrádzajú spotrebiteľov a podniky od toho, aby si na súde súkromne nárokovali na kompenzáciu za utrpené škody v dôsledku porušenia antitrustových pravidiel. Aj keď v niektorých členských štátoch badať v poslednej dobe znaky zlepšenia, za posledných niekoľko desaťročí bolo podaných veľmi málo takýchto žiadostí. Tradičné zákony a postupy o občianskej zodpovednosti platné vo väčšine členských štátov sa zdajú byť nedostatočné.

Vítam vypracovanie bielej knihy, ktorá má na úrovni Spoločenstva ponúknuť riešenie problému zaručenia prístupu k spravodlivosti pre nárokovajúce strany, čím sa môžu sledovať aj ciele všeobecnej politiky (najmä zaistením širšieho prístupu k spravodlivosti, realizáciou politiky hospodárskej súťaže a odrádzaním podnikov od nezákonného konania) a zároveň sa zamedzí umelo vytvoreným a nepodloženým sporom.

Luca Romagnoli (NI), *písomne*. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, chystám sa zdržať hlasovania o správe pána Lehneho o bielej knihe o žalobách o náhradu škody pre porušenie antitrustových pravidiel ES.

Súhlasím s niektorými bodmi uvedenými v správe, nie však so všetkými, a preto som sa rozhodol nehlasovať za správu v jej súčasnej podobe.

– Správa: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *písomne*. – (RO) Hlasoval som za správu, ktorú vypracoval pán Czesław Adam Siekierski (PPE-DE, Poľsko), pretože navrhuje rozšírenie európskeho programu potravinovej pomoci pre najodkázanejšie osoby.

Ako bývalý starosta 5. obvodu v Bukurešti som sa vždy zaujímal o to, ako poskytnúť pomoc chudobným, najmä tým, ktorí majú rómsky etnický pôvod.

V celej Európskej únii žije 80 miliónov ľudí (16 % obyvateľstva) pod hranicou chudoby a ich počet sa v dôsledku hospodárskej krízy zvyšuje. V niektorých zo štátov, ktoré nedávno vstúpili do EÚ, postihuje chudoba približne 20 % obyvateľstva.

Je potrebné zabezpečiť úplné financovanie programov potravinovej pomoci z rozpočtu EÚ, pretože niektoré členské štáty sa nebudú môcť podieľať na programe pri uplatňovaní sadzieb spolufinancovania.

Musíme znížiť záťaž kladenú na členské štáty s nízkym dôchodkom na osobu alebo s rozpočtami, ktoré majú finančné problémy, a medzi ne patrí aj Rumunsko.

Produkty z intervenčných zásob alebo nakupované na trhu musia mať pôvod v Spoločenstve, pričom uprednostňovať by sa mali čerstvé produkty vyrábané miestne, t. j. rumunské produkty by sa mali nakupovať za európske peniaze a distribuovať chudobným v Rumunsku.

Koenraad Dillen (NI), *písomne*. – (NL) Hlasoval som za správu o zmene a doplnení nariadenia o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej organizácii poľnohospodárskych trhov, pokiaľ ide o distribúciu potravín pre najodkázanejšie osoby. Podľa údajov tento program v roku 2006 pomohol približne 13 miliónom ľudí z členských štátov. To je dobré, ale pomoc najchudobnejším osobám v EÚ by sa mala výrazne zintenzívniť.

Môžeme začať tým, že znížime platy európskych komisárov na polovicu alebo ich vydelíme tromi. Európska skupina expertov Open Europe odhaduje, že komisári za päť rokov zarobili vrátane dôchodkového

zabezpečenia priemerne 2,5 milióna EUR, čo je úplne škandalózne. Druhá časť týchto peňazí by lepšie plnila svoj účel pri znižovaní chudoby. Možno je to cesta, ako zosúladiť európsku verejnosť s „Európou“.

Edite Estrela (PSE), písomne. – (PT) Hlasovala som za návrh nariadenia o distribúcii potravín pre najodkázanejšie osoby. Chudoba je jedným z najzávažnejších problémov, ktorým Európska únia čelí. V roku 2006 ohrozovala chudoba takmer 79 miliónov ľudí, čo jasne poukazuje na potrebu programov potravinovej pomoci.

Keďže zámerom návrhu Komisie je distribúcia potravín pre najodkázanejšie osoby a zlepšenie plánovania tak, aby sa financie dali využívať efektívnejšie, a vzhľadom na to, že program distribúcie potravín od svojho začiatku v roku 1987 už pomohol viac než 13 miliónom ľudí, sa domnievam, že pokračovanie tohto programu je potrebné a pozitívne.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písomne. – (SV) Domnievame sa, že pôvodný zámer programu, teda distribúcia intervenčných zásob pre najodkázanejšie osoby, bol už od začiatku formulovaný zvlášť. Miešanie poľnohospodárskej a sociálnej politiky je možno chvályhodné, ale komplikuje sa to. V poslednej dobe stabilne stúpa podiel tovarov, ktoré nepochádzajú z intervenčných zásob. Pri poslednom zúčtovaní bolo na otvorenom trhu nakúpených približne 85 % potravín.

Domnievame sa, že distribúcia potravín pre najodkázanejšie osoby v Spoločenstve by sa mala zrušiť. Situáciu najodkázanejších osôb v členských štátoch by mali riešiť členské štáty alebo samosprávy. Práve tieto politické úrovne zodpovednosti by mali prostredníctvom svojej sociálnej politiky zaručiť, aby všetci občania požívali svoje právo na životné minimum. Či už sa to uskutoční prostredníctvom dávok sociálneho zabezpečenia, distribúciou potravín alebo inými prostriedkami, malo by to byť ich rozhodnutie.

Výbor Európskeho parlamentu pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka navrhuje, aby potravinovú pomoc v plnej miere financovala EÚ. Názory, ktoré tento výbor predkladá len preto, aby dostal poľnohospodárske produkty na trh, sú ohromujúce.

Strana Junilistan ako zvyčajne konštatuje, že v tejto situácii je šťastím, že Európsky parlament nemá spolurozhodovaciu právomoc o poľnohospodárskej politike EÚ. V opačnom prípade by EÚ padla do pasce protekcionizmu a objemných dotácií pre rôzne skupiny v rámci poľnohospodárstva.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders a Jan Mulder (ALDE), písomne. – (NL) Delegácia holandskej ľudovej strany za slobodu a demokraciu (VVD) v Európskom parlamente hlasovala za správu pána Siekierského, pretože podporuje distribúciu potravín pre najchudobnejšie skupiny obyvateľstva v EÚ. Poslanci EP za stranu VVD však nesúhlasia s ustanoveniami správy, v ktorých sa uvádza, že programy distribúcie potravín sa musia financovať výlučne z rozpočtu EÚ.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písomne. – (RO) Hlasoval som za túto správu, pretože potravinový program, o ktorého predĺžení uvažujeme, je kľúčovým nástrojom pomoci odkázaným osobám, ktoré mimoriadne doplácajú na súčasnú hospodársku krízu, dokonca aj pokiaľ ide o ich základné potreby. Okrem toho ide o rozumné opatrenie z pohľadu toho, že sa efektívne použijú potravinové zdroje EÚ. Distribuuju sa totiž produkty, ktoré sa nevyužívali, osobám, ktoré ich potrebujú, čím sa zároveň povzbudzuje dopyt na potravinovom trhu EÚ.

Som za také programy potravinovej pomoci, ktoré sa v plnej miere financujú z rozpočtu EÚ. Uplatňovanie sadzieb spolufinancovania by totiž výrazne zdržiavalo proces a obmedzovalo by vykonávanie opatrení v pravý čas a tiež dosahovanie rýchlych výsledkov.

Myslím si však, že vnútroštátne orgány by mali získať viac úloh pri správe pomoci priamo na mieste, pretože lepšie poznajú situáciu na miestnej úrovni a konkrétne potreby obyvateľstva.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), písomne. – (DA) Poslanci EP z Dánskej liberálnej strany hlasovali proti návrhu Európskej komisie o distribúcii potravín pre najodkázanejšie osoby, pretože predložený návrh má právny základ v poľnohospodárskej politike napriek tomu, že nejde o nástroj poľnohospodárskej politiky. Rozpočet pre poľnohospodárstvo by sa nemal využívať na vykonávanie sociálnej politiky. Tá je zodpovednosťou členských štátov.

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, hlasoval som za správu pána Siekierského o distribúcii potravín pre najodkázanejšie osoby v Spoločenstve.

Domnievam sa, že problém chudoby je veľmi závažný. Dokonca aj v bohatej Európe totiž chudoba ohrozuje viac než 80 miliónov ľudí, pričom veľká väčšina z nich žije v štátoch, ktoré do EÚ vstúpili v rokoch 2004 a 2007. Súhlasím preto so spravodajcom, pokiaľ ide o potrebu rozšíriť rozsah produktov poskytovaných prostredníctvom tohto programu potravinovej pomoci a o to, že primárny zdroj dodávok by mali tvoriť rezervy získané z intervencií na poľnohospodárskych trhoch, čím sa bude vytvárať dôležité hľadisko spoločnej poľnohospodárskej politiky.

Zároveň vítam aj výzvu spravodajcu, aby celé financovanie programu potravinovej pomoci zabezpečovala EÚ, pretože návrh Komisie na spolufinancovanie by mohol viesť k tomu, že členské štáty obmedzia svoju účasť na programe, a to najmä v časoch hospodárskych ťažkostí, ktoré mnohé štáty v súčasnosti zažívajú.

– **Správa: Sajjad Karim (A6-0131/2009)**

David Martin (PSE), *písomne*. – EÚ je najväčším zahraničným investorom v Indii a jej najväčším obchodným partnerom. Pre obe strany je preto veľmi dôležité, aby vytvorili hospodársku alianciu. Podporujem túto správu, pretože zdôrazňuje, že dohoda by mala zabezpečiť, aby rozširovanie dvojstranného obchodu prinieslo úžitok čo najväčšiemu počtu ľudí a prispelo k plneniu rozvojových cieľov tisícročia vrátane prevencie zhoršovania životného prostredia. Je mi však ľúto, že text skupiny PPE nahradil všeobecnejší text, ktorý bol pokrokovejší.

Rovana Plumb (PSE), *písomne*. – (RO) V roku 2000 bola India 17. najdôležitejším obchodným partnerom Európskej únie. V roku 2007 bola už na 9. mieste, pričom v rokoch 2000 až 2006 narástol obchod s tovarmi medzi EÚ a Indiou o približne 80 %.

Ako sociálna demokratka vítam skutočnosť, že India dosiahla značný pokrok v oblasti všeobecného základného vzdelávania, obmedzovania chudoby a zvyšovania prístupu k bezpečnej pitnej vode. Zároveň však poznamenávam, že India ešte stále nedosahuje väčšinu rozvojových cieľov tisícročia, ako sú napríklad dojčenská úmrtnosť, zdravie matiek, podvýživa detí a boj proti malárii, tuberkulóze a HIV/AIDS.

Hlasovala som za túto správu, aby sa schválila dohoda o voľnom obchode (FTA) medzi EÚ a Indiou v nádeji, že FTA poskytne potenciál pre rast investícií, rozvoj obchodu a obchodných príležitostí vyplývajúcich z FTA v budúcnosti, pričom dohoda bude pre obe strany rovnako prínosná.

Luís Queiró (PPE-DE), *písomne*. – (PT) Dohoda o voľnom obchode s Indiou je ďalším krokom Európy a Indie smerom k otváraniu svetového hospodárstva a rozširovania jeho výhod. V súčasnej situácii je zároveň mimoriadne významným znamením. Vítam preto uzatvorenie tejto dohody. Po jej preskúmaní však musím predniesť niekoľko kritických pripomienok.

Ak má voľný obchod fungovať správne, musí sa dodržiavať množina pravidiel brániacich falšovaniu a používaniu produktov, ktoré sú v cieľových krajinách zakázané. Jasne musí byť uvedený pôvod. V skratke, musia byť dostupné informácie, musia byť transparentné a musia sa dodržiavať medzinárodné dohody.

Ďalším dôležitým kritériom je myšlienka, že výhody z voľného obchodu musia byť vzájomné. Inými slovami, otváranie hraníc neznamená len otváranie trhov rozvinutých krajín pre produkty z tretích krajín. Klady voľného obchodu spočívajú vo vzájomnej príležitosti výmeny tovarov a otvárania hospodárstiev a tieto klady sa musia rozšíriť na rozvojové alebo prudko sa rozvíjajúce krajiny. A to sa podarí len vtedy, keď sa obmedzia aj bariéry pre obchod a investovanie v týchto krajinách.

Luca Romagnoli (NI), *písomne*. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, hlasoval som proti správe pána Karima o dohode o voľnom obchode medzi EÚ a Indiou.

Domnievam sa totiž, že uzatváranie takýchto dohôd by malo byť v plnej miere podmienené dodržiavaním základných ľudských práv a demokracie, čo v danej krajine zďaleka neplatí. Zahrnutie doložky o ľudských právach a demokracii do dohody evidentne nestačí na to, aby sa takéto základné podmienky dodržiavali. A nestačí ani prisľub rozšírenia diskusií s Radou Organizácie Spojených národov pre ľudské práva. Medzinárodná tlač, bohužiaľ, naďalej hlási prípady prenasledovania náboženských skupín a obhajcov ľudských práv v Indii. Podľa mňa je preto úplne neprípustné podpísať hospodárske dohody tohto druhu.

– **Správa: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)**

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písomne*. – (SV) Táto správa prehlasuje, že je dôležité, aby pracovníci poznali svoje práva, dobre ovládali zákonník práce a poznali kolektívne dohody. Spravodajca

zároveň poznamenáva, že sa musí dodržiavať smernica o vysielaní pracovníkov a zdôrazňuje hodnotu zásad subsidiarity a proporcionality. Všetky tieto požiadavky sú veľmi vhodné.

Niektoré formulácie v správe však zachádzajú príliš ďaleko. Nemôžeme podporiť formulácie obhajujúce zavedenie právneho nástroja Spoločenstva na úrovni EÚ, ktorý bude zahŕňať mzdy, príspevky na sociálne zabezpečenie, dane a škody vzniknuté pri pracovných úrazoch. Tieto otázky sú pre nás príliš dôležité na to, aby sme mohli podporiť tento typ znenia alebo požiadavky.

Rozhodli sme sa podporiť alternatívne uznesenie predložené Socialistickou skupinou v Európskom parlamente, Skupinou Aliancie liberálov a demokratov za Európu a Skupinou zelených/Európskou slobodnou alianciou, pretože obmedzuje formulácie právneho nástroja Spoločenstva. V konečnom hlasovaní o správe ako celku sa zdržíme hlasovania. Niektoré časti textu sú síce pozitívne, no znenie v časti právneho nástroja Spoločenstva zachádza príliš ďaleko.

David Martin (PSE), písomne. – Podporujem túto správu, ktorá požaduje zodpovedné a jasné pravidlá pre využívanie subdodávateľov v Európe. Táto správa ochráni zamestnancov, ktorí pracujú pre subdodávateľské spoločnosti. Vyzýva totiž Komisiu, aby vytvorila jasný právny nástroj Spoločenstva, ktorý zavedie spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť na európskej úrovni.

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, hlasoval som za správu pána Lehtinena o sociálnej zodpovednosti subdodávateľských podnikov vo výrobnom reťazci.

Súhlasím so spravodajcom, že využívanie subdodávateľov dosiahlo v Európskej únii veľmi vysokú úroveň, čo spôsobilo vznik rôznych problémov s tým súvisiacich, napríklad pokiaľ ide o právne následky pre zamestnancov a pracovníkov a ťažkosti pri overovaní dodržiavania fiškálnej zodpovednosti a povinnosti sociálneho zabezpečenia.

Preto sa stotožňujem s názorom spravodajcu, že by bolo vhodné prijať systém spoločnej zodpovednosti na európskej úrovni, ktorý by podnecoval hlavného dodávateľa k tomu, aby kontroloval, či subdodávatelia dodržiavajú príslušné právne predpisy. Pomohlo by to aj v boji proti tieňovej ekonomike, pretože by to obmedzovalo nespravodlivú hospodársku súťaž zo strany podnikov, ktoré platia svojim pracovníkom menej, ako je minimálna sadzba.

Bart Staes (Verts/ALE), písomne. – (NL) Podľa štúdie Dublinskej nadácie je outsourcing prác prostredníctvom subdodávateľov najefektívnejším spôsobom porušovania sociálnych právnych predpisov. Subdodávateľov nájdeme v rôznych odvetviach, z ktorých najznámejšie je stavebníctvo. Táto správa vyzýva Komisiu, aby prijala jednoznačné právne predpisy o sociálnej zodpovednosti pri využívaní subdodávateľov v celom výrobnom procese.

Až príliš často klienti prenášajú zodpovednosť na subdodávateľov, ktorí potom sami prácu obstarávajú cez outsourcing. Výsledkom je, že sa uplatňovanie zákonníka práce už nesleduje. Tí, ktorí pracujú pre subdodávateľa a sú takmer na konci výrobného reťazca, často nepracujú v najlepších pracovných podmienkach, dôsledkom čoho je porušovanie základných noriem a nedostatočné dodržiavanie základných práv zamestnanca. Pre inšpektoráty v oblasti sociálneho práva je ťažké túto situáciu sledovať, pretože nie vždy je jasné, kto nesie v danej chvíli zodpovednosť. To potom zvädza subdodávateľov, aby pristupovali k príspevkom na sociálne zabezpečenie, k dodržiavaniu povinných taríf a povinných dní voľna menej starostlivo.

V niektorých členských štátoch už funguje povinnosť klientov znášať úplnú sociálnu zodpovednosť za všetkých ich subdodávateľov. Vďaka tomu, že vo veľkej miere stúpa cezhraničný charakter prác, je európska smernica potrebná. Preto bezvýhradne podporujem túto správu.

– Správa: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písomne. – (IT) V januári 2009 sa ceny potravín v Taliansku zvýšili o viac než 40 % nad priemer prvých 15 štátov Európskej únie, čo poukazuje na vážne narušenie mechanizmu tvorby cien pri prechode potravinárskych tovarov z poľa na tanier.

Podľa údajov Národného štatistického úradu (ISTAT) zastal v Taliansku v januári 2009 trend rastu cien potravín na hodnote 3,7 % v porovnaní s hodnotou 2,3 % vo Francúzsku, 1,9 % v Španielsku, 1 % v Nemecku a 2,6 % v Európskej únii. Analýza úradu ISTAT zároveň ukázala, že hlavné rozdiely medzi Talianskom a jeho európskymi partnermi sa týkali chleba, cestovín a obilí, a teda surovín ako pšenica, cena ktorej je na celom svete stála a nelíši sa medzi jednotlivými krajinami. Zvýšenie cenového rozdielu medzi výrobou a spotrebou

potvrďuje existenciu vážnych narušení mechanizmu tvorby cien v Taliansku pri prechode potravinárskych výrobkov z poľa na tanier.

Účinky intenzívnejšie cítia rodiny s nízkym príjmom, v ktorých potrava tvorí najväčšiu výdavkovú položku. Vážne následky pocítili aj malé a stredné potravinárske spracovateľské spoločnosti. Problém vyvolaný rozdielom vo výrobnéj cene a spotrebiteľskej cene dosiahol bod, ktorý vyžaduje okamžité konanie zo strany európskych inštitúcií.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *písomne*. – (RO) Hlasoval som za správu predloženú pani Batzeliovou (Grécko), pretože sa domnievam, že EÚ musí pomôcť výrobcovi a spotrebiteľovi.

V dôsledku toho, že veľké maloobchodné siete zneužívajú svoje dominantné postavenie na trhu, sú ceny, ktoré platia európski spotrebiteľia, priemerne päťkrát vyššie ako ceny poľnohospodárov. Poľnohospodári všeobecne dostávajú približne 8 % z konečnej maloobchodnej ceny.

Naliehavo vyzývame na zavedenie politík EÚ, ktoré umožnia priamy kontakt medzi výrobcami a spotrebiteľmi. EÚ musí podporiť používanie nových technológií a internetu, aby poskytla používateľom podrobnejšie informácie o produktoch a zároveň uľahčila výrobcovi prístup na trh.

Potrebné sú aj opatrenia na zdôraznenie myšlienky miestnych produktov a na poskytnutie účinnej podpory pre trhy s tradičnými potravinami alebo iné tradičné typy obchodu.

Tradičné rumunské produkty musia získať podporu na európskom trhu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), *písomne*. – (DA) Dánski sociálno-demokraticí poslanci Európskeho parlamentu – Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsenová, Christel Schaldemoseová, Dan Jørgensen a Ole Christensen – hlasovali za správu o cenách potravín v Európe. Delegácia zastáva názor, že koncentrácia supermarketov a nedostatočná hospodárska súťaž bude znamenať stratu pre spotrebiteľov aj poľnohospodárov v EÚ. Delegácia však nesúhlasí s vyhlásením v odseku 6 správy, v ktorom sa vyslovuje poľutovanie nad odstraňovaním intervenčných opatrení. Je to potrebné, ak má byť európske poľnohospodárstvo ziskové.

Esther de Lange (PPE-DE), *písomne*. – (NL) Rada by som poskytla vysvetlenie hlasovania o správe pani Batzeliovej v mene holandskej delegácie z Kresťansko-demokratickej výzvy (CDA). Podľa nášho názoru to určite nie je najuhľadenejšia zo správ. Mnoho bodov je formulovaných rozvláčne alebo sa dokonca opakujú. Máme obavy aj z určitých požiadaviek, ktoré až príliš smerujú k intervenciám socialistického štátu, ako aj z kompletného zákazu predaja za cenu pod úrovňou nákladov. Možno to znie ako dobrý nápad, nedá sa to však uskutočniť. V poľnohospodárstve to považujeme za dôležitý bod. Pokiaľ ide o damping, konať by mal, samozrejme, úrad pre hospodársku súťaž.

V duchu týchto myšlienok sme hlasovali za správu pani Batzeliovej, pretože obsahuje mnoho dôležitých prvkov, o ktorých vyňatie sa usiluje alternatívne uznesenie. Konkrétne hovorím o analýze marží v rôznych článkoch potravinového reťazca a výzve, aby sa Európska komisia zamerala na vplyv supermarketov v oblasti hospodárskej súťaže, o čo Európsky parlament žiadal už viackrát. Z informácií od Európskej komisie sme pochopili, že analýza marží sa dá vykonať sčasti na základe existujúcich údajov, ktoré Komisia pozná, a preto predpokladáme, že táto analýza nebude mať za následok žiadne podstatné zvyšovanie administratívnych nákladov.

Edite Estrela (PSE), *písomne*. – (PT) Hlasovala som za správu o cenách potravín v Európe, pretože sa domnievam, že na boj proti zvyšovaniu cien poľnohospodárskych a potravinárskych produktov a proti rozdielu medzi cenou, ktorú dostáva výrobca, a cenou, ktorú platí spotrebiteľ, sú potrebné politické kroky. V Európe je cena, ktorú platí koncový spotrebiteľ, približne päťkrát vyššia ako cena, ktorú dostávajú výrobcovia. Táto situácia ovplyvňuje domácnosti s nízkym príjmom, ktorých výdavky na potraviny tvoria najväčšiu časť rodinného rozpočtu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písomne*. – (SV) Táto správa „ponúkajúca stanovisko“ Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka ako zvyčajne obsahuje návrhy, ktoré majú za následok nárast nákladov v rozpočte EÚ.

Nepodporujeme hlavné myšlienky správy, ktorá okrem iného vyjadruje poľutovanie nad pokračujúcim odstraňovaním intervenčných opatrení Spoločenstva na poľnohospodárskom trhu. Nepodporujeme ani návrh výboru na „opatrenia na riadenie trhu“.

Výbor Európskeho parlamentu pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka zároveň pripomína, že cenová situácia sa v jednotlivých členských štátoch líši. Návrh výboru na vytvorenie celoeurópskej databázy pre občanov, ktorá by obsahovala referenčné ceny produktov a vstupov a informácie o nákladoch na energie, platoch, cenách nájomného, clách a daniach z celej Európy, má podľa nás ďaleko k realite. Nevyhnutné predpoklady na takéto porovnávanie medzi členskými štátmi jednoducho z mnohých dôvodov neexistujú.

Aj návrh na osobitné označovanie európskych poľnohospodárskych produktov považujeme za zvláštny. Aké motívy k tomu vedú? Pokus o povzbudenie protekcionizmu?

Strana Junilistan ako zvyčajne konštatuje, že v tejto situácii je šťastím, že Európsky parlament nemá spolurozhodovaciu právomoc o poľnohospodárskej politike EÚ. V opačnom prípade by EÚ padla do pasce protekcionizmu a objemných dotácií pre rôzne skupiny v rámci poľnohospodárstva.

Hlasovali sme proti tejto správe o cenách potravín v Európe.

Astrid Lulling (PPE-DE), písomne. – (FR) Nikto nespochybňuje zámery tejto správy o rozdiely medzi výrobnými cenami a cenami, ktoré platia spotrebiteľia. Ak chceme zaistiť dostatočnú odmenu pre výrobcov a oprávnenosť cien pre konečných spotrebiteľov, potrebujeme väčšiu transparentnosť.

Text prijatý vo výbore, bohužiaľ, obsahuje návrhy, ktoré nie sú zlučiteľné so sociálnym trhovým hospodárstvom. Tieto veľmi autoritatívne návrhy o cenovej kontrole, maržiach a trhoch len vyvolávajú spomienky na priveľa plánov, ktoré zlyhali a o ktorých sme si mysleli, že patria definitívne do minulosti.

Je mi ľúto, že sa správa sústreďuje výlučne na distribútorov namiesto toho, aby zohľadňovala celý výrobný reťazec. V skutočnosti sú to práve veľké spracovateľské spoločnosti, ktoré nakupujú produkty od poľnohospodárov a zneužívajú svoje dominantné postavenie na trhu, aby predali produkty distribútorom za prehnané ceny.

Vytvorenie európskej databázy obsahujúcej všetky typy nákladov a marží, ako to navrhuje správa, by viedlo k značným administratívnym nákladom pre podniky, ktoré by sa preniesli a premietli v maloobchodných cenách.

V záujme zabránenia takýmto nesprávnym zvykom som predložila alternatívne uznesenie, ktoré podpísalo 40 poslancov a vyjadrilo mu tak svoju podporu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písomne. – (RO) Regulácia problému nespravodlivých praktík, ktoré používajú veľké maloobchodné distribučné reťazce voči výrobcovi, na úrovni EÚ má pre Rumunsko veľký význam. Aj tu spôsobuje problém zneužívania zo strany reťazcov supermarketov starosti výrobcovi aj spotrebiteľovi. Okrem kumulovania „skrytých poplatkov“, ktoré sú povinné pre všetky produkty a znášajú ich výrobcovia, supermarkety zakazujú výrobcovi predávať svoje produkty za nižšie ceny v iných obchodoch. To vedie k zvýšeniu cien produktov až o 30 %. A napokon spotrebiteľ je ten, kto zaplatí prehnanú cenu za výrobok.

Opatrenia, ktoré navrhuje pani Batzeliová vo svojej správe, sa zameriavajú na zníženie tlaku, ktorý vyvíjajú supermarkety, a na podporu priameho vzťahu medzi spotrebiteľmi a výrobcami. Práve preto som hlasoval za jej prijatie.

Analýza rozdelenia ziskových marží, ktorú správa navrhuje, nám umožní vypracovať závery o správnych opatreniach na zaistenie transparentnosti cien v reťazci výrobca – spracovateľ – maloobchodník a na postihovanie zneužívania postavenia.

Cenové rokovania medzi dodávateľmi a maloobchodmi musia umožňovať používanie rôznych cien pre rôzne situácie a prispievať tým k zabezpečeniu zdravého konkurenčného prostredia.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Správa opakuje známe zistenia o monopolnej situácii, ktorá vznikla v oblasti spracovania potravín a ich uvádzania na trh. Neuvádza už ale to, že táto situácia je vedomou voľbou EÚ a vlád členských štátov v rámci lisabonskej stratégie a spoločnej poľnohospodárskej politiky.

Liberalizácia trhov, stimuly pre fúzie a akvizície a snaha o zisky a konkurencieschopnosť v potravinárskom priemysle viedli k dominancii nadnárodných spoločností, k vyšším spotrebiteľským cenám, nižším cenám pre poľnohospodárske podniky a vyšším kapitálovým ziskom.

Spoločná poľnohospodárska politika k tomuto vývoju prispela v rozhodujúcej miere prostredníctvom zrušenia minimálnych garantovaných cien a odpredajom malých a stredných poľnohospodárskych podnikov v rámci WTO, vďaka čomu nadnárodné podniky mohli veľmi lacno získať suroviny, a prenasledovaním

alebo obmedzovaním družstiev, pokryteckými vyhláseniami strán, ktoré napriek všetkému podporujú európsku jednostrannú politiku.

Ako príklad môže slúžiť produkcia mlieka v Grécku, kde mliečny kartel tlačí ceny poľnohospodárov nadol a spotrebiteľské ceny udržiava premrštene vysoké, čím získava obrovské zisky. V súčasnosti podporuje spotrebu produktov s trochu zníženou výživovou hodnotou a dostáva tisíce chovateľov dobytka, ktorí nedokážu dostať na trh svoje produkty v krajine, ktorá svojou výrobou pokrýva 50 % svojich potrieb, do ťažkej situácie.

Boj za lacné a bezpečné potraviny a za prežitie chudobných poľnohospodárov si vyžaduje silné spojenectvo pracovníkov, poľnohospodárov a samostatne zárobkovo činných osôb, silu prostých ľudí a hospodárstvo prostých ľudí.

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Nárast cien potravín v Európe jasne vidíme všetci. Je to hrozný problém vyžadujúci si okamžité kroky zo strany Európskej únie. Preto som hlasoval za správu pani Batzeliovej, ktorá podľa mňa pristúpila k veci komplexne a navrhla veľmi užitočné opatrenia na riešenie tohto problému.

Je našou povinnosťou prijať opatrenia na zmenšenie súčasného rozdielu medzi výrobnými a spotrebiteľskými cenami, ktorý je spôsobený nezdravým mechanizmom prenosu ceny obsahujúcim špekulácie s potravinami a väčšou angažovanosťou sprostredkovateľov. Súhlasím s pani spravodajkyňou, že rastúca koncentrácia uvádzania na trh a distribúcie potravinárskych výrobkov vo výraznej miere prispela k zvýšeniu spotrebiteľských cien oproti výrobným cenám.

Naliehavo potrebujeme opatrenia, ako sú tie, ktoré navrhla pani Batzeliová, zaručujúce väčšiu transparentnosť tvorby cien a ziskových marží prostredníctvom koordinovanej činnosti vnútroštátnych úradov pre hospodársku súťaž, zaručujúce lepšiu reguláciu trhu a cenových trendov potravín v Európe a účinne podnecujúce spotrebiteľov, aby si vybrali miestne vyrábané potraviny, ktoré v princípe pomáhajú skrátiť distribučný reťazec a podporiť tradičné potravinárske trhy, ktoré momentálne zažívajú vážne ťažkosti.

– Správa: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), písomne. – Spolu s kolegami z Európskej parlamentárnej labouristickej strany sme sa rozhodli podporiť pôvodnú správu, ktorá ponúka najuspokojivejšiu odpoveď na stovky petícií predložených európskymi občanmi, obeťami obrovského náporu urbanizácie v Španielsku, nadmernej výstavby a narušania pobrežných oblastí.

Predložené alternatívne uznesenia výrazne upravili správu a nenaplnili jednotnú pozíciu, ktorú sme si udržiavali päť rokov.

Derek Roland Clark (IND/DEM), písomne. – Táto správa je kozmetickým cvičením určeným na udržiavanie falošných nádejí stoviek predkladateľov petícií v období počas blížiacich sa parlamentných volieb EÚ. Predpokladá možnosť konať, no Výbor pre právne veci poukázal na to, že EÚ nemá právomoc konať. Aj keď pani Aukenová hrozí tým, že bude proti ďalšiemu rozpočtu EÚ, ak sa nesplnia požiadavky správy, nemôže pomôcť tým, ktorí si kúpili nehnuteľnosť v Španielsku a následne o ňu boli pripravení. Strana za nezávislosť Spojeného kráľovstva (UKIP) sa nebude podieľať na tomto podvode.

Richard Corbett (PSE), písomne. – Hlasoval som za túto správu nasledujúcu po obrovskom počte petícií, ktoré Parlamentu adresovali obeť a občania z celej Európy, ktorých sa táto situácia dotýka. Táto správa poukazuje na to, že veľká urbanizácia v niekoľkých regiónoch Španielska bola vykonaná spôsobom, ktorý porušuje práva na majetok, narušá životné prostredie, zhoršuje poskytovanie vody a jej kvalitu a často pripravuje obeť o nápravné prostriedky alebo kompenzáciu v situácii, keď možno prišli o svoje celoživotné úspory.

Dúfam, že táto správa pomôže mnohým z mojich voličov a občanov z celej Európy, ktorých tento prípad postihol, v ich boji za spravodlivosť.

Avril Doyle (PPE-DE), písomne. – Pre konflikt záujmov som sa zdržala všetkých hlasovaní.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písomne. – (SV) Pochopili sme, že v Španielsku zrejme existujú veľké problémy v stavebníctve a že nič netušiaci občania si pravdepodobne nakúpili nehnuteľnosti v dobrej viere, pričom neskôr vyšlo najavo, že stavebná spoločnosť nemala zákonné právo na výstavbu. Tieto problémy sa však môžu a mali by sa riešiť v právnom rámci daného členského štátu. V prípade, že sa vyčerpajú všetky

vnútroštátne nápravné prostriedky, v súlade s článkom 35 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa jednotliví občania môžu obracať na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu.

Nie je dôvod na zavádzanie právnych predpisov na úrovni EÚ, ktoré by riešili tieto problémy, ani aby sa Európsky parlament ako inštitúcia zapájal do tejto veci. Rovnako si neželáme zapájať sa do rôznych návrhov alternatívnych uznesení predložených španielskymi poslancami, ktoré tento problém rozširujú o komplikácie v domácej politike.

Fiona Hall (ALDE), písomne. – Predkladám vysvetlenie hlasovania o správe pani Aukenovej s cieľom podporiť troch mojich voličov, ktorí ma oslovili s prosbou o pomoc. V každom z týchto troch prípadov volič vynaložil svoje životné úspory na kúpu domu alebo pozemku vo Valencii. Vo všetkých prípadoch boli v čase kúpy dodržané správne zákonné postupy. No vo všetkých prípadoch volič následne narazil na nezákonné požiadavky na zabavenie zeme zo strany úradov vo Valencii.

Toto sú len tri z mnohých tisícov prípadov nespravodlivosti, ktoré boli spáchané na európskych občanoch vlastniacich majetok v Španielsku. Žiadam Komisiu, aby promptne a rozhodne konala v súlade s odporúčaniami správy pani Aukenovej.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písomne. – (ES) Hlasoval som za správu pani Aukenovej, pretože zreteľne kritizuje ľahkomyselné mestské plánovanie v Španielsku a poukazuje na nesprávne používanie fondov Spoločenstva v otázkach plánovania a životného prostredia.

Chcel by som tiež zdôrazniť neúspešnosť španielskych poslancov z ľudovej strany (PP) a Španielskej socialistickej robotníckej strany (PSOE). Neboli schopní dohodnúť sa na predložení alternatívneho uznesenia, ktoré by dosiahlo potrebnú väčšinu, čo znamená, že obe tieto strany skončili porazené. Znova nám jasne ukázali, že jediná otázka, na ktorej sa zhodnú, je ich odpor proti baskickému nacionalizmu. Socialisti a ľudovci sa pokúsili vyvíjať tlak na kolegov poslancov, aby hlasovali za ich príslušné uznesenia, čo vo veľkej miere zmiernilo kritiku zo strany spravodajkyne.

Chcem jasne uviesť, že španielska vláda sa zúčastňuje na praktikách, ktoré sa systematicky spájajú s trufalým správaním voči občanom, ničením životného prostredia a veľkou korupciou. Myslím, že dané právomoci by sa mali okamžite previesť na Baskicko.

David Martin (PSE), písomne. – Tisíce európskych občanov sú naďalej obeťami systému rozsiahlej urbanizácie, čo vyjadruje veľmi veľký počet petícií týkajúcich sa zneužívania legitímnych práv európskych občanov na ich majetok a životné prostredie. Tento problém spôsobilo verejné obstarávanie s nedostatočnou kontrolou urbanizačných postupov zo strany miestnych a regionálnych úradov. Prijaté uznesenie by malo začať prinášať konkrétne riešenia pre ľudí, ktorí žijú v oblastiach Španielska, kde sa tento problém vyskytuje.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), písomne. – (ES) Vzhľadom na to, že som sa od začiatku zapájal do formulácie správy pani Aukenovej, ktorá získala podporu od španielskeho i európskeho ľudu, bezvýhradne jej obsah obhajujem. V plnej miere podporujem túto správu, pretože jasne odhaľuje účasť celej španielskej administratívy, od ústrednej vlády cez regionálne autonómne vlády až po miestne úrady, na rozvoji hospodárskeho modelu založeného na urbanistických špekuláciách, ktoré majú zničujúci vplyv na životné prostredie, hospodárstvo aj sociálny rozvoj v Španielsku.

Táto správa, ktorá odolala tlaku ľudovej strany (PP) a Socialistickej robotníckej strany (PSOE), poukazuje na miernosť politických aj súdnych rozhodnutí v tejto otázke, ktorá vedie k beztrestnosti úradov. Obsahuje aj vyhlásenie moratória na tie plány výstavby, ktoré nespĺňajú kritériá udržateľnosti životného prostredia a sociálnej zodpovednosti, aby sa dalo prešetriť nečestné konanie a zabrániť politike *faits accomplis*.

Správa navyše požaduje, aby španielska vláda vytvorila pracovný výbor, v ktorom bude mať účasť celá administratíva. Vyzýva na verejnú rozpravu o urbanistickom plánovaní v Španielsku, ktorá umožní prijatie legislatívnych opatrení proti špekuláciám a neudržateľnému rozvoju a ktorá ukončí právne predpisy *à la carte* uplatňované autonómnymi regiónmi, ako napríklad Aragón a Valencia.

Bogusław Rogalski (UEN), písomne. – (PL) Na základe petícií, ktoré som dostal, som hlasoval za správu pani Aukenovej o vplyve rozsiahlej urbanizácie v Španielsku na individuálne práva európskych občanov, na životné prostredie a uplatňovanie práva EÚ.

Existuje veľa dôkazov, ktoré ukazujú, že v pobrežných oblastiach dochádza k nadmernej urbanizácii, a zodpovednosť za to nesú ústredné, autonómne a miestne orgány. Uviedli do života model neudržateľného rozvoja, ktorý so sebou nesie mimoriadne závažné environmentálne, sociálne a hospodárske následky. Táto

činnosť spôsobuje nezvratné škody na biodiverzite a integrite životného prostredia v mnohých španielskych regiónoch. V odpovedi na takéto obvinenia sú postupy pomalé a vynesené rozsudky neposkytujú obetiam uspokojenie, čo vyvoláva v ľuďoch obavy zo španielskeho súdneho systému.

Rovnako treba zdôrazniť, že tisíce európskych občanov, ktorí si za rôznych okolností kúpili v Španielsku nehnuteľnosti, sa stali obeť zneužívania pravidiel týkajúcich sa urbanizácie. Toto zneužívanie pravidiel majú na svedomí miestne úrady, no výsledkom je, že nehnuteľnostiam hrozí demolácia.

V súvislosti s týmito skutočnosťami je potrebné vyzvať španielsku vládu, aby vykonala dôslednú revíziu právnych predpisov ovplyvňujúcich práva jednotlivých vlastníkov nehnuteľností v dôsledku rozsiahlej urbanizácie, aby sa ukončilo toto zneužívanie práv a povinností vymedzených v Zmluve o ES.

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Chcel by som zablahoželať spravodajkyni k jej práci a povedať, že vítam jej správu o vplyve rozsiahlej urbanizácie v Španielsku na individuálne práva európskych občanov, životné prostredie a uplatňovanie práva Spoločenstva. Tento vplyv je mimoriadne negatívny, o čom svedčia mnohé petície prijaté od obyvateľov žijúcich v oblasti.

Myslím, že v tomto prípade Výbor pre petície primerane zohľadnil požiadavky občanov, ktorí vyjadrili obavy z ničenia prírodného prostredia, nerešpektovania pravidiel v zmluvách a pravidiel ochrany životného prostredia a z rozsiahlej stavebnej činnosti. Dôkazy predložené týmto výborom po vykonaní vyšetrovacej misie v oblasti jasne poukázali na zasahovanie do práv spôsobené stavebníctvom a na potrebu brániť práva španielskych občanov tak, ako to vymedzujú zmluvy.

Preto podporujem túto správu. Dokonale sa drží zásady subsidiarity a dúfam, že miestne úrady v Španielsku prijímajú potrebné opatrenia bez toho, aby sa Európska komisia musela uchýliť ku konaniu vo veci porušenia pravidiel.

Søren Bo Søndergaard a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písomne. – Hlasovali sme za správu, aby sme vyjadrili účasť so sťažovateľmi. Zastávame však názor, že údajné porušenia španielskych, európskych a medzinárodných zákonov by mali riešiť príslušné španielske orgány, Európsky súdny dvor a Európsky súd pre ľudské práva.

Catherine Stihler (PSE), písomne. – Teší ma, že Parlament hlasoval za túto správu. Španielske zabavovanie pozemkov zasiahlo mnohých škótskych ľudí, ktorí stratili svoje domovy, pričom mnohí z nich šetrili celý život, aby si ich mohli dovoliť. Španielska vláda musí urobiť všetko, čo je v jej silách, aby zabezpečila pre týchto ľudí spravodlivosť. Mnohých ľudí zavádzali a klamali im o tom, čo si kupujú, a preto musí existovať zákonná náprava tejto situácie.

Diana Wallis (ALDE), písomne. – Hlasovali sme za správu o urbanizácii v Španielsku, pretože vyjadruje výsledok niekoľkoročnej podrobnej práce Výboru pre petície v reakcii na stovky podobných petícií od niekoľkých tisícov ich predkladateľov vrátane vyšetrovacích misií a rozhovorov so všetkými zaangažovanými stranami. Zároveň bola vo výbore prijatá veľkou väčšinou s podporou všetkých strán. Našou povinnosťou ako zvolených zástupcov je zaistiť, aby európski občania, ktorých sme nabádali, aby využili svoje právo slobodného pohybu, neboli terčom svojvoľných a neoprávnených obmedzení v hostiteľskom štáte.

Uznávame, že podľa Zmlúv leží základná zodpovednosť za monitorovanie a uplatňovanie práva Spoločenstva na Komisii. Zároveň uznávame, že Zmluvy výslovne vylučujú akýkoľvek účinok na vnútroštátne predpisy upravujúce systém majetkového vlastníctva. Zároveň sa však domnievame, že, po prvé, Výbor Parlamentu pre petície by mal ako „oči a uši“ inštitúcií poukazovať na všetky systematické problémy ovplyvňujúce slobodný pohyb tisícov našich občanov, na ktoré upozorní proces podávania petícií.

A po druhé, myslíme si, že došlo aj k porušeniu práva Spoločenstva, konkrétne zákonov v oblasti životného prostredia a zákonov v oblasti verejného obstarávania.

Thomas Wise (NI), písomne. – Ako odhodlaný odporca EÚ a jej sústavného miešania sa do našich životov stále hlasujem proti veľkej väčšine správ, o zváženie ktorých som bol požiadaný. Je priam nevyhnutnosťou, že sa raz vyskytne aj správa, ktorá jednoducho žiada o iný prístup, a verím, že práve takou je správa pani Aukenovej. Oslovili ma mnohí vysťahovalci a všetci z nich urobili všetko, čo sa dalo, aby si vytvorili riadny, zákonný a udržateľný život v Španielsku. To, že sa stali obeťmi stretu byrokracií, je teraz už minulosťou a dúfam, že táto správa dospeje k spravodlivému riešeniu.

Moje konanie v tomto prípade neznamená zmiernenie môjho prístupu k EÚ a jej nepreniknuteľnej, nepružnej a nezodpovednej štruktúre. Ak však podriadené byrokracie nevyriešia problémy, ktoré samy vytvorili, musí sa nájsť riešenie.

Dúfam, že sa množstvo problémov, ktoré rôzne španielske orgány spôsobili, bude riešiť a že sa čoskoro vyrieši v záujme mojich voličov.

Stále sa však obávam, že takéto zasahovanie možno nebude riešením. Na území EÚ je jediným trvalým právom právo neúmyselného dôsledku.

– Správa: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písomne. – (IT) Hlasoval som za túto správu. Vo zvolení prezidenta Obamu vidím významnú príležitosť vytvoriť novú politiku globálnej angažovanosti a medzník v histórii Spojených štátov a aj celého sveta.

Mali by sme napredovať pomocou novej politiky globálnej angažovanosti, v ktorej by hrala EÚ kľúčovú úlohu. Teraz máme príležitosť obnoviť globálne úsilie prostredníctvom obnovených inštitúcií vzhľadom na blížiacu sa európske voľby.

Víťazstvo demokratického kandidáta je ďalším dôkazom mimoriadnej schopnosti obnovy, ktorá sa veľakrát tak jasne ukázala v ťažkých obdobiach americkej histórie. Nové vedenie USA by mohlo viesť k zlepšeniu spoločnej politiky EÚ a USA, k spolupráci v rámci účinného partnerstva pri riešení mnohých globálnych problémov, pred ktorými stoja vodcovia oboch kontinentov, ako sú napríklad zmena klímy, globálne problémy, regionálne otázky, obrana, hospodárske otázky a obchod. Tieto problémy musíme riešiť spoločne s odhodlaním a tvorivosťou. Prezident Obama stelesňuje dobré a pôsobivé stránky Spojených štátov a dnešného komplexného a globalizovaného sveta, v ktorom sú zmeny konštantou.

Transatlantické spojenie je naďalej zásadné. Verím v úlohu, ktorú budú USA v tejto súvislosti naďalej zohrávať pod vedením zvoleného prezidenta Obamu.

Koenraad Dillen (NI), písomne. – (NL) Táto objemná správa správne obhajuje prehlbovanie vzťahov medzi Európou a Spojenými štátmi. Podrobne rozoberá otázky Blízkeho východu, Pakistanu, Afganistanu, Ruska, obrany, bezpečnosti a hospodárskych a obchodných záležitostí.

Je však neprípustné, že spravodajca výslovne očakáva vstup Lisabonskej zmluvy do platnosti, keď sa jasne ukázalo, že väčšina občanov nechce mať nič spoločné s Európskou ústavou ani jej vernou kópiou. Je dobré, že spravodajca venuje pozornosť palestínskej otázke, prečo tu však nie je žiadna zmienka o práve Izraela na bezpečnosť? Z dôvodu tohto predsudku som hlasoval proti tejto správe.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písomne. – (PL) Správa pána Mona otvára tému transatlantických vzťahov po prezidentských voľbách v USA. Podporil som ju, pretože si myslím, že úzka spolupráca medzi Spojenými štátmi a Európskou úniou je dnes nevyhnutnosťou prakticky vo všetkých oblastiach: v politike, obrane, v otázkach hospodárstva, energií, životného prostredia, kultúry, vedy a podobne.

Mali by sme si uvedomiť, že hrubý domáci produkt Spojených štátov a hrubý domáci produkt Európskej únie spolu tvoria viac než 50 % svetového HDP. Nová transatlantická agenda platná od roku 1995 by sa mala nahradiť rámcovou dohodou o transatlantickom partnerstve, ktorá by sa systematicky aktualizovala. USA a EU sa musia nevyhnutne zapájať do činností na udržanie svetovej bezpečnosti a poriadku. To si, samozrejme, vyžaduje spoluprácu s inými krajinami, najmä Čínou, Indiou a Ruskom.

Považujem za správne aj pripomienky k potrebe reformovať OSN vrátane potreby reformovať prácu Bezpečnostnej rady. Transatlantická spolupráca nesmie ignorovať úlohu NATO. Za najdôležitejšie by sme dnes mali uznať rýchle a účinné konanie smerujúce k spomaleniu rastúcej hospodárskej krízy. Doplním ešte, že v týchto vzťahoch by sme mali vytvoriť aj miesto pre Kanadu, Mexiko a Južnú Afriku.

Mali by sme dúfať, že každodenná realita potvrdí slová, ktoré vyslovil súčasný prezident USA, Barack Obama, že Amerika nie je o nič lepší partner ako Európa. Je to podstatné, ak máme splniť úlohy, ktorým naša civilizácia čelí.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písomne. – (EL) „Obrovské očakávania“ Európskeho parlamentu od zvolenia Baracka Obamu za prezidenta Spojených štátov amerických sa v skutočnosti týkajú len imperialistov, ktorí oprávnené očakávajú účinnejšie plnenie svojich záujmov. Ľudia by nemali mať žiadne ilúzie o tom, že dôjde

k zmene politiky v ich prospech. Vyhlásenia a vyjadrenia samotného nového prezidenta USA navyše nenechávajú žiaden priestor pre pochybnosti.

Správa vyzýva na užšiu a intenzívnejšiu spoluprácu medzi EÚ, USA a NATO po týchto voľbách. Navrhuje preto vytvorenie orgánu, ktorý by koordinoval zahraničnú a bezpečnostnú politiku dvoch centier imperializmu (EÚ a USA) na ešte vyššej úrovni.

V čase, keď medzi európskymi a americkými imperialistami vrcholí konkurencia a antagonizmus v dôsledku finančnej krízy, snažia sa zároveň o koordináciu svojej spolupráce v záujme vyriešenia opozície radových voličov. Taký je skutočný zámer výzvy na spoločné a účinné kroky v boji proti „globálnym úlohám“, „otázkam obrany a bezpečnosti“ a „regionálnym problémom“. Typickým príkladom je vôľa vyjadrená v správe prijať väzňov z Guantánama v EÚ na požiadanie USA.

Ľudia musia vytvoriť svoj vlastný spoločný front proti spojenému útoku zo strany EÚ, USA a NATO a zvrhnúť imperialistický poriadok.

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Hlasoval som proti správe pána Millána Mona o stave transatlantických vzťahov po voľbách v USA. Nemyslím si totiž, že je správne, aby Európska únia po vstupe Lisabonskej zmluvy a príslušných nástrojov zahraničnej politiky do platnosti prevzala silnejšiu a súdržnejšiu úlohu na medzinárodnej geopolitickej scéne. Navyše nesúhlasím úplne s úlohou transatlantického partnerstva a NATO v rámci kolektívnej bezpečnosti.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písomne. – Prikladám veľmi veľký význam transatlantickému vzťahu a stále obhajujem obnovu a posilnenie NATO. Avšak v rozpore s hlavnou myšlienkou tejto správy si nemyslím, že by to malo znamenať nahradenie silných spojení medzi Spojenými štátmi a jednotlivými členskými štátmi (najmä Veľkou Britániou) „partnerstvom medzi EÚ a USA“. Odkazy na Lisabonskú zmluvu, ktorú naši ľudia nechcú, a návrh, že by domnelý podpredseda či vysoký predstaviteľ Komisie spolupredsedal novej Transatlantickej politickej rade, sú toho príkladom. Okrem toho mám konkrétne námietky k tým aspektom správy, ktoré sa zaoberajú obranou EÚ. Správa víta „posilnenú obrannú schopnosť Európy“ a jednoznačne podporuje európsku bezpečnostnú a obrannú politiku, voči ktorej konzervatívci trvale namietajú.

Z týchto dôvodov som sa zdržal hlasovania o správe.

– **Turkménsko (B6-0150/2009)**

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Najradšej by som sa zdržal hlasovania o návrhu uznesenia o dohode o obchode medzi ES a Turkménskom. Uznávam síce význam hospodárskych a obchodných vzťahov pri otváraní turkménskej spoločnosti, pochybujem však, či je dočasná dohoda najlepším riešením pre obidve strany.

– **Správa: Daniel Caspary (A6-0085/2006)**

Philip Claeys (NI), písomne. – (NL) Hlasoval som proti tomuto uzneseniu, pretože podľa môjho názoru by to znamenalo, že Parlament zhorší svoju vlastnú dôveryhodnosť. Tento Parlament stále prijíma rétorické vyhlásenia o ľudských právach a zdôrazňuje, že ľudské práva sú najdôležitejším cieľom zahraničnej politiky. No predsa sa chystá podpísať dohodu s krajinou, ktorá v obrovskej miere práve tieto ľudské práva porušuje. Vždy za tým stojí viera, že podpísanie takýchto dohôd stačí na zlepšenie ľudských práv v danej krajine. To isté počívame od obhajcov vstupu Turecka do EÚ. Áno, ľudské práva sa porušujú a mučenie je všeobecne rozšírené, ale keď Turecko vstúpi do EÚ, bude to všetko už len minulosťou. Fakty však dokazujú opak.

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Rozhodol som sa zdržať sa hlasovania o správe pána Casparyho o dočasnej dohode o obchode s Turkménskom. Podporiť môžem len určité časti návrhu, nie dokument ako celok. To ma viedlo k tomu, že som nehlasoval proti správe, ale radšej som sa zdržal.

– **Správa: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), písomne. – (IT) Hlasoval som za túto správu. Internet sa v súčasnosti stal základom všetkých našich osobných a inštitucionálnych vzťahov. Naše osobné údaje dnes vlastní mnohé spoločnosti, ktoré ich často používajú bez náležitého povolenia. Z týchto dôvodov je zrejmé, že musíme chrániť základné právo na súkromie na internete.

Internet môže zároveň poskytnúť značnú podporu ostatným základným právam, napríklad slobode prejavu, politickej angažovanosti a združovania sa. Na druhej strane však otvára široké možnosti zločineckej činnosti.

Príkladom tohto perverzného využívania webu je stúpajúci výskyt detskej pornografie, ktorá teraz zaplavuje internet, pričom my nesieme zodpovednosť za jej obmedzenie.

Je preto potrebné prijať konkrétne kroky na ochranu a podporu základných slobôd jednotlivcov pri surfovaní po webe. Základom nášho konania musí byť súkromie a bezpečnosť a venovanie sústavnej pozornosti základnému právu na vzdelávanie a prístup k informačným systémom.

Carlos Coelho (PPE-DE), písomne. – (PT) Internet predstavuje obrovský technologický pokrok, ktorý používateľom umožňuje navzájom sa spájať, vytvárať osobné, profesionálne a vzdelávacie vzťahy, šíriť znalosti, podporovať a rozvíjať kultúru.

Rozšírili sa však aj zločiny na internete, ktorý sa stal obľúbeným nástrojom zločineckých sietí, pretože je jednoducho dostupný, lacný a má veľkú moc. V minulom roku stúpol počet prípadov zneužívania detí cez internet o 16 %, pričom vo väčšine prípadov neexistuje žiaden účinný trest, dokonca ani možnosť nájsť týchto zločincov. Pokiaľ ide o terorizmus, existuje už približne 5 000 stránok propagujúcich terorizmus, čo vytvára možnosti na radikalizáciu a nábor a zároveň slúži ako informačný zdroj o metódach teroristov a ich prostriedkoch.

Uznávam naliehavú potrebu nájsť riešenia a vytvoriť vhodné legislatívne nástroje na boj proti zločinu bez toho, aby to viedlo k nadmernej či neprimeranej kontrole vo forme cenzúry a tajného monitorovania údajov prenášaných cez internet.

Koenraad Dillen (NI), písomne. – (NL) Toto uznesenie je dobré. Dosahuje dôkladnú rovnováhu medzi právami a povinnosťami a predstavuje odvážnu výzvu proti cenzúre. V posledných rokoch sme zažili až príliš veľa pokusov v mene politickej správnosti podriať cenzúre aj internet, aby sa kontroverzné nápady vylúčili nielen z tlačенých novín, ale aj z webových stránok. Web je už dlho trňom v oku inkvizítorov kontrolujúcich médiá, ktorí si prajú postaviť mimo zákon každú kritiku multikultúrnej spoločnosti napríklad prostredníctvom právnych predpisov o rasizme.

Sloboda na internete je najlepšou zárukou slobody prejavu.

Edite Estrela (PSE), písomne. – (PT) Hlasovala som za správu pána Lambrinidisa o posilňovaní bezpečnosti a základných slobôd na internete. Považujem totiž za dôležité, aby Európska únia v záujme ochrany občanov a najmä detí prijala kroky na vytvorenie súladu medzi základnými právami používateľov internetu a bojom proti počítačovej kriminalite. V dôsledku toho považujem za podstatné vytvoriť právne predpisy o ochrane údajov, o bezpečnosti a slobode prejavu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písomne. – (SV) Sloboda prejavu a právo na súkromný život sú absolútnymi právami, ktoré nemožno za žiadnych okolností podkopávať. Prirodzene veríme, že tieto práva sa vzťahujú aj na internet, čím sa zaručuje právo jednotlivca na slobodné vyjadrenie názoru.

Zároveň si myslíme, že možnosť vyňatia osobných údajov z databáz a webových stránok by sa mala považovať za samozrejmosť, a naliehavo vyzývame spoločnosť, aby zaručila, že osobné údaje jednotlivcov sa dajú z databáz odstrániť. Zároveň sa však domnievame, že nedostatočné záruky sú v prvom rade medzinárodným problémom, ktorý by sa dal preto najlepšie riešiť pomocou medzinárodných nariadení a dohovorov.

Strana Junilistan výrazne podporuje zaručenie bezpečnosti a základných slobôd na internete, sme však proti niektorým formuláciám v správe. Správa napríklad vyjadruje vôľu pokračovať v prijímaní smernice o trestnoprávných opatreniach zameraných na dodržiavanie práv duševného vlastníctva. Dôrazne proti tomu namietame, pretože nechceme harmonizáciu európskeho trestného práva. Spravodajca sa zároveň usiluje o porovnanie práva na internet a práva na prístup k vzdelaniu. Zastávame názor, že toto vyhlásenie je arogantné. Právo a príležitosť navštevovať školu nie sú totiž v mnohých členských štátoch EÚ až takou samozrejmosťou.

Dobré zámery správy však prevažujú jej negatíva, a preto sme sa rozhodli hlasovaním ju podporiť.

Genowefa Grabowska (PSE), písomne. – (PL) V plnej miere podporujem správu pána Lambrinidisa o bezpečnosti a základných slobodách na internete. Myslím, že je to veľmi dôležité a potrebné, najmä preto, že naša prítomnosť v globálnej sieti je takmer univerzálna. Slovom, internet sa stal súčasťou nášho každodenného života.

Nemôžeme si predstaviť lepší zdroj informácií, či už píšeme knihu, alebo chceme pripraviť skvelé jedlo a hľadáme zaujímavý recept. Nie vždy si ale uvedomujeme, že naša prítomnosť na internete po sebe zanecháva

stopy, ktoré sa dajú použiť proti nám, napríklad rôznymi osobami na marketingové účely, informačnými službami alebo dokonca zloďmi identít.

Internet môže byť na druhej strane aj pohodlným komunikačným nástrojom pre zločincov a teroristov. Práve preto je také náročné pripraviť rozumný právny predpis, ktorý by vyváženým a účinným spôsobom umožnil využívať bezpečne všetky výhody internetu, no zároveň by obmedzoval veľmi reálne a vážne hrozby spojené s jeho zneužívaním.

Preto podporujem návrhy spravodajcu, ktorých cieľom je dosiahnuť správnu rovnováhu medzi súkromím a bezpečnosťou jednotlivcov na webe pri súčasnom úplnom rešpektovaní ich základných práv a slobôd. Zároveň si myslím, že verejné orgány majú okrem záujmu na kvalite služieb aj zodpovednosť za zabezpečenie prístupu k internetu pre najchudobnejších ľudí a pre tých, ktorí žijú aj v tých najizolovanejších regiónoch krajiny.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písomne. – (FR) Používanie a rozvoj internetu sú bezpochyby zdrojom dôležitého pokroku, najmä čo sa týka slobody prejavu a demokracie. Dosiahnutie rovnováhy medzi takouto slobodou, ochranou súkromia a potrebou bezpečnosti internetu predstavuje pre nás všetkých skutočnú úlohu.

Týka sa to najmä prípadu, keď ide o politické konanie. Niektorí ľudia na strane opozície alebo tí, ktorí môžu mať kontroverzné politické názory, nemajú prístup k rôznym médiám a vidia v internete príležitosť tlmočiť svoj odkaz celému svetu. Takáto sloboda by sa nemala cenzurovať. Čína, Kuba a Mjanmarsko, ako ozajstné totalitné štáty, neváhajú umlčať takúto slobodu prejavu systematickým cenzurovaním a filtrovaním informácií, pričom opovrhujú všetkými zásadami demokracie a slobody.

Filtrovanie internetu z dôvodu boja proti pornografii, detskej pornografii a terorizmu je dôležité, ale takáto opatrnosť sa musí prísne definovať a kontrolovať.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písomne. – (RO) Správa pána Lambrinidisa je prvá správa, ktorej hlavnou témou je riešenie problému internetu z pohľadu používateľa. Hlasoval som za ňu, pretože verím, že je to vyvážená, relevantná správa, ktorá rieši hlavné témy záujmu v tejto oblasti.

Ako spravodajca tejto správy za skupinu PPE-DE si myslím, že uznanie práv používateľa v súvislosti so zverejneným obsahom, najmä práva natrvalo vymazať tento obsah, a požiadavka, aby budúci regulačný mechanizmus definoval digitálnu identitu a navrhol konkrétne opatrenia na jej ochranu, sú dôležitými príspevkami.

Správa zdôrazňuje dôležitosť spolupráce medzi subjektmi, ktoré sa podieľajú na rozvoji internetu s cieľom navrhnuť nástroje na samoreguláciu alebo spoločnú reguláciu (napríklad kódexy osvedčených postupov), ktoré by dopĺňali súčasné právne predpisy. Vzhľadom na rýchly rozvoj internetu sú tieto regulačné metódy oveľa účinnejšie ako tradičné právne predpisy, keďže ich schválila a uplatňuje väčšina subjektov, ktorých sa to týka, bez akéhokoľvek donútenia zo strany štátu.

Internet je najväčší priestor verejného prístupu na svete a miera jeho rozvoja nás môže zaskočiť, ak sa nerozhodneme riešiť túto tému vyváženým, realistickým spôsobom tak, aby sa budúca regulácia kybernetického priestoru zameriavala konkrétnejšie na používateľa.

Luca Romagnoli (NI), písomne. – (IT) Hlasoval som za správu pána Lambrinidisa o posilňovaní bezpečnosti a základných slobôd na internete.

Z celého srdca podporujem ciele návrhu, ktoré majú zahrnúť všetky zúčastnené strany, pôsobiť na rôznych úrovniach použitím existujúcich vnútroštátnych, regionálnych a medzinárodných nástrojov a nakoniec umožniť výmenu osvedčených postupov s cieľom poskytnúť odpoveď v súlade s požiadavkami a problémami rôznych používateľov internetu a mnohými druhmi internetových aktivít.

Catherine Stihler (PSE), písomne. – Podporujem ciele tejto správy posilňovať bezpečnosť a základné slobody na internete.

Recyklácia lodí (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), písomne. – (PT) Hlasovala som za návrh uznesenia o bezpečnej recyklácii lodí, keďže mám pocit, že je nevyhnutné, aby sa táto otázka riešila ako neoddeliteľná súčasť životného cyklu lode. Lode

po dobe životnosti by sa mali považovať za nebezpečný odpad v dôsledku nebezpečných látok, ktoré obsahujú, a preto by mali spadať do rozsahu pôsobnosti Bazilejského dohovoru.

Rada vidím, že existuje vôľa Spoločenstva zlepšiť postupy pri demontáži lodí.

Luís Queiró (PPE-DE), písomne. – (PT) Ciele ochrany životného prostredia EÚ môžeme plne dosiahnuť, len ak ich začleníme do rôznych odvetví politiky Spoločenstva. Cieľom tohto návrhu uznesenia je urýchliť všetky kroky, ktoré musí Únia podniknúť na zabezpečenie toho, aby sa demontáž lodí po dobe životnosti uskutočňovala za bezpečných podmienok pre pracovníkov a za primeranej ochrany morského prostredia.

Celkové vyradenie ropných cisternových lodí s jednoduchým trupom a nahromadenie starých plavidiel, ktoré sa teraz sťahujú z trhu, pričom mnohé z nich obsahujú nebezpečné látky, nám umožňuje predpovedať nekontrolované rozšírenie zariadení pod úrovňou štandardu v Južnej Ázii, ktoré sa môžu rozšíriť aj do afrických krajín. Všetky tieto dôvody nás vedú k podpore tohto návrhu uznesenia a tiež všetkých krokov zameraných na zabezpečenie dodržiavania medzinárodných pravidiel o bezpečnosti a životnom prostredí.

Predseda júci. – Týmto končím vysvetlenia hlasovania.

Naše rokovanie bude teraz prerušené. Bude pokračovať o 15.00 hod. – zanedlho – otázkou na ústne zodpovedanie o úlohe kultúry pri rozvoji európskych regiónov.

6. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

(Rokovanie bolo prerušené o 13.15 hod. a pokračovalo o 15.00 hod.)

PREDSEDÁ: PANI KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsedníčka

7. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

8. Úloha kultúry pri rozvoji európskych regiónov (rozprava)

Predseda júca. – Ďalším bodom programu je rozprava o otázke na ústne zodpovedanie Komisii (O-0064/2009), ktorú predkladá Doris Packová v mene Skupiny Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a európskych demokratov o úlohe kultúry pri rozvoji európskych regiónov (B6-0226/2009).

Doris Pack, autorka. – (DE) Vážená pani predsedajúca, vážený pán komisár, stretávame sa v nezvyčajnom čase, ale predsa otázka na ústne zodpovedanie, ktorú dnes predkladáme, sa zrodila v medziskupine „Duša pre Európu“. Veríme, že nájdeme túto dušu v našich najstarších jednotkách – regiónoch – kde ľudia medzi sebou komunikujú so svojim osobitým prízvukom, špecifickým nárečím alebo aj regionálnym jazykom, kde má miestna kuchyňa svoju vlastnú špecifickú chuť, kde sa naozaj miestne ovocie a zelenina predávajú na trhoch, kde sa stále zachovávajú osobité ľudové piesne a odkiaľ pochádzajú osobité rozprávky a povesti: skrátka, kde majú ľudia pocit, že tam patria; kde sa cítia doma.

Postup globalizácie hrozí veľkou štandardizáciou a mnohé unikátne rysy vymiznú. Túto svojráznosť môžu zabezpečiť len obdivuhodné regióny Európy, ktoré musia byť schopné spoliehať sa na ochranu Európskej únie. Bohatosť a rôznorodosť regiónov Európy, ktoré boli často nepriateľmi, ktoré boli okupované, ktoré boli rozdelené, ktoré boli zničené vojnou a znova zjednotené, musia byť zachované. Regióny sú ako naše kmeňové bunky. Európska únia si zachovala niečo ako kultúru v malom a je tiež viazaná v tejto oblasti ľudskými právami.

Naša dnešná stručná rozprava a uznesenie by mali podnietiť Komisiu k tomu, aby našla spôsoby, ako ešte viac zviditeľniť kultúrnu bohatosť regiónov, a aby našla spôsoby, ako môže EÚ prispieť k jej zachovaniu a neustálemu rozvoju. Kultúrny potenciál Európy sa musí využívať strategicky. Možnosti integrovania myšlienok a iniciatív z oblasti verejnej a štátnej služby na miestnej a regionálnej úrovni by mali byť v roku 2009, roku tvorivosti a inovácie, využívané zmysluplným spôsobom.

Rada by som povedala členom Výboru pre regionálny rozvoj, že vôbec nemáme v úmysle obmedzovať súčasnú regionálnu politiku. Chceme len prispieť k jej kultúrnemu rozmeru. Žiadame Komisiu, aby tiež k tomu prispela.

Joe Borg, člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, dovoľte mi v prvom rade v mene pána komisára Figel'a poďakovať vám za možnosť vyjadriť sa k postaveniu kultúry v našich politikách a k jej osobitnému prínosu k rozvoju európskych regiónov a miest. Význam kultúry sa na úrovni Spoločenstva berie do úvahy rôznymi spôsobmi.

V kontexte politiky súdržnosti EÚ, regionálne a miestne stratégie úspešne začlenili kultúru, aby podporila tvorivosť a propagovala inováciu. Politika súdržnosti podporuje napríklad ochranu nášho kultúrneho dedičstva, rozvoj infraštruktúry a služieb v oblasti kultúry, rozvoj regionálnej atraktívnosti a jej spojenie s trvalo udržateľným cestovným ruchom, ale taktiež regeneráciu miestnych hospodárstiev a rozvoj cezhraničných stratégií.

V roku 2007 Komisia začala európsky program pre kultúru, ktorý je teraz vo svojej prvej fáze realizácie. Tento nový strategický prístup ku kultúre stanovuje spoločné zámery a ciele na poháňanie hospodárskej, sociálnej a politickej hodnoty kultúry posilnením jej zjednocujúcej úlohy. V rámci toho Komisia a členské štáty spolupracujú v súlade s novou otvorenou metódou spolupráce s cieľom posilniť spoločné snahy v oblasti priameho vplyvu na stratégie miestneho a regionálneho rozvoja. Napríklad to pomôže maximalizovať potenciál odvetví tvorivej činnosti a kultúry, najmä MSP, podporiť prístup ku kultúre a mobilitu odborníkov v oblasti kultúry.

S cieľom pridať sa k prebiehajúcim úvahám, Komisia čoskoro začne nezávislú štúdiu o prispievaní kultúry k miestnemu a regionálnemu hospodárskemu rozvoju ako súčasti európskej regionálnej politiky. Výsledky tejto štúdie pomôžu zdôrazniť hodnotu investovania do sektorov kultúry a tvorivej činnosti a ukážu spojenie medzi takouto investíciou, špecifickými cieľmi regionálneho rozvoja a lisabonskou stratégiou pre rast a zamestnanosť. Štúdia tiež prispeje k príprave zelenej knihy o potenciáli odvetví kultúry a tvorivej činnosti, ktorá sa momentálne pripravuje a ktorú má Komisia prijať začiatkom roku 2010.

Komisia pravidelne organizuje konferencie s účasťou zástupcov z miestnych a regionálnych orgánov. Dovoľte mi vyzdvihnúť dni otvorených dverí, ktoré každý rok privedú do Bruselu mnoho zainteresovaných strán, aby diskutovali o širokom rozsahu tém týkajúcich sa regionálnej politiky a politiky súdržnosti. V kontexte týchto seminárov sa pravidelne zvažovali aspekty týkajúce sa kultúry.

Navyše, v súvislosti s inými európskymi politikami, ako napríklad integrovanou námornou politikou EÚ, sa Komisia tiež snaží zapojiť aktérov občianskej spoločnosti do zdôrazňovania bohatého námorného dedičstva Európy. A tak budúci rok v máji počas osláv Európskeho námorného dňa v Ríme budú zúčastnené strany okrem iného skúmať spojenia medzi námorným dedičstvom a udržateľným regionálnym cestovným ruchom.

Na záver by som chcel spomenúť aj európske kultúrne fórum, ktoré prvýkrát organizuje Komisia v súvislosti s európskym programom pre kultúru v Bruseli v dňoch 29. a 30. septembra a spojí predstaviteľov sektora kultúry a vnútroštátnych orgánov vrátane miestnych a regionálnych orgánov.

Manolis Mavrommatis, v mene skupiny PPE-DE. – (EL) Vážená pani predsedajúca, vážený pán komisár, rád by som na úvod privítal iniciatívu v takej zaujímavej otázke, ako je úloha kultúry v rozvoji regiónov Európskej únie. Kultúrne dedičstvo je dôležitým prvkom identity a histórie rozvoja národov Európy. Jeho ochraňovanie a zachovávanie je preto zvlášť dôležité pre výchovu mladej generácie a zároveň pre úctu k európskej identite. Kultúrne dedičstvo je pre európskych občanov základnou hodnotou bez ohľadu na jeho európsky, národný alebo miestny rozmer. Všetci vieme, že dôraz sa kladie na veľké mestá, kde sa nachádzajú najznámejšie múzeá a pamätníky.

Avšak skutočnosťou je, že európsky vidiek, ktorý predstavuje 90 % európskeho územia, trpí opustenosťou a hospodárskou stagnáciou. Európske programy s kultúrnym obsahom preto značne napomáhajú rozvoju hospodárskej činnosti v regiónoch. Nie je to len poskytovanie práce a zamestnania, ale aj vytváranie príťažlivých miest pre kultúrny a historický cestovný ruch, ktorý prispeje k trvalo udržateľnému rozvoju týchto oblastí.

Preto sa domnievame, že kultúra prispieva priamo k rozvoju kultúrneho vzdelávania Európanov a nepriamo k hospodárskej prosperite najmä v regiónoch, ktoré najviac potrebujú pozornosť a rozvoj.

Mary Honeyball, v mene skupiny PSE. – Vážená pani predsedajúca, skutočne som veľmi rada, že mám príležitosť diskutovať v tejto rozprave. Je len škoda, že sa koná vo štvrtok poobede, keď účasť nie je zďaleka taká vysoká, ako by asi mala byť.

Myslím si, že v kontexte súčasnej hospodárskej situácie je to dôležitá rozprava. Počuli sme už diskusiu o kultúre a pracovných miestach, ako sa môžu odvetvia kultúry a ľudia, ktorí pracujú v kultúre, podieľať na hospodárstve a ako môžu skutočne pomôcť. V zložitých časoch, ktorým momentálne čelíme, čo sme už v Parlamente počuli, je dôležité o týchto záležitostiach čo najpodrobnejšie diskutovať.

Som tu tiež preto, že vlastne zastupujem jedno z veľkých miest, ktoré spomenul predchádzajúci rečník. Londýn, ako všetci viete, je jedno z kultúrnych centier EÚ, ktoré má ohromnú históriu a veľa čo ponúknuť, rovnako ako my všetci. Je tiež centrom odvetví kultúry, samozrejme britských. Takže si myslím, že mojou úlohou tu je hovoriť za ľudí, ktorých zastupujem a bojovať za tie pracovné miesta, ktoré sa v zlej situácii rušia ako prvé. Takže veľmi vítam, čo povedala Komisia o úlohe odvetví kultúry, o tom, ako ich chceme zachovávať a stavať na nich a akú má kultúra hospodársku úlohu. Mám pocit, že túto hospodársku úlohu veľmi často ignorujeme a nehovoríme o nej; dokonca o nej ani nepremýšľame a odsúvame kultúru na druhotriednu pozíciu. To je neprijateľné, najmä keď kultúra môže byť v našom národnom a regionálnom rozvoji tak veľmi dôležitá. Dúfam, že jednou z vecí, ktorá dnes vyplynie z tejto rozpravy – s ktorou sa vrátíme do našich členských štátov a s ktorou sa vráti Komisia a Rada – bude skutočnosť, že nás veľmi zaujíma, ako tento regionálny rozvoj bude prebiehať, ako sa k nemu postavíme a ako sa postavíme k úlohe, ktorú v ňom môže zohrať kultúra.

Tiež, ako už povedala pani Packová, je tu celá otázka kultúrnej rozmanitosti. Myslím si, že jednou z veľmi silných stránok EÚ a tiež Európskeho parlamentu je, že sa všetci schádzame – teraz 27 členských štátov – a sme v skutočnosti v mnohých smeroch veľmi rozdielni: máme rozdielne zázemie a kultúry, a samozrejme rozdielne jazyky. To je len začiatok. Hoci svet je stále menší a hoci ľudia sa viac zblížujú, stále existujú tieto významné rozdiely. Mali by sme ich oslavovať, pretože sú úplnou podstatou vecí, o ktorých hovoríme. Všetci chceme zachovať svoju identitu a to, aký máme zo seba pocit, a musíme to urobiť.

V tomto kontexte si myslím, že musíme brať do úvahy aj príchod ľudí na náš kontinent. Prichádzajú k nám ľudia z iných častí sveta – mnohí z nich sú v niektorých našich členských štátoch už príslušníkmi druhej a tretej generácie – a pochádzajú tiež z rôznych zázemí. Myslím si, že tiež musíme brať do úvahy, že prichádzajú so svojou vlastnou kultúrou, tradíciami a jazykmi. Napriek tomu, že ich integrujeme a učia sa naše jazyky, stále sú tam so svojimi vlastnými osobitnými identitami. Túto otázku sme v rozprave nespomenuli a myslím si, že je dôležitá. Dúfam, že ju môžeme zaradiť do rozpravy, najmä keď hovoríme o otázkach ako viacjazyčnosť, o ktorej sme viedli dobré diskusie. Je to mimoriadne dôležitá otázka a myslím si, že by sme jej mali dať väčší význam ako jej dávame, ale v kontexte meniacej sa Európy. Musíme preto zachovávať naše existujúce kultúry a našu existujúcu rozmanitosť a dokonca prijať novú rozmanitosť, ktorá prišla a ktorá naďalej prichádza na náš kontinent. Pre všetky tieto dôvody vítam podporu, ktorú dávame kultúre a odvetviám kultúry, podporu malým a stredným podnikom, ktoré, myslím si, budú v súčasnej hospodárskej situácii pravdepodobne hlavnou oporou toho, čím sa budeme zaoberať. Keď veľké korporácie a veľké podniky strácajú ľudí, keď sú pre nich ľudia nadbytoční a prepúšťajú ich, môže závisieť od malých útvarov – MSP – či zamestnajú týchto ľudí a či skutočne pôjdu do toho a vytvoria zamestnanie pre tých, ktorí môžu pracovať v tomto odvetví.

Takže dúfam, že všetci uznáme, že úloha kultúry je na našom kontinente a v našej spoločnosti veľmi dôležitá, a že tí z nás, ktorí sa nakoniec zúčastnili tejto rozpravy, odovzdajú odkaz členským štátom, regiónom a ľuďom, ktorých zastupujeme. Viem, že nesieme dobrú správu, takže poďme tam a rozšírme ju.

Grażyna Staniszweska, v mene skupiny ALDE. – (PL) Vážená pani predsedajúca, regióny sú veľmi dôležitým miestom rozvoja kultúry. Tam vzniká väčšina dlhotrvajúcich výmenných programov a spoločných projektov medzi oblasťami s odlišnými tradíciami, zvykmi a úspechmi. Regióny podnecujú rozvoj kultúry a kultúra – dôležité, príťažlivé projekty a udalosti – sa stáva magnetom, ktorý priťahuje hospodárske investície. Toto je klasický následný účinok, ktorého najlepším príkladom je skvelý program Európske hlavné mesto kultúry. Po roku kultúrnych udalostí vždy nasleduje hospodárske oživenie. Chápu to mnohé európske mestá, ktoré sa pokúšajú zúčastniť na tomto projekte.

Kultúra je veľkou príležitosťou zvlášť pre zaostané oblasti, ktoré sú ale bohaté na prírodné zdroje, alebo pre miesta, ktoré sú turisticky a rekreačne zaujímavé vďaka svojej zemepisnej polohe. Preto je zvlášť dôležité uviesť si významnú úlohu regionálnych úradov a podnikníť ich činnosť špeciálnymi programami Európskej únie. Očakávam, že Komisia čoskoro predloží zelenú knihu, ktorá predstaví širokú koncepciu opatrení v oblasti kultúry vrátane kľúčovej záležitosti úrovne regiónov.

Dámy a páni, na záver mi dovoľte upozorniť na iniciatívu ustanoviť rok 2013 za Európsky rok učenia sa jazykov našich susedov. Dynamickému rozvoju regionálnej spolupráce v Európe často bráni nedostatok znalosti jazyka a kultúry susedných krajín a regiónov a nedostatok schopnosti plne komunikovať. Učenie

sa jazyka najbližšieho suseda môže byť veľkým skokom vpred vo vzájomnom porozumení a komunikácii a preto aj v posilnení kultúrnej a hospodárskej spolupráce a upevnení celého Európskeho spoločenstva.

Ryszard Czarnecki, v mene skupiny UEN. – (PL) Vážená pani predsedajúca, myslím si, že v tejto rozprave stojí za to pripomenúť si charakteristické slová Jacqua Delorsa, bývalého predsedu Európskej komisie. Keď sa ho po skončení funkčného obdobia v úrade predsedu Komisie opýtali, či je niečo, čo ľutuje, alebo či bolo niečoho nedostatok, priznal, že Európska únia a Komisia venovali príliš málo času kultúrnym záležitostiam. A myslím si, že jeho charakteristická sebakritika by nám mohla ukázať správny smer.

Súhlasím s rečníkom, ktorý hovoril o zvláštnych prioritách nášho Parlamentu. Hovoríme, že kultúra je dôležitá a nielen priority ako inštitúcie, administratíva a nariadenia. Potom o týchto prioritách hovoríme v pondelok, utorok, stredu a vo štvrtok ráno. A iba vo štvrtok poobede diskutujeme o otázkach, ktoré môžeme nazvať základnými – o kultúre, pretože kultúra je v skutočnosti základom Európskej jednoty. Nielen kultúra regiónov, ale aj národná kultúra, pretože dedičstvo Európy je v skutočnosti dedičstvom európskych národov a toto možno zvlášť platí pre naše kultúrne dedičstvo.

Som rád, že sa táto téma spomenula. Som rád, pretože predpokladám, že otázka kultúry bude čoraz dôležitejšia v práci Parlamentu a aj vo výkonných orgánoch EÚ, hlavne v Komisii a Rade.

Věra Flasarová, v mene skupiny GUE/NGL. – (CS) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, dámy a páni, súhlasím so znením otázok, ako ich formulovala kolegyňa Doris Packová. Všestranná podpora európskych regiónov je podľa môjho názoru veľmi dôležitá. V Európe existovali hranice, ktoré celé storočia od seba oddeľovali štáty a národy a psychologicky vytvárali akési územie nikoho. Po hraniciach, ktoré sa nám našťastie vďaka schengenskému procesu podarilo odstrániť, zostali však rozdelené regióny, rozpoltené mestá a najmä psychologický problém, podľa ktorého jedna časť územia patrí tam a druhá časť zasa inam. Integrujúca sa Európa tieto staré jazvy na mape i v myslení ľudí hojí síce bezpečne, ale pomaly. Najrýchlejšou cestou k ich sceľovaniu, oveľa efektívnejšou a účelnejšou ako všetky opatrenia smerujúce zhora nadol, je podpora aktivít občianskych iniciatív, kultúrnych organizácií a regionálnych inštitúcií. Tieto regionálne inštitúcie a sami občania žijúci na tom či onom území vedia najlepšie, čo je potrebné urobiť pre oživenie svojich regiónov.

Existuje veľa projektov, ktorých uskutočnenie znamená krok vpred a tiež impulz na ďalšie kroky. Ja sama pochádzam z regiónu severnej Moravy, zo Sliezska, z oblasti, kde sa stretáva české územie s poľským a slovenským. A práve tam, v regióne historického Těšínska, ktoré dnes tvoria mestá Český Těšín a Cieszyn na území Poľska, vznikol projekt s názvom „Záhrada dvoch brehov“. Medzi obidvoma mestami, ktoré boli kedysi jediným urbanistickým celkom, tečie rieka. Projekt pripravuje prepojenie obidvoch riečnych brehov nielen urbanisticky, ale aj architektonicky a predovšetkým kultúrne. Obidve oddelené časti kedysi súrodého celku je potrebné prepojiť kultúrnou činnosťou obyvateľov. Rieka medzi obidvoma mestami a jej okolie sa majú stať miestom kultúrnej výmeny a kultúrneho prelínania. Dôležitým aspektom takýchto projektov je však aj skutočnosť, že ich vplyvom vznikajú nové pracovné príležitosti nielen počas realizácie prác, ale aj po nich. Určite sa rozširuje oblasť služieb, zvyšuje sa atraktivita oblasti, podporuje sa aj možnosť cestovného ruchu a ďalších foriem podnikania s ním súvisiacich. Autori projektu „Záhrada dvoch brehov“ sa nechali inšpirovať vzorom francúzskeho Štrasburgu a nemeckého Kehl, ktoré sú takisto takými blízkymi susedmi, že tvoria prirodzenú urbanistickú štruktúru. A takisto medzi obidvoma mestami tečie rieka Rýn. Čo je možné vo Francúzsku a v Nemecku, môže byť možné aj v Českej republike a v Poľsku alebo kdekoľvek inde v Európe. Napokon, podobných prípadov je v strednej Európe oveľa viac. Keď hovoríme o podiele kultúry na rozvoji európskych regiónov, vybavujú sa mi práve tieto projekty.

Európska únia, Komisia a Európsky parlament by mali podporovať kultúrne projekty tohto druhu tak, ako to robili doposiaľ a ešte viac. Občas sa autori občianskych iniciatív oprávnenne sťažujú na to, že tieto aktivity neprípustne brzdia zložitá administratíva alebo príliš komplikované štruktúry na príslušných ministerstvách a úradoch.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Vážená pani predsedajúca, mám dve otázky pre komisára: Prvá: Čo je kultúra? A druhá: Čo do čerta má spoločné s Európskou úniou?

Historické grófstvo Northamptonshire leží v mojom regióne. Časť jeho kultúrnej identity, jeho histórie, jeho textilu je historicky spojená s obuvníckym priemyslom. Obuvníctvo v grófstve uznali prvýkrát v roku 1202, keď bol Peter Obuvník známy skoro v celom grófstve. V roku 1452 súd reguloval ceny a váhy rôznym obchodníkom vrátane obuvníkov a samotný Northampton bol celý ten čas domovom obuvníctva.

Podľa zoznamu sčítania ľudu bolo v roku 1841 v celom grófstve 1 821 obuvníkov. Futbalové mužstvo grófstva, Northampton Football Club, sa ešte stále nazýva „Obuvníci“ a v Northamptonshire je momentálne

ešte stále otvorených 34 tovární na obuv, pričom všetky sú viac ako 100-ročné. Dnes mám na sebe pár topánok Barker z dediny zvanej Earls Barton v nádhernom obvode Westminster v Daventry. Máme múzeum, máme kultúrne podujatia spojené s obuvníctvom – a to tu bolo pred Európskou úniou.

Takže aj keď úplne chápem úlohu kultúry v regiónoch krajín, som zvedavý či a ako môže Európska únia pomôcť v týchto veciach. A čo sú regióny Európy? Myslím si, že by sme mali nechať, aby sa kultúra v regiónoch Európy rozvíjala ako doteraz – miestne, organicky a nie centrálne riadená vládou.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, dámy a páni, ďakujem, že ste mi vyhovelí. Chcel by som trochu rozšíriť našu víziu a pozeráť sa do budúcnosti, nielen do minulosti. Nachádzame sa v situácii, v ktorej vidíme, že rast nemôže byť vždy pretrvávajúci, skôr je obmedzený limitovanou povahou prírodných zdrojov a limitovanou kapacitou zeme pohltiť a spracovať náš odpad. Nemôžeme naďalej zakladať náš názor len na materiálnom raste – našej koncepcii rozvoja – namiesto toho musíme rozvoj vnímať so silnejším zreteľom na kvalitu života: v podstate musíme *odmaterializovať* našu spoločnosť.

Z tohto pohľadu sú regióny rovnako dôležité pre svoje kultúrne bohatstvo – čo znamená bohatstvo ich kvality života – čo je veľmi dôležité v súčasnej dobe, keď sa náš životný štýl musí úplne zmeniť. V tomto kontexte *odmaterializovania*, je preto bohatstvo regiónu, čo sa týka kvality života, mimoriadne dôležité, povedal by som dokonca absolútne nevyhnutné.

Preto by som chcel nasmerovať Komisiu a Parlament k pochopeniu zmeny životného štýlu, ktorú musíme uskutočniť, a to *odmaterializovanie* našich spoločností, a teda kultúrnu prácu, ktorá sa stane nenahraditeľnou, keďže musíme nahradiť nehmotné bohatstvo za hmotné. Táto regionálna skúsenosť je preto niečo, čo sa musíme snažiť pochopiť a zachovať, skôr než bude zmietnutá celým radom neúmyselných chýb.

Preto by som chcel požiadať, aby sme pokračovali v tejto diskusii, pretože je taká dôležitá a pretože musíme jednoducho zmeniť náš spôsob života.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Vážená pani predsedajúca, krása kultúry pochádza z regionálnej a miestnej rôznorodosti, ktorá sa mení s rozvojom spoločnosti. Regionálne kultúry, ktoré sú hlboko založené na tradícii, tvoria silný základ pre národné kultúry a ich mnohé variácie. So svojou farebnosťou formy a výrazu majú veľký pôvab a poskytujú umeleckú stimuláciu, prinášajú skúsenosť a emócie a posilňujú väzby miestnej spoločnosti.

Regionálne kultúry vytlačajú profesionálni umelci, ktorí z nich čerpajú inšpiráciu. Často sa predpokladá, že regionálna kultúra musí byť amatérskym hnutím, zatiaľ čo profesionálne hnutie by malo byť silne finančne podporované. Toto je pravdepodobne zdroj tendencie, ktorú vidíme aj v EÚ, financovať veľké a drahé projekty vrátane medzinárodných projektov, ktoré zahŕňajú profesionálnych umelcov z rôznych krajín. Regionálne a miestne kultúry postupne vymierajú a mnohé formy ich prejavu a ich disciplíny a tvorivé schopnosti sa vytrácajú.

Dnes môžeme hovoriť o tradičnej a ľudovej kultúre v historicky zaostalých regiónoch, ale nemôžeme povedať veľa o ich existencii v rozvinutých regiónoch. Je tu preto naliehavá potreba vyvinúť program výskumu na zdokumentovanie ochrany a rozvoja regionálnej kultúry vo všetkých jej duchovných a umeleckých prejavoch. Tieto prejavy sú podrobnejšie stanovené v mojom pozmeňujúcom a dopĺňujúcom návrhu k uzneseniu, o ktorom diskutujeme. Dúfam, že ho poslanci podporia.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Kultúra vytvára hodnoty v intelektuálnom aj materiálnom zmysle. Odvetvia kultúry a tvorivej činnosti zamestnávajú milióny ľudí v celej Európe. Filmy, vydávanie kníh, skladanie hudby a hudobné publikácie – čo sa často nazýva hudobný priemysel – patria medzi najdynamickejšie rastúce odvetvia.

Nie je to náhoda, že najúspešnejšie a najpopulárnejšie iniciatívy EÚ sú úzko späté s kultúrou. V rámci výmenného programu európskych umeleckých zbierok môže verejnosť v súčasnosti vidieť v Budapešti v dôležitom múzeu jedinečnú výstavu Gustava Moreau a Alfonza Muchu.

Ďalšou takouto iniciatívou je program európskych hlavných miest kultúry, ktorý vyzdvihuje a propaguje nielen mestá, ale aj celé regióny. O necelý rok, v roku 2010, bude tento hrdý titul niešť málo známe malé mesto na juhu Maďarska, Pécs, kde stovky tisícov návštevníkov pritiahnutých do tejto oblasti podporia rast celého regiónu.

Som presvedčený, že prostredníctvom kultúry sa môže EÚ priblížiť k svojim občanom a priblížiť občanov navzájom k sebe. Keď hovoríme o regionálnej identite v Európskej únii, je samozrejmé, že sa odvolávame

na kultúru. Dúfam, že v období nasledujúcom po lisabonskej stratégii bude dostupných ešte viac iniciatív a zdrojov pre kultúru a vzdelávanie ako teraz. Motorom hospodárstva modernej, znalostnej spoločnosti je totiž vynaliezavý a originálny duch, to znamená: inovácia a tvorivosť.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Vážená pani predsedajúca, pred tridsiatimi rokmi, keď priamo zvolený Európsky parlament zasadal po prvýkrát, som bol tu v Štrasburgu. Najstaršou poslankyňou bola Louise Weissová, po ktorej je pomenovaná táto úžasná budova, sama osebe nádherná ukážka európskej kultúry. Prejav pani Weissovej bol intelektuálnym zakladajúcim dokumentom Európskeho parlamentu. V tom čase hovorila o type Európanov, ktorých potrebujeme, zjednotených na základe spoločnej európskej kultúry.

Pán Heaton-Harris, táto európska kultúra nie je niečím novým, ako si myslia mnohí ľudia, ale je to znovuoobjavenie niečoho, čo je oveľa staršie ako národné štáty. Hranice sú väčšinou dosť umelé, aspoň na kontinente. Kultúra je hlboko zakorenená v regiónoch, ktoré sú často rozdelené umelými hranicami, a regionálna kultúra má obrovský význam ako spojenie medzi národmi. Jednou z najväčších kultúrnych osobností bol „básnik Šumavy“ Adalbert Stifter, ktorý pracoval v Bavorsku, Hornom Rakúsku a Čechách a zjednotil českých a nemeckých ľudí. Táto tradícia musí pokračovať – kultúra, ktorú zničil nacionalizmus a vysídľovanie, menšinová kultúra, regionálna kultúra, kultúra európskych regiónov, ktorá preklenuje hranice, a najmä rozmanitosť, ktorú budeme schopní zachovať len spoločne.

Franz Josef Strauß, veľký bavorský Európan, raz povedal, že len vtedy budeme schopní zostať Bavormi, Baskami, Nemcami alebo Britmi, ak sa včas staneme Európanmi, pričom Európa nebude centralizujúcim faktorom, ale spoločnou strechou chrániacou pred dažďom globalizácie a štandardizácie.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Projekt Európskej únie, považovaný skôr za mechanizmus hospodárskej integrácie, vďaka za veľa „tmelu“, ktorý predstavuje európska kultúra. Podpora rozmanitosti je zároveň jedným z cieľov európskeho programu pre kultúru, ktorý sa začal v priebehu tohto funkčného obdobia, spolu s propagovaním kultúry ako prostriedku hospodárskeho rastu a jej zahrnutím do vzťahov s tretími krajinami.

Na kultúru sa musíme pozeráť z trocha inej perspektívy, ak berieme do úvahy skutočnosť, že tento sektor vytvára viac bohatstva ako napríklad európsky chemický priemysel, pričom poskytuje živobytie miliónom zamestnancov.

Tento sektor môže prispieť k rozvoju znevýhodnených regiónov prostredníctvom grantov na kultúrne projekty spolupráce v oblasti umenia a kultúry. Napríklad Rumunsko ukázalo, že vie realizovať veľké projekty v spolupráci s európskymi regiónmi prostredníctvom programu „Sibiu, Európske hlavné mesto kultúry 2007“, ktorý mal obrovský hospodársky vplyv na túto oblasť.

Musíme zároveň povzbudiť programy, ktoré podporujú cezhraničnú mobilitu ľudí pracujúcich v sektore kultúry a usporadúvanie kultúrnych a umeleckých udalostí na nadnárodnej úrovni.

Tieto záležitosti spomínam ako člen Výboru pre kultúru a vzdelávanie a Výboru pre regionálny rozvoj a takisto preto, že som bývalý predseda Združenia európskych pohraničných regiónov.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, ľudia musia jesť, premiestňovať sa a ukryť sa pred chladom alebo dažďom. Toto sú prvky výroby a obchodu, ktoré slúžia na to, aby uspokojili základné potreby. Druh vidličky, ktorou jeme, alebo to, ako vyzerá náš bicykel alebo strecha nášho domu, nemá však nič spoločné s hospodárstvom, ale je to vyjadrenie kultúry. Ľudia majú duchovnú potrebu tvoriť, celkom jednoducho len pre samotnú tvorbu. Sú hrdí na svoju prácu, keď ju tí, ktorí ju vidia alebo sa jej dotýkajú, pochvália, a cítia sa preto lepšie. Dôležitým hľadiskom je skutočnosť, že kultúrna rozmanitosť sa často spája s regiónmi. Nikdy by sme nemali regióny a ich kultúru zjednotiť – skutočne by sme mali podporovať túto rozmanitosť. Kultúra je vyjadrenie ducha regiónov. EÚ by bola bez kultúrneho bohatstva, ktoré dnes vlastní, najnezaživším miestom. Zachovávanie kultúry je nákladné a našou úlohou je podporiť ju. Bez nej nebude existovať hospodárstvo a ľudia v Európskej únii nebudú šťastní.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Vážená pani predsedajúca, kultúrne bohatstvo Európy pochádza z veľkej rozmanitosti regiónov. Rozmanitosť treba chrániť. Čipka z dediny Koniaków je úplne rozdielna od brugskej čipky. Zmes vytvorená povrchným opakovaním myšlienok prevzatých z kultúry vedie k ochudobňovaniu. Musíme zachovať túto rozmanitosť všetkých foriem a vyjadrení kultúry vrátane viacjazyčnosti a materiálnej kultúry, pretože naša rozmanitosť je našou identitou. Je to zdroj tvorivého rozvoja a obohacujúcej vzájomnej výmeny skúseností. Tiež dáva zmysel cestovnému ruchu zameranému na kultúru. Kultúra regiónov potrebuje podporu a ochranu. Rada by som požiadala Európsku komisiu, aby pre ňu vytvorila program.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, motto Európskej únie znie „Zjednotení v rozmanitosti“. Táto rozmanitosť robí celú Európsku úniu výnimočne príťažlivou a tiež znamená, že sme veľmi odlišní od krajín, ako sú Spojené štáty. Kultúrna rozmanitosť je v skutočnosti okrem iného založená na obrovskej rozmanitosti našich regionálnych kultúr. Táto rozmanitosť spôsobuje, že tieto regióny a celé krajiny sú mimoriadne príťažlivé pre turistov. Sú príťažlivé pre nás, Európanov, a sú tiež mimoriadne príťažlivé pre ostatných, ktorí môžu prísť do Európy, aby videli, zažili a ocenili tú neobyčajnú rozmanitosť.

Už len z tohto dôvodu by sme mali regionálnu kultúru podporovať. Ale mali by sme tiež pamätať na to, že regionálna kultúra je mostom, ktorý umožňuje ľuďom žijúcim v regiónoch, aby sa zúčastňovali na tom, čo je známe ako vysoká kultúra. Bez tohto je ťažké hovoriť o harmonizácii a popularizácii určitých modelov kultúry a ich chápaní.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, dosiahnutie jednoty Európy pri zachovaní jej rozmanitosti, identity a kultúrneho dedičstva je veľkou hodnotou nášho Spoločenstva. Jednotlivé národy, regióny a rôzne miestne spoločenstvá pestujú a rozvíjajú svoju kultúru a tradície a prinášajú toto dedičstvo do zjednotenej Európy. Delia sa o svoju kultúru s inými regiónmi a výmenou za to sa dozvedia o úspechoch a výsledkoch iných. A tak druhým niečo dávajú a niečo si od nich berú.

Pre zachovanie kultúrneho dedičstva v regiónoch a menších oblastiach je tiež dôležité, aby boli dostupné zdroje z rozpočtu EÚ. Tí, ktorí sa obávajú, že po integrácii stratia svoju kultúru a identitu, teraz zisťujú, že opak je pravdou a že EÚ podporuje regionálnu, ľudovú a miestnu kultúru.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Vážená pani predsedajúca, chcel by som podporiť svojho kolegu Zbigniewa Zaleského.

Niektro raz povedal: „Keď počujem slovo kultúra, siaham po mojom revolveri.“ Myslím si, že Európsky parlament v súčasnosti podceňuje, rovnako ako aj naše národné parlamenty a národné vlády, význam vzdelávania a kultúry. Vždy sme najmenej dôležití.

Hovorí sa, že „ruka, ktorá hojdá kolísku, vládne svetu“. Myslím si – a to je môj osobný názor – že Grécko bolo kolískou európskej civilizácie. Jeden alebo dvaja Angličania – Lord Byron a iní – urobili niekoľko vecí. Možno pán komisár Borg z Malty, krajiny georgského kríža, bude vedieť zodpovedať túto otázku: prečo nemôžeme minúť trochu viac peňazí na podporu budúcnosti kultúry našej civilizácie? Míňame neviem koľko miliónov miliárd eur na všeličo; prosím vás – hudba, poézia, história, harmónia. Dajte nám šancu.

Joe Borg, člen Komisie. – Vážená pani predsedajúca, chcel by som sa poďakovať váženým poslancom za mnoho názorov, ktoré predniesli. Určite odovzdám pánovi komisárovi Figel'ovi názory a obavy, ktoré ste vyjadrili. Rád by som však vyjadril niekoľko všeobecných názorov a reakcií.

Pani Packová hovorila o harmonizovaní pravidiel na európskej úrovni a o tom, aký vplyv to má na regionálnu rozmanitosť. Chcel by som zdôrazniť, že harmonizácia na európskej úrovni je potrebná na zabezpečenie rovnakých podmienok v celej Európskej únii, aby mohli občania naplno využiť výhody jednotného vnútorného trhu. Neznamenalo by to však, že takáto harmonizácia by viedla k menšej kultúrnej rozmanitosti. V skutočnosti to bol aj výsledok Európskeho roka medzikultúrneho dialógu.

Navyše Komisia prostredníctvom svojej regionálnej politiky podporuje kultúrnu rozmanitosť a skutočne priamo aj nepriamo investuje do kultúry tým, že do nej zapája regionálne orgány a zainteresované strany. Komisia sa v mnohých oblastiach politiky snaží podporovať rozmanitosť a zohľadňovať regionálne špecifiká v celej Európskej únii.

Čo sa týka otázky kultúry a hospodárskej krízy a celkového prínosu k rastu a pracovným miestam, dovoľte mi pripomenúť, že tento rok Komisia uskutočňuje štúdiu s cieľom analyzovať, ako sa kultúrny rozmer integroval do regionálnych stratégií rozvoja na obdobie rokov 2007 – 2013. Výsledky tejto štúdie zdôraznia hodnotu investovania do sektora kultúry vrátane odvetví kultúry a tvorivej činnosti a zdôraznia prepojenia medzi takouto investíciou, špecifickými cieľmi regionálneho rozvoja a lisabonskou stratégiou.

Ako som povedal na začiatku, v súvislosti so zelenou knihou by som vás chcel informovať, že tento politický dokument má byť hotový v prvom štvrtroku 2010 a jeho cieľom je začať otvorený konzultačný proces. Má tri hlavné politické ciele. Po prvé, presadzovať strategickejší prístup. Po druhé, odblokovávať potenciálne európske odvetvia kultúry a tvorivej činnosti. A po tretie, prispieť k rozvoju stratégií zameraných na podporu lepšej spojitosti medzi odvetviami kultúry a tvorivej činnosti a inými sektormi hospodárstva, a teda spojiť kultúru a tvorivosť s inováciou a so širším hospodárstvom. Samozrejme, v tejto súvislosti sa zohľadní regionálny rozmer.

Na záver by som sa chcel odvolať na vyhlásenie pána Posselta, že kultúru často ničí nacionalizmus. Rozhodne ju neničí Európska únia: tá pevne verí v jednotu a rozmanitosť a podporuje ju.

Predseda júca. – V súlade s článkom 108 ods. 5 rokovacieho poriadku som dostala tri návrhy uznesenia.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční počas ďalšieho zasadnutia.

9. Predložené dokumenty: pozri zápisnicu

10. Rozhodnutia týkajúce sa určitých dokumentov: pozri zápisnicu

11. Písomné vyhlásenia zapísané v registri (článok 116 rokovacieho poriadku): pozri zápisnicu

12. Zaslanie textov prijatých počas rokovania: pozri zápisnicu

13. Termíny nasledujúcich rokovaní: pozri zápisnicu

14. Prerušenie zasadania

(Predseda júca vyhlásila rokovanie za skončené o 15.50 hod.)